

Úřední věstník

Evropské unie

C 9

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 55

11. ledna 2012

Oznámení č.	Obsah	Strana
	I <i>Usnesení, doporučení a stanoviska</i>	
	USNESENÍ	
	Výbor regionů	
	92. plenární zasedání 11. a 12. října 2011	
2012/C 9/01	Usnesení Výboru regionů Na cestě k 17. konferenci OSN o změně klimatu v Durbanu	1
	STANOVISKA	
	Výbor regionů	
	92. plenární zasedání 11. a 12. října 2011	
2012/C 9/02	Stanovisko Výboru regionů Směrem k evropské agendě sociálního bydlení	4
2012/C 9/03	Stanovisko Výboru regionů Územní spolupráce ve Středomoří prostřednictvím jadransko-jónského makroregionu	8
2012/C 9/04	Stanovisko Výboru regionů Inteligentní regulace	14
2012/C 9/05	Stanovisko Výboru regionů Přezkum iniciativy „Small Business Act“ pro Evropu	18

CS

Cena:
4 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2012/C 9/06	Stanovisko Výboru regionů Doplnkovost opatření na úrovni členských států a EU ke snížení rozdílů v hospodářském a sociálním růstu	23
2012/C 9/07	Stanovisko Výboru regionů Integrovaná průmyslová politika pro éru globalizace – Konkurenceschopnost a udržitelnost ve středu zájmu	29
2012/C 9/08	Stanovisko Výboru regionů Evropa účinněji využívající zdroje – stěžejní iniciativa strategie Evropa 2020	37
2012/C 9/09	Revidované stanovisko Výboru regionů Reforma pravidel státní podpory EU pro služby obecného hospodářského zájmu	45
2012/C 9/10	Stanovisko Výboru regionů Úloha místních a regionálních orgánů při dosahování cílů strategie Evropa 2020	53
2012/C 9/11	Stanovisko Výboru regionů Strategie účinného uplatňování Listiny základních práv	61
2012/C 9/12	Stanovisko Výboru regionů Evropský akční plán „Egovernment“ na období 2011–2015	65
2012/C 9/13	Stanovisko Výboru regionů Evropská a mezinárodní mobilita úředníků a zaměstnanců orgánů územní správy Evropské unie	71
2012/C 9/14	Stanovisko Výboru regionů Rozvoj evropského rozměru v oblasti sportu	74

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

VÝBOR REGIONŮ

92. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ 11. A 12. ŘÍJNA 2011

Usnesení Výboru regionů Na cestě k 17. konferenci OSN o změně klimatu v Durbanu

(2012/C 9/01)

VÝBOR REGIONŮ,

Změna klimatu je stále aktuální, orgány nižší než národní úrovně potvrzují svůj závazek

1. připomíná, že vědecké důkazy o změně klimatu a jejich dopadech jsou neotřesitelné, a proto je nutné a neodkladné, aby byla přijata včasná, koordinovaná, ambiciózní a závazná opatření na mezinárodní úrovni určená k boji s tímto celosvětovým problémem;

2. vyzývá evropské a mezinárodní představitele, aby se nadále soustředili na zmírňování změny klimatu a na přizpůsobování této změně a věnovali nezbytné zdroje na tyto cíle navzdory krizi veřejného dluhu; zdůrazňuje v této souvislosti, že investice do infrastruktury za účelem zmírňování a přizpůsobování změně klimatu, jakož i obecnější přesun k zelené ekonomice, mohou být vlastně jediným způsobem, jak překonat současné problémy;

3. znovu potvrzuje svůj závazek týkající se ambiciózních cílů a opatření za účelem omezení globálního oteplování na nejvýše 2°C, jak je uvedeno v jeho usnesení k summitu o změně klimatu v Cancúnu a ve stanovisku z roku 2010 k tématu mezinárodní politiky v oblasti klimatu. Odkazuje rovněž na závěry Rady; ⁽¹⁾

4. zdůrazňuje, že v Durbanu je naléhavě nutné, v souladu s evropským úsilím, dosáhnout mezinárodní právně závazné dohody v rámci pravomocí OSN navazující na Kjótský protokol, a vyzývá k tomu, aby tato mezinárodní dohoda navázala na

výsledky cancúnské konference, která uznala zásadní úlohu orgánů nižší než národní úrovně a podpořila a povzbudila činnost na místní a regionální úrovni za účelem vybudování nízkouhlíkové zelené ekonomiky;

5. je toho názoru, že nezbytné investice nejen napomohou zmírnění změny klimatu, ale rovněž významně přispějí k udržitelnému ekonomickému růstu v Evropě, k vytváření pracovních míst, k získávání velice potřebných příjmů, a tak umožní snížit veřejný dluh;

6. z toho důvodu vítá vhodně načasovanou zprávu Společného výzkumného střediska Evropské komise ⁽²⁾, která vyzývá k udržitelným politikám a dlouhodobým programům investování do nízkouhlíkové výroby energie, aby se dosáhlo značného snížení emisí skleníkových plynů;

7. v tomto ohledu vyzývá zúčastněné strany, aby zajistily fungování Zeleného fondu pro změnu klimatu a Výboru pro přizpůsobení, jak bylo dohodnuto na summitu v Cancúnu, a usnadnily přístup občanské společnosti a místních a regionálních orgánů k těmto nástrojům;

8. vítá cíl zaměřený na zvýšení podílu výdajů souvisejících s klimatem na nejméně 20 % ve víceletém finančním rámci EU na období po roce 2013 a povzbuzuje mezinárodní politické činitele, aby přijali obdobná opatření;

⁽¹⁾ Závěry Rady ze dne 14. března 2011 o činnosti navazující na cancúnskou konferenci a zvláštní zpráva Mezivládního panelu pro změnu klimatu o zdrojích obnovitelné energie a zmírňování změny klimatu ze dne 9. května 2011.

⁽²⁾ **DLOUHODOBÁ TENDENCE V GLOBÁLNÍCH EMISÍCH CO₂-2011**, společná zpráva Společného výzkumného střediska Evropské komise a nizozemské agentury pro posuzování vlivů na životní prostředí (PBL).

Síla partnerství

9. uznává, že cílů v oblasti globální změny klimatu lze dosáhnout pouze v případě, pokud bude na jedné straně příští snižování emisí spravedlivě rozvrženo na celé mezinárodní společenství a bude řádně přihlédnuto k různým možnostem a startovním pozicím zemí a regionů a na straně druhé bude nalezena celosvětová shoda ohledně rozhodných opatření, která se budou opírat o základní společné normy pro pravidelné monitorování, vykazování a ověřování; vítá zavedení Paktu města Mexika a klimatického rejstříku měst týkajícího se CO₂ (*carboon Cities Climate Registry*) jako globální reakce orgánů nižší než národní úrovně na monitorování, vykazování a ověřování v oblasti klimatu;

10. velmi vítá uznání místních a regionálních orgánů jako klíčových „správních subjektů“ v globálním úsilí v oblasti změny klimatu na konferenci stran rámcové úmluvy OSN o změně klimatu COP16 v Cancúnu, vyzývá ke stejnému uznání v dohodě o období po Kjótském protokolu, a žádá proto, aby tyto orgány byly příslušným způsobem zmocněny a byly jim poskytnuty zdroje a umožněn přístup k financování;

11. žádá, aby byly cíle v oblasti politiky klimatu v co nejranější fázi zohledněny v sociálním rozvoji spolu s finanční podporou, rozvíjením partnerství zaměřených na klima, rozvojem lidského kapitálu a know-how pro vytváření nízkouhlíkového hospodářského růstu, bojem proti rozšiřování pouští a rozvíjením udržitelného lesního hospodářství; v této souvislosti vyzývá k další činnosti týkající se provádění programu snižování emisí z odlesňování a znehodnocování lesů (REDD+);

12. konstatuje, že městské oblasti produkují 75 % emisí CO₂, a zdůrazňuje, že účinná globální činnost vyžaduje přístup založený na víceúrovňové správě spolu s koordinací úsilí mezi místní, regionální, celostátní a nadnárodní úrovní správy opírající se o zásadu subsidiarity; v této souvislosti zdůrazňuje, že Územní pakt místních a regionálních orgánů pro strategii Evropa 2020, jak jej navrhuje Výbor regionů, je velmi významným nástrojem boje proti změně klimatu;

13. proto vyzývá všechny orgány ve světě nižší než celostátní úrovně, aby investovaly do boje proti změně klimatu, zvyšovaly povědomí veřejnosti, mobilizovaly veřejnou politickou podporu, zvyšovaly odpovědnost za tento proces, podporovaly podnikové investice a nové podnikatelské modely, mobilizovaly zdroje financování a motivovaly výrobce a spotřebitele ke změně chování pro vytvoření společnosti účinně využívající zdroje a hospodářství, které bude šetrnější ke klimatu;

14. vyzdvihuje úsilí měst a regionů v celé Evropě, které přijaly místní či regionální strategie v oblasti změny klimatu a energetiky se specifickými cíli zaměřenými na zmírnění změny klimatu, a podepsaly například Pakt starostů a primátorů, jehož cílem je omezit do roku 2020 emise CO₂ minimálně o 20 %;

15. rovněž zdůrazňuje úsilí ostrovních regionů, které se v rámci Paktu ostrovů zavázaly, že vypracují akční plán pro energetiku za účelem dosažení a dokonce překročení cílů EU v oblasti udržitelných zdrojů energie a boje proti změně klimatu;

16. věří, že by měly být zpřístupněny odborné znalosti místních a regionálních orgánů EU v této oblasti ve prospěch orgánů nižší než národní úrovně v jiných částech světa;

17. připomíná Memorandum o porozumění podepsané s Konferencí starostů Spojených států, znovu potvrzuje svůj závazek dále rozvíjet tuto specifickou transatlantickou spolupráci a je ochoten uvažovat o obdobném druhu spolupráce s protějšky v jiných částech světa;

18. je toho názoru, že je naprosto nezbytné šířit osvětu o výzvách, jež představuje globální oteplování, a zapojit občany do programů na podporu energie z obnovitelných zdrojů. Úspěch těchto programů vyžaduje, aby si občané byli vědomi tohoto problému a nesli za něj odpovědnost, ale je nutná i široká informovanost, která povede k co největší mobilizaci veřejného mínění. Dobrým příkladem může být včasné zapojení občanů do programů na podporu obnovitelných zdrojů energie;

Na cestě k udržitelnému světu

19. zdůrazňuje, že vize nízkouhlíkového hospodářství účinně využívajícího zdroje vyžaduje novou průmyslovou revoluci, do níž budou zapojeny všechny úrovně správy, jednotlivci, podniky, univerzity a výzkumná centra, a povzbuzuje tyto subjekty, aby sdílely své nápady a zkušenosti přes hranice jednotlivých států, a podpořily tak přístup zdola nahoru;

20. vyzývá k začlenění priorit environmentální politiky a činnosti v oblasti změny klimatu do dalších oblastí politik za účelem optimalizace jejich synergií a uznává, že stejná opatření mohou a měla by sledovat řadu různých doplňujících cílů;

21. poukazuje na to, že potřebujeme holistický přístup ke zmírňování změny klimatu a přizpůsobování této změně, jež vyžaduje změny v mnoha odvětvích, jako je mobilita, budovy, potraviny, nakládání s odpady, recyklování a opětovné využívání výrobků, jakož i využívání půdy a městských prostor, finanční pobídky pro investice do nízkouhlíkových technologií, nové zaměření na ekologickou stopu během životního cyklu produktů a služeb a začlenění struktur udržitelného chování do vzdělávání a odborné přípravy;

22. vyzývá zainteresované strany, aby věnovaly větší pozornost souvisejícím aktivitám a programům v oblasti výzkumu a inovace, a naléhá na členské státy, aby zajistily, že všechny orgány nižší než národní úrovně mají příslušné finanční prostředky pro řešení této výzvy;

23. žádá tedy vytvoření vhodných rámcových podmínek, jež umožní rychle provést nezbytné změny v energetické infrastruktuře s cílem umožnit inteligentní sítě, aby mohly – např. s ohledem na místní situaci – jednotlivé domácnosti, malé a střední podniky, místní orgány a družstva vyrábět vlastní ekologickou energii a vzájemně ji sdílet mezi regiony; vyzývá Evropskou komisi, aby svolala zvláštní konferenci za účasti místních a regionálních orgánů a příslušných zainteresovaných stran s cílem zahájit transformaci výroby a distribuce energie v Evropě, čímž by stanovila rámec pro jiné;

24. podporuje systémy pro obchodování s emisemi jako prostředek, jak řešit změnu klimatu; v rámci EU povzbuzuje členské státy, aby využívaly veškeré příjmy systému EU na podporu výzkumu v oblasti nízkouhlíkových technologií a ekologických investic;

VR v Durbanu

25. připomíná, že má-li být EU důvěryhodnou silou prosazující změnu, musí jít sama příkladem, včetně přijetí a provádění ambiciózních a závazných cílů, jakými jsou například snížení emisí CO₂, energie z obnovitelných zdrojů a energetická účinnost;

26. vidí v závěrech z Cancúnu úkol rovněž pro regionální a místní úroveň a přejímá zde odpovědnost;

27. v rámci procesu jednání v Durbanu dává k dispozici své odborné znalosti a know-how a nabízí, že bude plnit aktivní úlohu při jeho formování;

28. očekává, že bude pravidelně konzultován, co se týče evropských a mezinárodních jednání o změně klimatu, a bude proto usilovat o těsnou spolupráci s Evropskou komisí, Parlamentem a Radou;

29. vyzývá příslušné zúčastněné strany, aby zajistily provázanost mezi rozhodnutími, která mají být přijata na konferenci o změně klimatu v Durbanu a na konferenci Rio+ 20;

30. pověřuje předsedkyni VR, aby předložila toto usnesení předsedovi Evropské rady, Evropskému parlamentu, Evropské komisi, polskému předsednictví Rady EU a stranám rámcové úmluvy OSN o změně klimatu.

V Bruselu dne 12. října 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

STANOVISKA
VÝBOR REGIONŮ

92. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ 11. A 12. ŘÍJNA 2011

Stanovisko Výboru regionů Směrem k evropské agendě sociálního bydlení

(2012/C 9/02)

VÝBOR REGIONŮ

- žádá členské státy, aby zajistily, že si všichni občané budou moci dovolit byt, a to tak, že zvyšování cen nájmu bude založeno na objektivizaci cen, což je metoda zaručující přiměřené zvyšování cen nemovitostí, a tím, že bude přizpůsobena daňová politika za účelem zamezení spekulací;
- vítá, že Komise navrhla - jak dříve žádal Výbor regionů - dne 19. září 2011 nový přístup k rozšíření oblasti působnosti místních a regionálních sociálních služeb obecného hospodářského zájmu vyňatých z oznamování, kam spadá i sociální bydlení; v této souvislosti připomíná, že členské státy a místní a regionální orgány mají za povinnost stanovit služby obecného zájmu v rámci politiky sociálního bydlení a způsob, jakým se tyto služby mají poskytovat; zdůrazňuje rovněž, že Komise nemá pravomoc stanovit podmínky přidělení sociálního bydlení ani určit kategorie domácností, jejichž základní sociální potřeby neplní samotná tržní síla;
- žádá tedy, aby platnost pravidel způsobilosti zvyšování energetické účinnosti bydlení pro financování ze strukturálních fondů Evropské unie v rámci sociální soudržnosti byla prodloužena, čímž by všechny regiony získaly větší flexibilitu co do výše finančních prostředků přidělených na toto opatření. Co se týče strukturálních fondů, musí se účinně využívat zásada partnerství a členské státy musí být vyzývány ke spolupráci s místními a regionálními orgány při stanovování priorit a rozhodování o tom, jak by se prostředky z fondů měly využívat;
- zdůrazňuje, že nevyhovující podmínky bydlení mají důležitý vliv na zdraví a že zlepšení kvality bydlení umožňuje zabránit negativním důsledkům příliš hustě obydleného, vlhkého, studeného, málo větraného bydlíště na zdraví zde bydlících osob; dodává, že nedostatek bydlení je zdrojem zátěže a nepohodlí, které negativně působí na kvalitu života, zdraví a blahobyt jednotlivců, rodin i společnosti.

Zpravodaj pan Alain HUTCHINSON (BE/SES), poslanec parlamentu regionu Brusel-hlavní město

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. znovu vyjadřuje podporu strategii Evropa 2020 s cílem prosadit inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění;

2. se zájmem konstatuje, že rovnováha na trzích s bydlením byla uznána jako jeden z potenciálních ukazatelů makroekonomického dohledu v rámci nového evropského semestru vzhledem k tomu, že tyto ukazatele mají velký význam pro větší finanční a hospodářskou stabilitu na evropské úrovni;

3. připomíná, že mít kvalitní a cenově dostupné bydlení je základní potřebou všech občanů Evropské unie a regionální a místní orgány jsou pro občany velmi často hlavními prostředníky, co se týče plnění této potřeby;

4. zdůrazňuje tedy, že i když Evropská unie nemá v oblasti politiky bydlení výslovnou pravomoc, je vzhledem k významu bydlení pro plnění výše uvedených velkých politických cílů Evropské unie (hospodářská stabilita, boji proti změně klimatu a sociální začleňování), horizontální sociální doložky stanovené v článku 9 Smlouvy o fungování Evropské unie a k článku 34 Listiny základních práv třeba objasnit dopad evropských politik na bydlení;

5. domnívá se, že schopnost místních, regionálních a vnitrostátních orgánů stanovit vlastní politiku bydlení, zvláště bydlení v obecném zájmu, musí v souladu s článkem 14 Lisabonské smlouvy a jejím protokolem 26 zůstat úplná, aby bylo možné nadále sladovat jejich politiky bydlení, jež by měly mít k dispozici pokud možno všechny dostupné finanční prostředky, s potřebami obyvatel a místní a regionální orgány tak dostaly možnost, aby co nejlépe řešily velké výzvy, které jsou společné v celé Evropské unii;

6. zdůrazňuje význam toho, aby členské státy nesly odpovědnost za politiku v oblasti bydlení a politiky EU poskytovaly rámec pro dosažení tohoto cíle;

7. v této souvislosti vítá, že zvyšování energetické účinnosti sociálního bydlení a zlepšení podmínek bydlení se staly způsobilými pro financování ze strukturálních fondů Evropské unie; žádá tedy, aby tyto podmínky způsobilosti zůstaly zachovány po roce 2014;

8. vítá, že Komise navrhla - jak dříve žádal Výbor regionů⁽¹⁾ - dne 19. září 2011⁽²⁾ nový přístup k rozšíření oblasti působnosti místních a regionálních sociálních služeb obecného hospodářského zájmu vyňatých z oznamování, kam spadá i sociální bydlení; v této souvislosti připomíná, že členské státy a místní a regionální orgány mají za povinnost stanovit služby obecného zájmu v rámci politiky sociálního bydlení a způsob, jakým se tyto služby mají poskytovat; zdůrazňuje rovněž, že Komise nemá pravomoc stanovit podmínky přidělení sociálního bydlení ani určit kategorie domácností, jejichž základní sociální potřeby neplní samotná tržní síla;

Potřeba nabídky cenově dostupného a přístupného bydlení pro všechny za účelem ekonomické stability

9. souhlasí s analýzou Komise, podle níž je třeba v budoucnu zabránit vytváření bublin na trhu s nemovitostmi z důvodu jejich dopadu na sociální i finanční stabilitu. V tomto ohledu musí nová pravidla navržená Komisí pro jednotný trh s hypotečními úvěry, které se na jednu stranu týkají období před podpisem smlouvy a na druhou stranu se zaměřují na vytvoření přizpůsobeného rámce pro aktéry trhu účastníci se přidělování úvěrů, umožnit lépe chránit spotřebitele, zvláště chudé domácnosti, aniž by jim byla odepřena možnost získat bydlení. Modely sociálního, podporovaného a kontrolovaného přístupu k vlastnictví existují a jsou nedílnou součástí sociálních politik bydlení, které tato nová směrnice nesmí omezit⁽³⁾;

10. zdůrazňuje, že hospodářská nerovnováha vytvořená přemrštěnými cenami bydlení se neomezuje na finanční sféru a má rozsáhlý dopad na tendenci domácností ke spotřebě. Chudé domácnosti vydávají v průměru 40 % svých zdrojů⁽⁴⁾ v Evropě na bydlení a topení a tento poměr neustále stoupá;

11. žádá členské státy, aby zajistily, že si všichni občané budou moci dovolit byt, a to tak, že zvyšování cen nájmu bude založeno na objektivizaci cen, což je metoda zaručující přiměřené zvyšování cen nemovitostí, a tím, že bude přizpůsobena daňová politika za účelem zamezení spekulací;

12. žádá, aby byly podporovány investice do sociálního bydlení, a hodnocení rizik investic do bydlení tedy zohledňovalo specifickou sociálního bydlení, které nepředstavuje stejná rizika jako ostatní nemovitosti;

⁽¹⁾ CdR 150/2011.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/competition/index_en.html.

⁽³⁾ Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o smlouvách o úvěru na bydlení (2011/0062 (COD)).

⁽⁴⁾ EUSILC 2009, Eurostat.

13. soudí, že Evropská investiční banka musí značně zvýšit své investice do tohoto sektoru, jelikož kvalitní, energeticky účinné a cenově dostupné bydlení představuje infrastrukturu místního hospodářského rozvoje, zvláště v členských státech, kde neexistují státní banky na podporu bydlení, a zároveň musí zlepšit podmínky poskytovaných půjček, s ohledem na to, že v některých regionech je zvláště nezbytné vytvořit fond nájemních bytů, aby bylo možné uspokojit potřeby nejvíce znevýhodněných obyvatel, kteří nemají přístup k vlastnímu bydlení;

Ambiciózní politika podpory energetické účinnosti v bydlení za účelem splnění cílů v oblasti snížení spotřeby energie do roku 2020

14. připomíná, že sektor bydlení vydává 40 % emisí skleníkových plynů a představuje tedy prioritní sektor pro boj proti změně klimatu. Dodává, že pokud mají být tyto cíle splněny, je nezbytné zlepšit podmínky bytového fondu vystavěného před více než 30 lety, jenž v některých regionech tvoří více než 70 % stávajícího fondu. Dále zdůrazňuje, že zvýšení energetické účinnosti čtyř bydlíšť odpovídá vytvoření jednoho pracovního místa, a proto klade důraz na význam pozitivních a strukturujících dopadů na zaměstnanost, hospodářský růst a životní prostředí na místní úrovni tohoto sektoru;

15. žádá tedy, aby platnost pravidel způsobilosti zvyšování energetické účinnosti bydlení pro financování ze strukturálních fondů Evropské unie v rámci sociální soudržnosti byla prodloužena, čímž by všechny regiony získaly větší flexibilitu co do výše finančních prostředků přidělených na toto opatření. Co se týče strukturálních fondů, musí se účinně využívat zásada partnerství a členské státy musí být vyzývány ke spolupráci s místními a regionálními orgány při stanovování priorit a rozhodování o tom, jak by se prostředky z fondů měly využívat;

16. vítá priority Evropské komise v oblasti úspor energie a jejího účinnějšího využívání a je toho názoru, že evropská směrnice o energetické účinnosti⁽⁵⁾ při současném zohlednění zásady subsidiarity musí být upevněna; žádá Evropský parlament a Radu, aby zajistily, že povinnost snížení spotřeby energie a energetické chudoby má pozitivní dopad na zranitelné domácnosti a že opatření na podporu renovací se zaměří zejména na snížení energetické chudoby tím, že budou zřízeny specifické vnitrostátní či regionální fondy;

17. dále zdůrazňuje, že programy technické pomoci jako ELENA (vypracování místních plánů energetické účinnosti) nebo specializované fondy jako JESSICA (fond integrovaného městského rozvoje s využitím strukturálních fondů), což jsou dva základní nástroje pro provádění Paktu starostů a primátorů, který byl spoluiniciován Výborem regionů, musí být v příštím programovém období prodlouženy a rozšířeny;

18. podporuje přístup Komise, jehož cílem je snížit environmentální dopad našeho způsobu života a organizace hospodářství, jak je vysvětleno ve stěžejní iniciativě Evropa účinněji

využívající zdroje (KOM(2011) 21 v konečném znění), a poznamenává, že bydlení a politiky územního plánování a obnovy měst musí být více soustředěny na tento cíl;

Inteligentní růst pro řešení velkých sociálních výzev prostřednictvím přízpusobením současných měst a bydlení

19. vítá, že Komise je ochotna investovat do modernizace hospodářství a poskytnout všem občanům přístup k informačním a komunikačním technologiím, což jsou nástroje aktivní účasti ve společnosti;

20. upozorňuje na rostoucí poptávku po sociálním bydlení ze strany všech věkových a demografických skupin a na tlak, jemuž čelí místní a regionální orgány při plnění potřeb různých skupin obyvatelstva, a žádá, aby služby, které se rozvíjejí za účelem plnění potřeb stárnoucího obyvatelstva, byly sladěny s potřebami těchto obyvatel, aniž by byly technicky či ekonomicky nedostupné. Konstatuje, že ve všech evropských zemích narůstá chudoba seniorů, a proto žádá, aby specifický aspekt nového evropského inovačního partnerství pro aktivní stárnutí, které koordinuje výzkumné snahy v této oblasti, byl především zaměřen na vyvíjení cenově dostupných řešení pro to, aby senioři mohli zůstat co nejdéle doma; je při tom třeba zohlednit skutečnost, že zlepšení podmínek přístupnosti stávajícího bytového fondu je rozumný a proveditelný způsob, jak snížit asistenční potřeby, podpořit setrvání obyvatel v jejich bydlíšti a usnadnit jejich znovuzapojení do společenského života, s cílem zvýšit jejich osobní nezávislost;

21. opakuje, že je nutné, aby občané byli zapojeni do pilotních programů na rozvoj měst zítřka („smart cities“) tím, že bude zohledněn rozměr „sociálního začleňování“ a podpořena účast uživatelů v těchto projektech, čímž bude uznána jejich úloha hlavního subjektu přeměny měst, které musí zajistit sociální soudržnost, aby byly trvalé;

22. je toho názoru, že technologie umožňující vybudovat pasivní budovy musí být předmětem širších programů zapojení uživatelů a že je kromě technologického výzkumu nezbytné, aby evropské finanční prostředky podporovaly tato opatření pro zviditelnění a zohlednění uživatelů/spotřebitelů;

23. vítá pokrok v oblasti informačních technologií a péče na dálku, jež pomáhají starším a zdravotně postiženým obyvatelům v místě bydlíště;

Přístup k důstojným životním podmínkám a k důstojnému bydlení pro všechny za účelem plného začlenění do společnosti a zajištění základních práv všech občanů

24. podporuje unijní cíl snížení chudoby v roce 2020, který od členských států a územních orgánů vyžaduje ambiciózní programy provádění;

⁽⁵⁾ Návrh Evropské komise ze dne 22. června 2011.

25. zdůrazňuje, že nevyhovující podmínky bydlení mají důležitý vliv na zdraví a že zlepšení kvality bydlení umožňuje zabránit negativním důsledkům příliš hustě obydleného, vlhkého, studeného, málo větraného bydliště na zdraví zde bydlících osob; dodává, že nedostatek bydlení je zdrojem zátěže a nepohodlí, které negativně působí na kvalitu života, zdraví a blahobyt jednotlivců, rodin i společnosti;

26. žádá, aby aspekt bydlení byl jedním z pilířů těchto programů a byl doprovázen investicemi a politikami zaměřenými na zvýšení nabídky cenově dostupného a důstojného bydlení, a to jak v režimu vlastnictví, tak v nájmu;

27. klade důraz na to, aby ukazatele Eurostatu týkající se aspektu bydlení (cena, kvalita) sociálního začleňování byly pravidelně zveřejňovány za účelem posouzení pokroku v této oblasti a aby byly doplněny o regionální a místní statistiky;

28. je přesvědčen, že je naléhavě nutné vyřešit otázku bezdomovectví a v této souvislosti je nutné mobilizovat všechny politiky, které mají koordinovaný dopad na tento jev. Vítá v tomto smyslu usnesení Evropského parlamentu ke strategii EU v oblasti bezdomovectví⁽⁶⁾ a vyzývá Komisi k jejímu bezodkladnému provedení;

29. žádá, aby Platforma proti chudobě, ale také rámcový výzkumný program pro testování nových způsobů řízení politik podporovaly sociální inovaci, aby se zlepšil přístup k bydlení a řešil se problém bezdomovectví;⁽⁷⁾

30. se zájmem bere na vědomí doporučení komise konference o konsensu v oblasti bezdomovectví uspořádané v rámci belgického předsednictví Evropské unie a připomíná zásadní úlohu místních a regionálních orgánů při vytváření partnerství se zainteresovanými subjekty a v oblasti zvyšování nabídky cenově dostupného bydlení, což je nezbytná, avšak nikoli dostatečná podmínka pro úspěšné potírání bezdomovectví;

31. zastává názor, že je třeba rozvíjet různá řešení otázek bydlení, aby bylo možné reagovat na stále rozmanitější potřeby a poskytnout možnost kombinace pronájmu a vlastnictví, jako jsou družstva, sdílené vlastnictví, tzv. „land trust communities“ atd., a žádá, aby členské státy podporovaly místní a regionální orgány při udržování a posilování rozmanitosti nabídky, při

zohlednění mechanismů nezbytných k obnově bytového fondu, aniž by upřednostňovaly vlastnictví oproti jiným způsobům přístupu k bydlení;

32. naléhá, aby sdělení Komise zaměřené na sociální podnikání, které by mělo být vydáno koncem roku 2011, stanovilo možnosti poskytované sociálními podniky pro rozšíření nabídky cenově dostupného bydlení;

33. zdůrazňuje, že je důležitá prevence a snižování škodlivé diferenciaci v obytných oblastech prostřednictvím urbanistických a sociálních opatření;

34. konstatuje, že kromě možnosti využít strukturální fondy Evropské unie k bydlení pro marginalizované skupiny obyvatel, což je opatření, v němž se bude pokračovat v příštím programovém období, jelikož odpovídá nutnosti vymýtit nedůstojné bydlení, je také třeba, aby strukturální fondy Evropské unie byly lépe integrovány (ESF/EFRR) s cílem podpořit udržitelný rozvoj ve znevýhodněných čtvrtích;⁽⁸⁾ upozorňuje na skutečnost, že při obnově čtvrtí však nesmí dojít k tomu, aby se tyto oblasti změnily na lukrativní zóny pro lidi s vyššími příjmy, a je třeba, aby byly prováděny programy podporující zastoupení různých sociálních vrstev za účelem zajištění sociální soudržnosti;

Zlepšení správy pro pozitivní interakci mezi evropskými politikami a politikami bydlení

35. žádá členské státy, aby zajistily pokračování neformálního setkání ministrů pověřených bydlením jako prostoru pro výměnu názorů a lepší pochopení vnitrostátních politik a situací, ale i pro stanovení postojů k tématům, jež mají podstatný vliv na vnitrostátní politiku bydlení, zejména na její financování;

36. navrhuje, aby byl Eurostat pověřen specifickým průzkumem Eurobarometr zaměřeným na podmínky bydlení a jeho ceny vzhledem k významu bydlení pro každodenní život evropských občanů;

37. navrhuje, aby pracovní skupina Evropského parlamentu Město a bydlení spolu s Výborem regionů pravidelně pořádala schůze věnované rozměru bydlení v politikách Evropské unie, zvláště v oblasti měst.

V Bruselu dne 11. října 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

⁽⁶⁾ B7-0475/2011.

⁽⁷⁾ CdR 402/2010.

⁽⁸⁾ CdR 129/2011.

Stanovisko Výboru regionů Územní spolupráce ve Středomoří prostřednictvím jadransko-jónského makroregionu

(2012/C 9/03)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že makroregionální strategie nemůže s ohledem na své vlastnosti pokrýt všechny oblasti opatření, ale musí se zaměřit na výzvy a problémy právě tohoto makroregionu, které je třeba identifikovat v rámci společného hodnocení partnerů, a poukazuje na to, že makroregion, jakožto účelově vymezené území, nemá žádné předem určené hranice a jeho definice úzce souvisí s druhem a množstvím společných výzev, které bude třeba řešit;
- domnívá se, že tento přístup může konkrétním obsahem naplnit cíl územní soudržnosti;
- zdůrazňuje, že důležitou přidanou hodnotou strategie pro jadransko-jónský makroregion je zájem EU o západní Balkán, jenž je významným prvkem pro usmíření mezi tamními zeměmi a pomáhá těmto zemím při jejich úsilí o evropskou integraci;
- připomíná, že zeměpisná oblast ovlivněná touto strategií zahrnuje tři členské státy (Itálii, Řecko a Slovinsko), dvě kandidátské země (Chorvatsko a Černou Horu) a tři potenciální kandidátské země (Albánii, Bosnu a Hercegovinu a Srbsko), a poukazuje na to, že kromě mořského rozměru bude makroregionální přístup muset vzít v úvahu každý významnější problém, který stojí před jadransko-jónským makroregionem, tedy ochranu a zachování životního prostředí, energetiku, změnu klimatu, výzkum a inovace atd.;
- připomíná názor Evropské komise, podle něž by měly makroregionální strategie v současnosti zohledňovat zásadu „tří ne“: ne novým předpisům, ne novým institucím, ne dodatečným finančním prostředkům. Domnívá se však, že by zde měla existovat i „tři ano“: zaprvé společně dohodnuté uplatňování a kontrola stávajících předpisů v makroregionu, zadruhé vybudování platformy, sítě nebo ESÚS a zatřetí dohodnuté využívání stávajících finančních zdrojů.

Zpravodaj pan Gian Mario SPACCA (IT/ALDE), předseda vlády regionu Marka

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Obecné připomínky

1. vítá, že schválením strategie EU pro region Baltského moře Evropskou radou v říjnu 2009 byl otevřen způsob, jehož pomocí některé evropské regiony v nástroji makroregionální strategie hledaly či hledají možnou odpověď na problémy vyváženého a udržitelného rozvoje;

2. připomíná svoji úlohu od počátku podporovat vypracování evropských makroregionálních strategií, neboť je díky nim možné podporovat účast místních a regionálních orgánů, za předpokladu, že přinesou přidanou hodnotu pro EU;

3. je potěšen, že mnoho evropských regionů potvrdilo při příležitosti fóra uspořádaného na téma „Makroregiony v Evropě – integrace prostřednictvím územní spolupráce“ dne 13. dubna 2010 svůj zájem o toto téma. Díky diskusím a šetřením započatým při příležitosti fóra VR je možné říci, že makroregion může být inovativním způsobem územní spolupráce na meziregionální a nadnárodní úrovni, který dokáže posílit soudržnost a koordinaci politické činnosti v různých oborech, zohospodárnit užití finančních prostředků a zhodnotit úlohu místních a regionálních orgánů na základě zásad víceúrovňové správy a s širokým zapojením organizací občanské společnosti;

4. domnívá se, že makroregionální přístup ke způsobům a oblastem opatření se může propojit s ostatními strategickými politikami Evropské unie, jako je strategie Evropa 2020, politika soudržnosti a integrovaná námořní politika;

5. zdůrazňuje, že makroregionální strategie nemůže s ohledem na své vlastnosti pokrýt všechny oblasti opatření, ale musí se zaměřit na výzvy a problémy právě tohoto makroregionu, které je třeba identifikovat v rámci společného hodnocení partnerů, a spojit zásady spolupráce se zásadou subsidiarity;

6. poukazuje na to, že makroregion, jakožto účelově vymezené území, nemá žádné předem určené hranice a jeho definice úzce souvisí s druhem a množstvím společných výzev, které bude třeba řešit. Jeho vytváření by se proto mělo řídit konkrétními kritérii (vycházejícími z geografického propojení) pro spolupráci na řešitelných problémech. Tím se má zajistit lepší propojení s jinými oblastmi, např. se střední Evropou, s alpskými regiony a s Podunajím;

7. domnívá se, že makroregionální strategie se díky této „vizi“ může stát důležitým nástrojem, který naplní konkrétním obsahem cíl územní soudržnosti, jež má silnou oporu

v Lisabonské smlouvě, a posílí procesy související s přistoupením kandidátských států a potenciálních kandidátských států do Evropské unie apelováním na společné zájmy regionů „starých“ a „nových“ členských států ale i třetích zemí, jak již ukazují příklady v podobě strategií Evropské unie pro region Baltského moře a pro Podunají;

8. zdůrazňuje, že důležitou přidanou hodnotou strategie pro jadransko-jónský makroregion je podtrhnout zájem EU o západní Balkán, jako tomu bylo v minulosti u integrace zemí střední a východní Evropy;

9. dává najevo, že strategie pro jadransko-jónský makroregion představuje významný prvek pro usmíření mezi zeměmi na východním pobřeží Jaderského a Jónského moře a zároveň uznává a znovu objevuje jednotící hodnoty, které po staletí spojují oba břehy;

10. poukazuje na to, že další hodnota makroregionální strategie spočívá v příležitosti provádět a podporovat v jednotlivých zemích, které jsou rovněž součástí rozsáhlejší středomořské oblasti, posilování regionální spolupráce, a pomáhat těmto zemím při jejich úsilí o evropskou integraci;

11. zdůrazňuje, že makroregion nepředstavuje další institucionální úroveň v rámci Evropské unie, nýbrž síť, způsob fungování či ještě lépe společné působení, do něž jsou zahrnuty různé evropské, národní, regionální a místní subjekty, tedy různé politiky a různé programy financování. Proto je žádoucí flexibilní a nebyrokratické propojení všech subjektů, nástrojů a iniciativ;

Strategie EU pro jadransko-jónský region: souvislosti

12. podotýká, že oblast Jaderského a Jónského moře je mezinárodní mořskou oblastí a mezinárodním regionem. Vzájemné působení mezi jednotlivými státy zde vždy bylo hlavním rysem, ať z historického, zeměpisného, ekonomického či sociálního pohledu. Jaderské a Jónské moře jsou významnými námořními a mořskými (eko) regiony Evropy, které sousedí se Středozemním mořem, jež je polouzavřeným mořem s nízkou mírou výměny vody, a přecházejí do něj;

13. poukazuje na to, že jadransko-jónský makroregion zahrnuje pobřežní členské státy EU, kandidátské země a potenciální kandidátské země. Z hlediska ekonomického, environmentálního a kulturního jde o vysoce různorodou oblast. Oblast Jaderského a Jónského moře bude v rámci probíhajícího procesu přistoupení zemí západního Balkánu, kromě sdílení společného dědictví, ještě více ovlivněna volným pohybem osob, zboží a služeb;

14. připomíná, že zeměpisná oblast ovlivněná touto strategií zahrnuje tři členské státy (zejména Itálii s regiony v oblasti Jaderského a Jónského moře, Řecko a Slovinsko), dvě kandidátské země (Chorvatsko a Černou Horu) a tři potenciální kandidátské země (Albánie, Bosnu a Hercegovinu a Srbsko) a má rozlohu, bez mořských vodních ploch, přibližně 450 000 km², na níž žije asi 60 milionů osob. Jde o region, který je větší než jen přímořská oblast a který se díky svému charakteru propojení mezi jednotlivými územími, styčného bodu národů a institucí, lépe hodí k rozvoji společné strategie, jež dokáže vytvářet příležitosti pro udržitelný rozvoj a co nejlépe využít výměnu nápadů, osob, zboží a služeb;

15. zdůrazňuje, že jadransko-jónská oblast představuje „polouzavřené moře“ a výhledově stále více „vnitřní moře“ Evropské unie. Jde o oblast, která vykazuje podobnost s regionem Baltského moře, protože se v obou případech jedná o moře s obdobnými problémy a výzvami a o spojovací články mezi členskými státy a třetími zeměmi a současně o přirozené ústí Dunaje;

16. poukazuje na to, že fungování všech evropských oblastí je navzájem propojené, protože propojení oblastí Baltského moře a Podunají s oblastí Jaderského a Jónského moře jejich přirozeným doplněním a zároveň i posílením evropské politiky územní spolupráce;

17. bere na vědomí, že na jadransko-jónský region mají od konce 70. let 20. století vliv různé organizace a iniciativy, z nichž nejdůležitější jsou:

- Fórum měst na pobřeží Jaderského a Jónského moře, v němž je těžištěm zájmu sdílení společného administrativního modelu v zájmu vyváženějšího rozvoje spravovaných území (přibližně 50);
- Fórum obchodních komor, v němž mají zvláštní význam sociální a ekonomické aspekty a ochrana zdrojů (přibližně 30);
- Fórum univerzit „Uniadrión“, v němž je výchozím bodem dosažení trvalého propojení mezi univerzitami a výzkumnými středisky v oblasti Jaderského a Jónského moře v zájmu společné multimediální produkce (přibližně 32);
- Jadransko-jónská iniciativa, jejímiž členy jsou Albánie, Bosna a Hercegovina, Černá Hora, Chorvatsko, Itálie, Řecko, Slovinsko a Srbsko, se zrodila na konci konfliktu v bývalé Jugoslávii v květnu 2000 ve městě Ancona s konkrétním cílem zajistit bezpečnost a spolupráci v oblasti Jaderského a Jónského moře;

— Jadranský euroregion, který obvykle spojuje instituce na úrovni bezprostředně nižší než celostátní z obou břehů Jaderského moře k dialogu a ke koordinaci příslušných priorit plánování;

K nim se pak přidávají početné sítě v oblasti infrastruktury (například North Adriatic Port Association – Sdružení přístavů severního Jadranu (NAPA)), kultury, vzdělávání a odborné přípravy;

18. připomíná, že tato oblast je kromě toho ovlivněna významnými opatřeními Evropské unie financovanými z tematických programů (doprava, energetika, životní prostředí atd.), z celostátních a regionálních programů evropské politiky soudržnosti (cíle 1 a 2) a z programů evropské územní spolupráce, jako je například přeshraniční spolupráce v rámci NPP v oblasti Jaderského moře či příslušné programy pro přeshraniční spolupráci (např. mezi Itálií a Slovinskem, mezi Řeckem a Itálií) a pro mezinárodní spolupráci (program pro střední Evropu (CE – Central Europe), program pro jihovýchodní Evropu (SEE – South East Europe), program pro Středomoří (MED), program pro alpské oblasti (Alpine Space), z prostředků EFRR a z nástroje předstupní pomoci (NPP). Naléhavá potřeba a přidaná hodnota strategie Evropské unie pro tento makroregion spočívá právě ve výhodách pevného spojení těchto programů a programů uskutečňovaných na celostátní, regionální a místní úrovni a také investic Evropské investiční banky, místního úvěrového systému a soukromých subjektů. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že takový proces nelze omezit na mezivládní postupy, ale že je zapotřebí okamžitě uplatnit politicko-institucionální podněty a odborné znalosti institucí EU;

19. zdůrazňuje, že tato rozsáhlá síť vztahů představuje důležitý referenční bod a je nezbytným základem pro rozvoj evropského rozměru místních a regionálních politik. Podpora systémů přeshraničních, mezinárodních a meziregionálních partnerství se na místní a regionální úrovni stává strategickou a přispívá k strukturování systémů pro dialog a spolupráci mezi místními orgány, regiony a ústřední správou, což je v souladu s Lisabonskou smlouvou;

20. domnívá se, že jadransko-jónská iniciativa se může díky svým rysům, které ji odlišují, a zejména díky zájmům, které mají členské státy v souvislosti s tématy vztahujícími se k ochraně mořských vod a pobřeží, promítnout do rozměru, jenž je ve větší míře skutečně středomořský. Tato iniciativa je dále díky svým specifickým zeměpisným dispozicím a s nimi spojeným tématům předurčena k tomu, aby poskytla přidanou hodnotu stabilizačním procesům v této oblasti, zejména pak integračnímu vývoji v evropském prostoru, aniž by docházelo k překrývání s jinými institucemi s různým uspořádáním a významem;

21. připomíná, že Rada Jadransko-jónské iniciativy složená z ministrů zahraničních věcí členských zemí přijala v Anconě dne 5. května 2010 prohlášení, v němž souhlasí s návrhem makroregionální strategie pro oblast Jaderského a Jónského moře a vyzývá členské státy EU (Itálie, Řecko, Slovinsko), aby se zasadily o její schválení ze strany orgánů EU;

22. podtrhuje, že Rada Jadransko-jónské iniciativy přijala dne 23. května 2011 v Bruselu další prohlášení, v němž vítá rozhodnutí Evropské rady ze 13. dubna 2011 vyzývající členské státy k pokračování prací na budoucích makroregionech a znovu potvrzuje svůj závazek podporovat makroregionální strategii pro oblast Jaderského a Jónského moře, která bude uskutečněna ve spolupráci s Evropskou komisí a se zapojením celostátních, regionálních a místních institucí;

23. poukazuje na to, že předsedové parlamentů zemí patřících k Jadransko-jónské iniciativě přijali během VIII. konference konané 29. dubna 2010 v Bari (Itálie) a IX. konference konané 11. dubna 2011 v Budvě (Černá Hora) zvláštní závěrečná prohlášení týkající se závazku parlamentů posílit úsilí o podporu procesu přistoupení k EU ve všech zemích západního Balkánu, jež jsou členy zmíněné iniciativy, a požádali evropské instituce, aby pro oblast jihovýchodní Evropy rozpracovaly makroregionální strategii pro jadransko-jónskou pánev;

24. připomíná, že území zahrnutá do strategie jsou z funkčního hlediska zaměřena na Jaderské nebo Jónské moře. Rozdílný vzhled krajiny a environmentální rozdíly mezi oběma břehy Jaderského moře a vnitrozemím jsou důležité kvůli svým geomorfologickým rysům, značnému tlaku městské zástavby a demografickým rozdíly. Tato oblast má kromě toho silné vzájemné vazby s rakouskými regiony a středovýchodním Středomořím, s nimiž se také ovlivňuje;

25. zdůrazňuje, že některé pobřežní oblasti jsou postiženy vysokou mírou urbanizace, která dosahuje vrcholu okolo průmyslových oblastí a oblastí s vysokou mírou cestovního ruchu. Nadměrný tlak na produktivní využití, lokalizovaná poptávka a následná přeměna pobřežních biotopů způsobily rozsáhlé zahlcení a neustálé zmenšování přirozeného prostředí. Existují nicméně skvělé lokality významné z hlediska životního prostředí, národní a regionální chráněná území;

26. poznamenává, že některé pobřežní oblasti představují souvislou krajinu a environmentální dědictví, jež je nyní stále více ohrožováno pokračující zástavbou. V tomto smyslu byly zjištěny nedostatečné systémy čištění odpadních vod a likvidace odpadu, rostoucí urbanizace pobřeží, pokračující emise znečišťujících látek do ovzduší způsobené dopravou, průmyslovými procesy a výrobou energie;

27. zdůrazňuje, že strategie Evropské unie pro oblast Jaderského a Jónského moře se na širší úrovni nabízí stát cenným nástrojem nejen pro daná území, ale pro celou EU, protože je zcela zaměřena na dosažení strategických směrů EU v oblasti inteligentního a udržitelného rozvoje podporujícího začlenění, zejména strategie Evropa 2020. Její zahájení by mělo být naplánováno na období let 2012–2013, aby byla umožněna synchronizace a zajištěna co největší spojitost s prioritami příštího víceletého finančního rámce, souvisejícími společnými strategickými rámci a operačními programy;

28. domnívá se, že má-li být definován úkol jadransko-jónské strategie, bude jím „propojovat a chránit“: propojovat jednotlivá území makroregionu za účelem podpory jeho udržitelného rozvoje a současně chránit křehké mořské a pobřežní prostředí a vnitrozemí. Obě makroregionální strategie pro region Baltského moře a pro Podunají mohou spolu s makroregionální strategií EU pro oblast Jaderského a Jónského moře a s budoucími strategiemi EU⁽¹⁾ vytvořit vzájemné propojení a synergie i v infrastruktuře, které byly připomenuty v bodu 18 závěru zasedání Rady pro obecné záležitosti dne 13. dubna 2011. Měly by představovat ideální spojnici ze severu na jih Evropy, a v této souvislosti by jadransko-jónský makroregion posílil a odlehčil jihovýchodní bránu Evropy do světa, přičemž by mohl zahrnovat i středovýchodní Středomoří díky prodloužení baltsko-jadranského koridoru navrženého ve sdělení Komise KOM(2011) 500 ze dne 29. června 2011 a jeho propojení s intermodálními sítěmi. Vzhledem k potenciálně značnému územnímu překrývání mezi jadransko-jónskou strategií a strategií pro Podunají by Evropská komise měla naplánovat vhodné mechanismy jejich koordinace;

Moře, pobřeží a vnitrozemí: makroregion, který je třeba propojit, chránit a rozvíjet

29. domnívá se, že mořská oblast je z povahy věci společným zdrojem spojujícím země a regiony, které s ní sousedí, a zároveň je společnou hodnotou, kterou mají chránit. Moře přesto potřebuje i společné zásahy, aby bylo vytvořeno bohatství a vyvolán rozvoj. Moře je křehký systém, což platí zvláště pro Jaderské a Jónské moře, která jsou moři s nízkou mírou výměny vody a jsou spojena se Středomořím, které je zase polouzavřeným mořem. Má-li být zachováno životní prostředí Jaderského a Jónského moře, měly by být do strategie pro tuto oblast začleněny strategie pro mořské prostředí;

30. zdůrazňuje, že z tohoto pohledu lze jadransko-jónský makroregion považovat za námořní společenství. Strategie proto vyvolá nejen plánování dokumentů, ale i akce – konkrétní a viditelné akce k překonání problémů, kterým region čelí. Státy, regiony a další zainteresované strany by měly převzít odpovědnost jako hlavní partneři v konkrétních prioritních oblastech a stěžejních projektech podnícených integrovaným přístupem k námořní politice, k dopravní a přístavní politice v rámci panevropských koridorů;

31. poukazuje na to, že kromě mořského rozměru bude makroregionální přístup muset vzít v úvahu každý významnější problém, který stojí před jadransko-jónským makroregionem, počínaje ochranou a zachováním životního prostředí, přes energetiku, změnu klimatu, výzkum a inovace, ochranu podmořských oblastí, kulturní zdroje, konkurenceschopnost, tvorbu pracovních míst, obchod, logistiku až po vzdělávání manažerů veřejného sektoru jadransko-jónské oblasti;

⁽¹⁾ Některé strategie, které jsou ve fázi přípravy: strategie pro oblast Severního moře a Lamanšského průlivu, strategie pro alpské regiony, strategie pro pobřeží Atlantiku, strategie pro oblast Černého moře atd.

32. připomíná názor Evropské komise, podle nějž by měly makroregionální strategie v současnosti zohledňovat zásadu „tři ne“: ne novým předpisům, ne novým institucím, ne dodatečným finančním prostředkům. Domnívá se však, že by zde měla existovat i „tři ano“: zaprvé společně dohodnuté uplatňování a kontrola stávajících předpisů v makroregionu, zadruhé vybudování platformy, sítě nebo územního klastru místních a regionálních orgánů a členských států se zapojením zainteresovaných stran a na odpovědnost orgánů Unie a zatřetí dohodnuté využívání stávajících finančních zdrojů Unie k rozvoji a uskutečňování makroregionálních strategií;

33. naléhá na to, aby Evropská rada do roku 2012–2013 pověřila Evropskou komisi vypracováním makroregionální strategie pro oblast Jaderského a Jónského moře; tato strategie představuje na evropské úrovni při dostatečně vyzrálé diskusi odpovědné rozhodnutí unijních institucí a může přinést souhlas se třemi oporami makroregionální strategie a zároveň je prakticky formulovat v rámci nového programového období 2014–2020;

34. zdůrazňuje, že v souvislosti s otázkou subsidiarity a proporcionality je pro oblast Jaderského a Jónského moře, stejně jako pro Baltské moře a Podunají, možné určit evropskou strategii, jež s využitím mnoha stávajících sítí spolupráce a zdůrazněním rozmanitosti iniciativ, programů a projektů, které již probíhají, a přizpůsobením a koordinací dostupných nástrojů různých subjektů, přispěje k upevnění integračního procesu jak mezi členskými státy, tak uvnitř těchto států prostřednictvím většího zapojení občanské společnosti do rozhodovacího procesu a provádění konkrétních opatření;

35. podtrhuje, že vzhledem k těmto podmínkám se makroregionální strategie pro oblast Jaderského a Jónského moře ukáže jako vynikající příklad „víceúrovňové správy“ převedené do praxe, protože vytváří příležitosti pro vymezení a optimalizaci spolupráce a interakce všech stran ovlivněných velkými výzvami, které se na tomto území objevují;

36. připomíná, že v této fázi, kdy se většina opatření opírá o právní základy v oblastech působnosti Unie a členských států, se Komise bude muset zpočátku omezit na navrhování určitých opatření, která poté budou rozvíjena prostřednictvím spolupráce všech zainteresovaných úrovní veřejné správy v souladu s příslušnými pravomocemi a odpovědností, aby následně převzala úlohu při koordinaci, monitorování, usnadnění provádění a následném sledování strategie. Při plnění tohoto úkolu by měla pokud možno využívat již existující vhodné struktury;

Závěry

37. konstatuje, že s uvážením prohlášení přijatých Radou Jadransko-jónské iniciativy (ministry zahraničních věcí zemí členských zemí této iniciativy) a s ohledem na naléhavé problémy a současné výzvy je třeba neprodleně začít vytvářet

strategii EU pro oblast Jaderského a Jónského moře, a naléhá proto na Evropskou radu, aby mandát k vypracování této strategie udělila Evropské komisi;

38. vyzývá Evropský parlament, aby na základě prohlášení Konference předsedů parlamentů zemí patřících k Jadransko-jónské iniciativě a po zvážení strategické hodnoty pro dokončení procesu přistoupení k EU převzal významnou politickou iniciativu k zahájení makroregionální strategie Evropské unie pro oblast Jaderského a Jónského moře;

39. vybízí Evropský parlament, jenž pracuje na formulování důležitých dokumentů týkajících se provádění integrované námořní politiky, správy teritoriálních vod a dopravní politiky, aby bral zřetel na makroregionální rozměr jadransko-jónské oblasti;

40. zdůrazňuje, že strategie pro jadransko-jónský makroregion se výborně doplňuje s vytvářením euroregionů zaměřených na spolupráci mezi pohraničními regiony nebo na rozvoj evropských struktur v souvislosti s přeshraničními, nadnárodními a meziregionálními projekty, a to v právní podobě evropského seskupení pro územní spolupráci (ESÚS);

41. doporučuje, aby politiky Evropské unie, zejména politika soudržnosti pro období po roce 2013, do svých částí týkajících se regionální spolupráce v plné míře zahrnuly makroregionální strategie (zejména pokud jde o přeshraniční a mezinárodní spolupráci), aby regionální operační programy pro následné programové období (2014–2020) mohly přispět k účinnému provádění makroregionálních strategií;

42. vybízí Komisi, aby v souladu s bodem 21 závěrů zasedání Rady pro obecné záležitosti dne 13. dubna 2011, v souladu se závěry Evropské rady z 23. a 24. června 2011 a s uvážením toho, že celostátní a místní instituce již nějakou dobu pracují na myšlence makroregionální strategie, okamžitě a přesně zmonitorovala realizované, schválené a schvalované strategické projekty, které spadají do jadransko-jónské oblasti, a znovu žádá Komisi, aby přijala „tři ano“ uvedená v odstavci 32 tohoto stanoviska;

43. domnívá se, že je nezbytné a naléhavé, aby úloha a funkce makroregionů byla dále zkoumána a definována v rámci příslušné zelené knihy, jak již žádal ve svém usnesení k legislativnímu a pracovnímu programu Evropské komise na rok 2010;

44. zdůrazňuje, že strategie pro oblast Jaderského a Jónského moře vychází z uplatnění zásady subsidiarity. Bude se zabývat okruhy témat a problémů, jež nelze řešit výlučně na místní, regionální a národní úrovni;

45. poukazuje na to, že vypracování této strategie musí být provázeno rozsáhlou veřejnou konzultací. Tato konzultace musí probíhat v úzké spolupráci se stávajícími sítěmi a organizacemi v této oblasti a s Výborem regionů jako zástupcem místních a regionálních orgánů a dalších důležitých partnerů a musí při ní být zohledněny zkušenosti se strategiemi EU pro region Baltského moře a pro Podunají;

46. připomíná, že v souladu s doporučením Rady pro obecné záležitosti ze dne 13. dubna 2011 v otázce transparentnosti, viditelnosti a výměny osvědčených postupů mezi makroregionálními strategiemi provede partnerství „Adriatic-Ionian Macroregion“ v rámci příštího ročníku OPEN DAYS 2011

analýzu makroregionálních témat, přičemž bude zvlášť zkoumat návrh makroregionální strategie pro oblast Jaderského a Jónského moře. Tato analýza bude provedena jednak prostřednictvím *diskusí* za účasti zástupců 13 regionů a měst sdružených v partnerství, jednak prostřednictvím *workshopů* partnerství veřejného a soukromého sektoru s představením konkrétních projektů, které jsou právě uskutečňovány;

47. pověřuje svého předsedu, aby toto stanovisko z vlastní iniciativy předal Evropské komisi, Evropskému parlamentu, současnému předsednictví Rady a jeho partnerům v týmu tří předsednictví.

V Bruselu dne 11. října 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů Inteligentní regulace

(2012/C 9/04)

VÝBOR REGIONŮ

- je přesvědčen, že inteligentní regulace by měla přinést snížení byrokracie a administrativní zátěže, a to nejen občanům a zainteresovaným stranám, ale rovněž místním a regionálním orgánům; naopak odmítá výhradně kvantitativní přístup regulace;
- zaznamenává častější odkazy na místní a regionální rozměr inteligentní regulace a na související činnosti a schopnosti VR jako uznání úlohy, jakou evropské místní orgány a regiony hrají v tvorbě politiky EU a provádění právních předpisů;
- vyzývá Evropskou komisi a ostatní orgány EU k tomu, aby věnovaly větší pozornost orgánům místní a regionální správy při navrhování právních předpisů, posuzování jejich dopadu či hledání způsobů provádění politik a cílů EU;
- domnívá se, že vedle unijního cíle územní soudržnosti (článek 3 SEU) si jak horizontální doložky Lisabonské smlouvy o sociálních (článek 9 SFEU) a environmentálních (článek 11 SFEU) požadavcích, tak trojí zaměření strategie Evropa 2020 žádají posouzení dopadu, jež budou vyváženým způsobem analyzovat dopady regulace z hospodářského, sociálního a environmentálního hlediska;
- vyjadřuje svou připravenost pomáhat orgánům EU v tomto úsilí, pokud budou zapotřebí údaje od místních a regionálních orgánů, s odvoláním na své omezené zdroje a hlavní poslání;
- domnívá se, že by měl existovat společný přístup institucí EU k hodnocení dopadů, a že VR by měl být zapojen do tvorby jakéhokoliv takového přístupu;
- podporuje plány na přezkum dohody o spolupráci mezi VR a Evropskou komisí, jež by zohlednil interinstitucionální změny zavedené Lisabonskou smlouvou, nezbytnost provádění víceúrovňové správy a vývoje politické úlohy VR a zavedení opatření ke zlepšení a rozvoji spolupráce v oblasti posuzování dopadů a k vytvoření mechanismu, jež by VR umožnil přispívat k výroční zprávě o zlepšení tvorby právních předpisů.

Zpravodaj	Lord Graham TOPE (UK/ALDE), člen zastupitelstva londýnské městské části Sutton
Odkazy	Sdělení Komise – Inteligentní regulace v Evropské unii KOM(2010) 543 v konečném znění Zpráva Komise o subsidiaritě a proporcionalitě (17. zpráva o zlepšení tvorby právních předpisů za rok 2009) KOM(2010) 547 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

A. *Inteligentní regulace*

1. **vítá** koncept inteligentní regulace, jenž potvrzuje a rozvádí myšlenku cyklu tvorby politiky EU, kdy jsou právní předpisy neustále přezkoumávány a přizpůsobovány novým výzvám a okolnostem na základě důkladného hodnocení a konkrétní zkušenosti s prováděním;

2. **je přesvědčen**, že inteligentní regulace by měla přinést snížení byrokracie a administrativní zátěže, a to nejen občanům a zainteresovaným stranám, ale rovněž místním a regionálním orgánům; naopak odmítá výhradně kvantitativní přístup regulace, neboť politické priority nemohou být podřízeny úvahám zohledňujícím celkové množství právních předpisů. Proto vyzývá, aby posouzení dopadu zahrnovalo také úvahu o nákladech vznikajících při neexistenci evropských právních předpisů;

3. **lituje**, že se nástroje inteligentní regulace zřejmě netýkají aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů („komitologie“). Ohledně těchto postupů nepanuje dostatečně jasný přehled nebo transparentnost;

Role regionálních a místních samospráv

4. **zaznamenává** častější odkazy na místní a regionální rozměr inteligentní regulace a na související činnosti a schopnosti VR jako uznání úlohy, jakou evropské místní orgány a regiony hrají v tvorbě politiky EU a provádění právních předpisů;

Konzultace

5. **připomíná**, že VR vyjádřil ve většině svých stanovisek obavy ohledně úrovně konzultací nebo zapojení místních a regionálních orgánů do přípravy iniciativ EU. Stanoviska opakovaně vyzývají k většímu zapojení místních a regionálních orgánů do přípravy nových politik a právních předpisů, do hodnocení jejich možného dopadu a do jejich provádění;

6. **vyzývá** Evropskou komisi a ostatní orgány EU k tomu, aby věnovaly větší pozornost orgánům místní a regionální správy při navrhování právních předpisů, posuzování jejich dopadu či hledání způsobů provádění politik a cílů EU;

7. **vítá** proto záměr přezkoumat stávající postupy konzultací a prodloužit dobu pro odpověď;

8. **domnívá se**, že výsledky konzultací by měly být zveřejňovány a analyzovány, např. jak byly připomínky zohledněny při vytváření nebo pozměňování návrhu, které informace zohledněny nebyly apod.;

9. **opakuje** svou obavu, že otevřené konzultace zvýhodňují dobře organizované a z hlediska zdrojů dobře zajištěné respondenty a zvláště menšinové menšiny. Nadále proto přikládá vysokou hodnotu odpovědím zájmových svazů místních a regionálních orgánů, jakož i dalším odpovědím;

Administrativní a finanční zátěž

10. **zaznamenává** činnost Skupiny na vysoké úrovni pro snižování administrativní zátěže (tzv. „Stoiberovy skupiny“);

11. **opakuje** své znepokojení nad tím, že se tato skupina i Evropská komise zaměřují téměř výlučně na přímou zátěž, kterou pro malé podniky představují právní předpisy EU. Uznává sice, že představují významnou překážku hospodářského růstu a znovu připomíná, že komplikované informační povinnosti vnitrostátních, regionálních a místních orgánů se nakonec promítají do administrativní zátěže občanů a podniků na vnitrostátní nebo nižší úrovni, **domnívá se** však, že je nezbytné se zabývat rovněž zátěží místních a regionálních orgánů a snižovat ji;

12. **vítá** současnou iniciativu identifikace osvědčených postupů provádění nových právních předpisů méně zatěžujícím způsobem a připomíná aktivní příspěvek VR ke shromažďování příslušných místních a regionálních osvědčených postupů v podobě zvláštní zprávy a vyslání stálého pozorovatele do Stoiberovy skupiny, avšak zdůrazňuje, že EU by se měla soustředit v první řadě na prevenci vzniku nadměrné administrativní zátěže;

13. bere na vědomí zprávu Evropské komise o subsidiaritě a proporcionalitě za rok 2010 (18. zprávu o zlepšení právních předpisů) a uznává zprávu jako znamení toho, že Evropská komise bere v úvahu analýzu subsidiarity vypracovanou Výborem;

Posouzení dopadu

14. **připomíná**, že z Lisabonské smlouvy vyplývá, že každý návrh legislativního aktu EU musí obsahovat posouzení potenciálního dopadu, a to i s ohledem na místní a regionální úroveň;

15. **znovu zdůrazňuje** význam posouzení dopadu ex ante a hodnocení ex post při tvorbě politik a právních předpisů a vítá posílenou úlohu hodnocení ex post;

16. uznává, že součástí úsilí o zjednodušení a zlepšení evropských právních předpisů je dosažení rovnováhy mezi prováděním posouzení dopadu ex ante a hodnocení dopadu ex post a současným zaručením, že tyto analýzy nezpůsobí různým správním úrovním dodatečnou administrativní zátěž;

17. **bere na vědomí** výroční zprávu výboru pro hodnocení dopadů za rok 2010. **Je přesvědčen**, že výbor pro hodnocení dopadů má významnou úlohu, že by mu však prospěla větší nezávislost na Evropské komisi;

18. **domnívá se**, že zpráva ukazuje, že proces posuzování dopadů a úloha výboru pro hodnocení dopadů vyvolávají a podporují bližší monitorování zásady subsidiarity jménem služeb Evropské komise. Jasný náznak toho se objevuje tam, kde zpráva mluví o případech, kdy údaje získané v procesu posuzování dopadů vedly ke změně názoru generálního ředitelství Komise ohledně nezbytnosti a možné přidané hodnoty právního předpisu;

19. **konstatuje**, že zpráva výboru pro hodnocení dopadů odhaluje tendenci provádět a zveřejňovat posuzování dopadu konečných návrhů právních předpisů, narozdíl od sdělení týkajících se politik v časném stadiu. **Vyzývá**, aby byly politické aktivity s velkým rozsahem a s vysoce účinným dopadem doprovázeny posouzením dopadu v časném stadiu, zejména pokud je cílem takových návrhů informovat rozhodující politické činitele o rozsahu konkrétních možností politiky v pozdějším stadiu;

20. **poznamenává**, že zpráva výboru pro hodnocení dopadů hovoří o nutnosti začlenit posuzování sociálních dopadů a administrativních nákladů do posuzování dopadů připravovaných jednotlivými generálními ředitelstvími, nijak se však nezmiňuje o posuzování konkrétních územních dopadů a o možné úloze VR při podpoře Evropské komise v procesu posuzování dopadů. **Vyzývá** Evropskou komisi, aby se tím zabývala, a aby výbor pro hodnocení dopadů ve své zprávě za rok 2011 informoval o učiněném pokroku;

21. považuje za žádoucí, aby bylo GŘ pro regionální politiku plně zapojeno do posuzování dopadu, neboť se jedná o generální ředitelství, jež je nejvíce spjato s územním rozměrem;

22. domnívá se, že vedle unijního cíle územní soudržnosti (článek 3 SEU) si jak horizontální doložky Lisabonské smlouvy o sociálních (článek 9 SFEU) a environmentálních (článek 11 SFEU) požadavcích, tak trojí zaměření strategie

Evropa 2020 žádají posouzení dopadu, jež budou vyváženým způsobem analyzovat dopady regulace z hospodářského, sociálního a environmentálního hlediska;

23. domnívá se, že kvalitní posouzení dopadu a monitorování používání právních předpisů si žádají čas a vyčlenění lidských zdrojů dostačujících pro zajištění odbornosti a celkové vize;

24. má výhrady k tendenci zadávat vypracování posouzení dopadu „nezávislým“ orgánům, tj. přenášet tento úkol na vybrané konzultační kanceláře nebo na komise ad hoc. Je nejisté, zda takováto externalizace skutečně povede k větší transparentnosti a nezávislosti. Dochází tím také k popírání úkolu Komise, který spočívá v reprezentování obecného zájmu Unie. Kromě toho hrozí, že by tento přístup upřednostňoval ty, kteří disponují dostatečnými prostředky, aby mohli vypracovat takováto posouzení, na úkor místních a regionálních orgánů, nevládních organizací a zástupců občanské společnosti nebo zaměstnanců s mnohem skromnějšími prostředky;

25. **vyjadřuje** svou připravenost pomáhat orgánům EU v tomto úsilí, pokud budou zapotřebí údaje od místních a regionálních orgánů, s odvoláním na své omezené zdroje a hlavní poslání;

Interinstitucionální opatření

26. **připomíná**, že dopad nových právních předpisů EU na místní a regionální orgány se může odvíjet stejnou měrou ze změn provedených Evropských parlamentem a Radou jako z původního návrhu Evropské komise. **Vyzývá** oba prvně jmenované orgány, aby v průběhu legislativního procesu také věnovaly větší pozornost územnímu dopadu svých rozhodnutí, a nabízí za tímto účelem své zkušenosti. Je přesvědčen, že by měly být prozkoumány konkrétní možnosti takové spolupráce VR s Evropským parlamentem a Radou v oblasti posuzování dopadů, dohledu nad dodržováním zásady subsidiarity a provádění právních předpisů EU (a to předem i následně);

27. **vyzývá** své vlastní zpravodaje, aby zohledňovali dopad svých doporučení na finanční a administrativní zátěž, stejně jako dopad na životní prostředí, sociální strukturu, na malé a střední podniky a na občanskou společnost;

28. **domnívá se**, že by měl existovat společný přístup institucí EU k hodnocení dopadů, a že VR by měl být zapojen do tvorby jakéhokoliv takového přístupu;

29. vítá skutečnost, že Evropská komise v rámci systému včasného varování zřízeného Lisabonskou smlouvou přikládá odpovídající váhu odůvodněným stanoviskům vnitrostátních parlamentů, přestože dosud nebyl splněn nezbytný limit pro „žluté karty“. Vzhledem ke své funkci a svým odpovědnostem v procesu monitorování subsidiarity VR od Evropské komise požaduje odůvodněná stanoviska zaslaná vnitrostátními parlamenty, včetně jejich překladů a odpovědi Komise na ně;

30. **podporuje** plány na přezkum dohody o spolupráci mezi VR a Evropskou komisí, jež by zohlednil interinstitucionální změny zavedené Lisabonskou smlouvou, nezbytnost provádění víceúrovňové správy a vývoje politické úlohy VR a zavedení opatření ke zlepšení a rozvoji spolupráce v oblasti posuzování dopadů a k vytvoření mechanismu, jež by VR umožnil přispívat k výroční zprávě o zlepšení tvorby právních předpisů;

Skupina na vysoké úrovni pro správu

31. **zastává názor**, že toto uskupení je velice cenným fórem na administrativní úrovni, jež umožňuje úředníkům členských států a evropských institucí včetně VR diskutovat o praktických otázkách evropské správy a vyměňovat si osvědčené postupy;

32. **lituje** však, že maďarské ani polské předsednictví neuspořádají v roce 2011 žádnou schůzi všech členů, a vyzývá, aby byla v roce 2012 obnovena;

B. Subsidiarita

33. **připomíná**, že Lisabonská smlouva výslovně hovoří o místní a regionální samosprávě a o místním a regionálním rozměru zásady subsidiarity, což znamená, že EU musí při navrhování a přijímání nových právních předpisů založených na sdílených pravomocích respektovat pravomoci místních a regionálních orgánů. Rovněž připomíná, že Lisabonská smlouva svěřila VR zásadní úlohu v oblasti subsidiarity, což znamená hájení nejen respektování pravomocí místních a regionálních orgánů, ale také podporu toho, že bude subsidiarita respektována s ohledem na všechny úrovně správy;

34. **znovu připomíná** odhodlání VR spolupracovat s Evropskou komisí na začleňování víceúrovňové správy do hlavních evropských strategií a společných politik, zejména co se týče provádění strategie Evropa 2020;

35. **upozorňuje** na Zprávu VR o subsidiaritě za rok 2010, jež byla přijata předsednictvem VR dne 4. března 2011, společně s tématy, jež budou tvořit součást pracovního programu Síť pro monitorování subsidiarity. Zpráva označuje posilování monitorování subsidiarity a příspěvek k začleňování kultury subsidiarity do rozhodovacího procesu EU za klíčové priority VR;

36. **kladně hodnotí** skutečnost, že žádné stanovisko nekonstatovalo přímé porušení zásady subsidiarity. Ukazuje to vážnost, s níž Evropská komise respektuje zásadu subsidiarity, a podtrhuje to hodnotu kontrolní úlohy VR;

37. **vítá** rostoucí počet konzultací Síť pro monitorování subsidiarity, jež má možnost poskytnout podrobné praktické komentáře z celého širokého spektra místních a regionálních orgánů. **Žádá** partnery Síť pro monitorování subsidiarity, aby se více zapojili do činností a konzultací Síť, a zvýšili tak reprezentativnost výsledků jejich poradních činností;

38. **uznává** nezbytnost včasné, přesné a účinné transpozice právních předpisů EU a jejich správného provádění na všech úrovních správy v členských státech a je si vědom toho, že někdy může být nezbytné řízení pro porušení postupů coby postih nebo jako odrazující opatření, **vyslovuje nicméně znepokojení**, že se Evropská komise v rostoucí míře pokouší určovat, kdy a jak mají vlády členských států prosazovat dodržování ze strany místních a regionálních orgánů. S ohledem na zásadu subsidiarity by mělo být vynucování v pravomoci samotných národních vlád (a případně orgánů místní a regionální samosprávy), pokud bude zajištěno plnění celkových cílů právních předpisů EU.

V Bruselu dne 11. října 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů Přezkum iniciativy „Small Business Act“ pro Evropu

(2012/C 9/05)

VÝBOR REGIONŮ

- uznává dosavadní úspěchy opatření, jež SBA provedl, avšak v zájmu toho, aby Komise a hlavně členské státy dosáhly podstatnějších výsledků, velmi doporučuje, aby se SBA stal politicky závaznějším, a byla tak zajištěna větší a řádnější úroveň provádění a překonání stávajících překážek bránících plnému přijetí SBA;
- zastává názor, že SBA vyžaduje politické vedení, a domnívá se, že by strategie Evropa 2020 měla výslovněji uznávat SBA, aby dala této politice pevnější strukturu tím, že přijme vhodný plán postupu s uvedením klíčových mezníků, jichž mají všechny členské státy dosáhnout a začlenit je do národních programů reforem;
- vidí velkou příležitost pro místní a regionální orgány přispět k cílům SBA a vyzývá k výslovnému uznání místního a regionálního rozměru, jež by jednak podpořilo přístup zdola nahoru a shora dolů a rovněž zvýšilo viditelnost SBA v celé Evropě. Dochází k závěru, že v celé EU, na vnitrostátní, místní i regionální úrovni, je nutné zavést vyšší úroveň informovanosti o SBA a přiznat mu vyšší prioritu;
- zdůrazňuje, že největší výzvou pro malé a střední podniky je přístup k financím, což bude vyžadovat společný postup v dalších fázích SBA. Podtrhuje rovněž význam úsilí o usnadnění přístupu malých a středních podniků na trhy a o výrazné snížení administrativní zátěže;
- velmi lituje, že nebyl učiněn závazek začlenit SBA do Lisabonské smlouvy a následně do strategie Evropa 2020. Tím byla prozatím promarněna šance využít národních programů reforem coby klíčového nástroje k provedení SBA. Znovu proto naléhavě vyzývá k urychlenému začlenění zásad a cílů SBA do strategie Evropa 2020 a do provádění národních programů reforem.

Zpravodajka	paní Constance HANNIFFY (IE/ELS), členka rady hrabství Offaly, regionálního úřadu Midland a regionálního shromáždění Border, Midland a Western
Odkaz	Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Přezkum iniciativy „Small Business Act“ pro Evropu KOM(2011) 78 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. vítá Přezkum iniciativy „Small Business Act“ pro Evropu Komisí a potvrzuje svou plnou podporu pokračujícímu úsilí tohoto důležitého politického programu o podporu rozvoje, růstu a udržitelnosti malých a středních podniků v celé EU;

2. naléhavě zdůrazňuje, že je nezbytné se zabývat klíčovými otázkami, jež brání provedení iniciativy „Small Business Act“ (SBA) na všech úrovních správy v Evropské unii, a vyzývá, aby členské státy přiznaly vyšší prioritu klíčovým prvkům SBA. Ztráta 3,5 milionu pracovních míst⁽¹⁾ v malých a středních podnicích Evropy v důsledku finanční, hospodářské a sociální krize totiž bohužel ukazuje, že se toto téma musí stát prvořadým bodem politického programu;

3. uznává dosavadní úspěchy opatření, jež SBA provedl, avšak v zájmu toho, aby Komise a hlavně členské státy dosáhly podstatnějších výsledků, velmi doporučuje, aby se SBA stal *politicky závaznějším*, a byla tak zajištěna větší a řádnější úroveň provádění a překonání stávajících překážek bránících plnému přijetí SBA;

4. podporuje úsilí Komise o posílení řízení SBA, zejména pak zřízení zmocněnců pro malé a střední podniky v členských státech, kteří mají společně se zvláštním zmocněncem Komise pro malé a střední podniky převzít odpovědnost za řízení provádění SBA v celé Evropě;

5. zastává názor, že SBA vyžaduje politické vedení, a domnívá se, že by strategie Evropa 2020 měla výslovněji uznávat SBA, aby dala této politice pevnější strukturu tím, že přijme vhodný plán postupu s uvedením klíčových mezníků, jichž mají všechny členské státy dosáhnout a začlenit je do národních programů reforem;

6. vidí velkou příležitost pro místní a regionální orgány přispět k cílům SBA a vyzývá k výslovnému uznání místního

⁽¹⁾ Odhad Výroční zprávy o evropských malých a středních podnicích 2010, zveřejněné jako součást přezkumu výsledků malých a středních podniků (http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/facts-figures-analysis/performance-review/index_en.htm).

a regionálního rozměru, jež by jednak podpořilo přístup zdola nahoru a shora dolů a rovněž zvýšilo viditelnost SBA v celé Evropě;

7. zdůrazňuje, že největší výzvou pro malé a střední podniky je přístup k financím, což bude vyžadovat společný postup v dalších fázích SBA. Podtrhuje rovněž význam úsilí o usnadnění přístupu malých a středních podniků na trhy a o výrazné snížení administrativní zátěže;

8. opakovaně zdůrazňuje přetrvávající význam poskytování vhodné podpory malým a středním podnikům, která by zajistila dlouhodobou udržitelnost různých druhů podniků. Při kladení důrazu na vysoký potenciál nově vzniklých, nových a na export orientovaných malých a středních podniků je třeba věnovat pozornost rovněž zavedeným podnikům a těm podnikům, které procházejí vývojem a restrukturalizací. Zároveň si je vědom problémů malých a středních podniků zaměřených na domácí trh, jež jsou hlavním zdrojem životní síly místního a regionálního hospodářství;

9. zdůrazňuje dále, že pro maximalizaci tvorby pracovních míst a udržitelného hospodářského růstu musí SBA a politika malých a středních podniků na všech úrovních vyhovovat různým obchodním modelům a být s nimi v souladu. Patří sem podniky sociální ekonomiky, kulturní a tvůrčí odvětví (předkomerční a komerční), družstva a podobné právní formy;

Zajištění vysoké míry provádění a lepšího řízení

10. velmi lituje, že nebyl učiněn závazek začlenit SBA do Lisabonské smlouvy a následně do strategie Evropa 2020. Tím byla prozatím promarněna šance využít národních programů reforem coby klíčového nástroje k provedení SBA. Znovu proto naléhavě vyzývá k urychlenému začlenění zásad a cílů SBA do strategie Evropa 2020 a do provádění národních programů reforem;

11. je zklamán rozdílným stupněm provádění SBA v jednotlivých členských státech, přičemž ve sdělení Komise se konstatuje, že příčiny těchto rozdílů nejsou plně prozkoumány. Členské státy musí být ohledně SBA mnohem odpovědnější. Výbor proto dochází k závěru, že v celé EU, na vnitrostátní, místní i regionální úrovni, je nutné zavést vyšší úroveň informovanosti o SBA a přiznat mu vyšší prioritu;

12. vítá jmenování národních zmocněnců pro malé a střední podniky členskými státy a vyzývá všechny zmocněnce, aby plně dostali své odpovědnosti zajistit, že bude správa zohledňovat malé a střední podniky („think small first“), a aby náležitě zohledňovali výzvy, před nimiž malé a střední podniky stojí, při vývoji právních předpisů, pravidel a postupů, jež mohou mít pozitivní dopady na prostředí, v němž tyto podniky fungují;

13. konstatuje, že zmocněnci pro malé a střední podniky jsou jmenováni politickým nebo administrativním způsobem, a doporučuje, aby více členských států provádělo jmenování politické, aby tím vyslaly silnější signál o přiznání vyšší priority a o závazku provádět SBA a řešit problémy malých a středních podniků;

14. je toho názoru, že spoléhat se při dosahování cílů SBA na různé předešlé programy a finanční nástroje bez dalšího nebo zvláštního financování je zásadním nedostatkem;

15. bere na vědomí jmenování nového zmocněnce EU pro malé a střední podniky, znovu však zdůrazňuje, že se sdělení dostatečně nezabývá úlohou zmocněnců, a vyzývá Komisi, aby zajistila, že bude tento zmocněnec disponovat dostatečnými finančními zdroji a podporou na politické úrovni pro úspěšné plnění cílů SBA a zviditelnění a zvýšení povědomí ohledně politické činnosti zaměřené na malé a střední podniky;

16. vítá záměr zřídit poradní skupinu pro SBA složenou z členských států, zmocněnců pro malé a střední podniky a zástupců organizací malých a středních podniků, a žádá, aby se Výbor regionů stal jedním z členů této poradní skupiny, má-li mít SBA dopad na všech úrovních správy, a ne jen na úrovni EU a na úrovni vnitrostátní;

17. navrhuje, aby byly místní a regionální orgány v členských státech povzbuzovány k tomu, aby přijaly zásady SBA za své a přizpůsobily jeho opatření místním a regionálním podmínkám. Domnívá se, že v tomto ohledu může fungovat jako inspirace projekt Evropský podnikatelsky zaměřený region;

18. bere na vědomí úspěšné přijetí většiny legislativních návrhů SBA a vyzývá členské státy k přijetí statutu evropské soukromé společnosti (SPE), jenž v důsledku podpoří větší využívání jednotného trhu díky snížení nákladů na zakládání společností a zjednoduší právní rámec k usnadnění přeshraničního obchodu;

19. vyzývá členské státy, aby plně přijaly a provedly směrnici o opožděných platbách a zdůrazňuje, že prosazení této směrnice je i nadále klíčovým problémem a že se členské státy musí zasadit o zlepšení platební kultury podniků i veřejné správy;

20. zdůrazňuje, že navrhované zavádění výjimek z právních předpisů pro určité typy podniků, nově vzniklé podniky nebo mikropodniky by mělo být tam, kde je to vhodné, prováděno tak, aby nevedlo k vytváření podniků „druhé kategorie“ a ke zmatkům na trhu;

21. vyzývá k přísnějšímu uplatňování přezkumu výsledků, jež umožní monitorovat, hodnotit a porovnávat výsledky členských států při provádění SBA. Kromě toho žádá, aby byly veškeré informace z přezkumu výsledků veřejně přístupné, a mohly tak sloužit jednak jako komunikační nástroj, jednak jako motivace členských států k většímu úsilí;

Usnadnění přístupu k financím

22. upozorňuje na problémy, jimž čelí malé a střední podniky v důsledku zpřísnění podmínek úvěrů finančních institucí⁽²⁾, vyplývajících ze současného ekonomického poklesu a přetrvávající krize v mezinárodním bankovníctví, a zdůrazňuje dále nepřiměřenost dopadu na malé a střední podniky kvůli tomu, že jsou zatíženy vyšším úvěrovým rizikem, což v důsledku v krátkodobém i dlouhodobém horizontu vážně podkopává jejich schopnost přežít a fungovat;

23. vyzývá Komisi a členské státy, aby se opřely o závěry druhé schůze stálého finančního fóra pro malé a střední podniky v březnu 2011, a upřímně vítá opatření provedená Komisí k řešení problému přístupu k úvěrům, jako např. facilitu mikrofinancování v rámci programu Progress a závazek přijmout akční plán pro zlepšení přístupu malých a středních podniků k financování na solidním obchodním základě;

24. vyslovuje se pro akční plán SBA, jenž by se měl zaměřit na obtížné obchodní podmínky, jimž čelí malé a střední podniky usilující o financování, jako např. na a) větší transparentnost mezi bankami a dalšími finančními institucemi a malými a středními podniky b) kombinování půjček a vlastního kapitálu c) zvýšení objemů sekuritizovaných půjček d) usnadnění investic rizikového kapitálu přes hranice e) zlepšení právních předpisů pro mikroúvěry;

25. domnívá se, že navrhované centrální kontaktní místo pro financování malých a středních podniků má určité výhody, ale že je zapotřebí tento princip dále promyslet, a doporučuje, aby byly v prvním kroku zmapovány veškeré způsoby podpory pro malé a střední podniky (včetně podpůrných agentur a unijních, vnitrostátních, regionálních a místních podpůrných programů) na příslušné vnitrostátní a regionální úrovni; dále doporučuje, aby Evropská komise zvažila další úspěšné přístupy, jež malým a středním podnikům dodávají přidanou hodnotu tím, že jim poskytují integrovaný systém vzájemně provázaných kontaktů podpory podnikání, a výrazněji tyto přístupy podporovala na místní a regionální úrovni;

26. vítá návrh Komise zařadit účinné provádění Small Business Act jako tématickou podmíněnost ex ante pro fondy EU do navrhovaného společného strategického rámce, a zařazení investic malých a středních podniků jako tematické priority do návrhu nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj, což by mělo pomoci realizovat cíle Small Business Act na místní/regionální úrovni v každém členském státě;

⁽²⁾ Např. v Irsku klesl poměr úspěšných žádostí podniků o úvěr z 90 % v roce 2007 na 50 % v roce 2010. Zdroj: Central Statistics Office (2011). Access to Finance 2007 and 2010.

27. je toho názoru, že rozmanitost povah a požadavků programů Evropské unie otevřených malým a středním podnikům jsou pro přístup k financím nevýhodou. Navrhuje v rozpočtu EU lépe svázat nástroje a fondy Unie určené malým a středním podnikům. Žádá, aby byla v příštím víceletém finančním rámci posílena podpora všech programů a nástrojů cílených na stimulaci rozvoje malých a středních podniků a v této souvislosti vcelku vítá návrhy týkající se malých a středních podniků uvedené v návrhu Komise pro období 2014–2020, ale s vyjádřením svého názoru počká, až bude dohodnut konečný rozpočet, specifické částky pro podporu malých a středních podniků a konkrétní aspekty provádění;

28. obává se, že program pro konkurenceschopnost a inovace po roce 2013 jako součást společného strategického rámce pro výzkum a inovace nebude přiměřeně odpovídat požadavkům malých a středních podniků, a přiklání se proto k tomu, aby byl v tomto rámci zvláštní pilíř pro malé a střední podniky. Vyzývá k větší přístupnosti nástrojů financování a jejich přizpůsobení potřebám malých a středních podniků, mimo jiné prostřednictvím většího důrazu na mikrofinancování a mezaninové finanční nástroje, prodloužení a rozšíření záručních nástrojů programu pro konkurenceschopnost a inovace a finančního nástroje pro sdílení rizik uvnitř rámcového programu pro výzkum, a k inteligentnějšímu využívání produktů Evropské investiční banky jako JASMINE a JEREMIE;

29. podporuje rozhodnutí Komise o rozšíření rámce dočasné státní podpory, jenž do konce roku 2011 umožňuje poskytovat dodatečnou podporu malým a středním podnikům, a je toho názoru, že by Komise měla tento režim prodloužit i na období po roce 2011, a to po pečlivém přezkoumání výsledků, jichž rámec dosahuje při plnění stanovených cílů;

30. doporučuje, aby národní vlády zvážily možnost daňových pobídek pro malé inovativní začínající podniky v prvních letech jejich působení;

31. je potěšen návrhem Komise pomoci většímu počtu příjemců z řad malých a středních podniků prostřednictvím zesílených programů zajišťování úvěrů usilujících o podporu investic, růstu, inovací a výzkumu, a dále vítá nástin návrhů na zavedení právních předpisů ke zlepšení efektivity fungování trhu s rizikovým kapitálem;

Zlepšení právních předpisů ve prospěch malých a středních podniků

32. vyzdvihuje význam zjednodušeného, jasného a logického regulačního a administrativního prostředí pro malé a střední podniky, a domnívá se, že je v této souvislosti zásadní používat v rostoucí míře „test dopadů na malé a střední podniky“;

33. vyzývá k systematictějšímu používání „testu dopadů na malé a střední podniky“ v systému posouzení dopadů, a to i v raném stádiu práce na politických opatřeních a legislativních návrzích, a dále podotýká, že by byl tento proces posílen, kdyby měl výbor pro posuzování dopadů větší nezávislost na Komisi;

34. důrazně se vyslovuje pro to, aby všechny členské státy uplatňovaly „test dopadů na malé a střední podniky“ a zásadu zohledňování malých a středních podniků, a to nejen u právních předpisů, ale i u administrativních postupů, které se malých a středních podniků týkají. Navrhuje, aby Komise provedla hodnocení toho, jak je „test dopadů na malé a střední podniky“ uplatňován v členských státech, v rámci přezkumu výsledků malých a středních podniků;

35. vítá připravenost Komise pomáhat členským státům vyhýbat se „gold plating“ právních předpisů Evropské unie, jak to Výbor doporučil již ve svém dřívějším stanovisku k SBA, kde upozornil na vážné překážky, jež způsobuje „gold plating“ právních předpisů Evropské unie při přístupu nejmenších podniků na trh a při jejich růstu;

36. plně podporuje zásadu „jen jednou“ a vyzývá místní a regionální orgány, aby tuto zásadu uplatňovaly u všech administrativních a regulačních požadavků o informace od malých a středních podniků. Upozorňuje však, že existují náznaky, že tam, kde se veřejné orgány pokusily zásadu „jen jednou“ provádět a společně využívat shromážděných informací, narazily na překážky v oblasti ochrany a uchovávání údajů;

37. podporuje slib Komise představit v roce 2011 soubor politických doporučení ke zjednodušení a řešení problémů existujících při odstraňování překážek pro převod podniků, a znovu upozorňuje na skutečnost, že tento problém je relevantní zvláště při převodu podniků mezi rodinnými příslušníky, jelikož celá řada vlastníků malých a středních podniků stárne a ukončí v příštím desetiletí své podnikání. Zdůrazňuje, že podobné problémy se týkají i malých a středních podniků s jediným členem;

38. lituje, že byl dosud učiněn jen malý pokrok v oblasti zjednodušení konkurzního řízení, a vyzývá proto členské státy a Komisi, aby této otázce přiznaly prioritu. Rovněž znovu vyzývá Komisi, aby se zabývala podobnými, přesto však odlišnými problémy, jimž čelí neúspěšní podnikatelé, kteří formálně nejsou v konkurzu;

39. upozorňuje na obtíže, jimž čelí neúspěšní podnikatelé při přístupu do systémů sociálního zabezpečení jednotlivých členských států v souvislosti s nároky svých zaměstnanců v případě, kdy jsou jejich podniky nuceny ukončit činnost;

Usnadnění přístupu na trhy

40. podporuje zavedení jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA) pro všechny podniky v Evropě a plně souhlasí se závěry rady SEPA z května 2011⁽³⁾, jež vyzývá k urychlenému přijetí nařízení, které by stanovilo konečné lhůty pro přechod jak v případě systému SEPA pro bezhotovostní úhrady, tak přímého inkasa v systému SEPA. Toto nařízení po svém přijetí nahradí systémy bezhotovostní úhrady a přímého inkasa existující v členských státech, což v konečném důsledku povede k rychlejšímu a účinnějšímu provedení SEPA;

⁽³⁾ http://www.ecb.int/paym/sepa/pdf/SEPA_Council_statement_3rd_meeting.pdf.

41. vítá závazek Komise plně provést Evropský kodex osvědčených postupů o usnadnění přístupu malých a středních podniků k veřejným výběrovým řízením, a vyzývá Komisi a členské státy, aby lépe reagovaly na dřívější výzvy Výboru k podpoře inovačních smluvních opatření zaměřených na zvýšení účasti malých a středních podniků ve veřejných výběrových řízeních, jako je rozdělení více veřejných soutěží na několik soutěží či případné zařazení příležitostí spolupráce do výzva k podávání nabídek;

42. dále vyzývá Komisi, aby prosazovala možnost, že by účastníci nabídkového řízení na národní úrovni žádali o jakýsi „průkaz nabídkového řízení“ (elektronický systém pro registraci), jehož prostřednictvím by bylo možné prokázat, že malý či střední podnik má prohlášení a dokumentaci často požadované veřejnými zadavateli v rámci nabídkových řízení. To, že by se o tento průkaz žádalo pouze jednou, by znamenalo, že by malé a střední podniky nemusely neustále předkládat stejná prohlášení a stejnou dokumentaci. Šetřilo by to čas a prostředky malým a středním podnikům, které se často účastní nabídkových řízení. Průkaz by platil po určité období, jelikož potřebná osvědčení mají omezenou platnost. Podobné systémy již fungují a dosavadní zkušenosti s nimi byly příznivé;

43. připomíná, že potenciál v oblasti elektronického zadávání veřejných zakázek je do značné míry nevyužit, a vítá výzvu Komisi a členským státům, aby do roku 2012 zajistily vzájemné uznávání elektronické identifikace a autentifikace v celé EU. VR za tímto účelem vyzývá Komisi, aby přezkoumala pokrok učiněný v této oblasti v roce 2011, aby bylo zajištěno, že jsou podnikány vhodné kroky a aby byla identifikovány otázky, jimž je nutné věnovat při provádění zvláštní pozornost;

44. navrhuje, aby se výhody týkající úspor, které poskytují řešení informačních a komunikačních technologií, využívaly ve větší míře vzhledem k tomu, že pouze třetina veřejných zakázek v Evropské unii se v současné době přijímá v elektronické podobě, a proto vyzývá k tomu, aby se tato skutečnost ve SBA lépe řešila a byla uplatňována Komisí a členskými státy;

45. upozorňuje znovu na stále rostoucí hrozbu, již představuje pro životaschopnost legálních malých a středních podniků černý trh, a vyzývá Komisi k řešení výzev, jež tato skutečnost představuje, pokud jde o nekalou konkurenci a podlouhý obchod, a to zvláště prostřednictvím opatření, která by mohla zlepšit ochranu duševního vlastnictví a boj proti paděláním;

Podpora podnikavosti

46. uznává význam podpory a rozvoje a kultury podnikání. Vyzývá členské státy, aby kladly větší důraz na podporu podnikatelského vzdělávání a utváření podnikatelského smýšlení mezi studenty a při přípravě vyučujících;

47. zasazuje se za etablování projektu Evropského podnikatelsky zaměřeného regionu jako součást provádění iniciativy SBA s cílem podpořit podnikání a mít k dispozici nástroj na propojení regionů a šíření osvědčených postupů na místní a regionální úrovni při podporování malých a středních podniků;

48. vítá vyhodnocení programu Erasmus pro mladé podnikatele a zastává názor, že jeho pilotní fáze splnila mnohé z jeho cílů a přinesla opravdovou přidanou hodnotu EU. Podporuje rozšíření tohoto programu za podmínky, že budou vyřešeny hlavní nedostatky pilotní fáze, zejména: a) celková lepší informovanost o iniciativě a větší zdůraznění přínosů pro účastníky a hostitelské podniky; b) zřízení místních/vnitrostátních kontaktních center pro řešení problémů s komunikací a podporou; c) větší zeměpisná vyváženost účastníků; d) zajištění programu „následné péče“, jenž by účastníkům umožnil upevnění získaných zkušeností; e) pevnější finanční základ programu;

49. vítá a podporuje, že byly vytvořeny poradenské programy pro podnikatelky. Opakovaně upozorňuje rovněž na potřeby podnikatelů přistěhovalců, kteří jsou vlivem okolností obvykle podnikavější a neodrazuje je tolik riziko. Doporučuje, aby byly rovněž zohledněny požadavky mladých lidí, menšin a starších podnikatelů a byly rozlišovány rozdílné problémy a požadavky podnikatelů, kteří se přistěhovali ze zemí Evropské unie, a podnikatelů, kteří se přistěhovali z třetích zemí;

50. vítá stěžejní iniciativu strategie Evropa 2020 *Program pro nové dovednosti a pracovní místa*, jenž zohledňuje některé rysy a výzvy charakteristické pro malé a střední podniky, a vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, že bude politika dovedností a zaměstnanosti rozvíjena v kontextu SBA, aby byl maximalizován potenciál vytváření pracovních míst a rozvoje dovedností v malých a středních podnicích.

V Bruselu dne 12. října 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů Doplnkovost opatření na úrovni členských států a EU ke snížení rozdílů v hospodářském a sociálním růstu

(2012/C 9/06)

VÝBOR REGIONŮ

- doufá, že bude možné zavést doplňkové ukazatele k HDP, pomocí nichž se bude lépe znázorňovat pokrok dosažený při snižování rozdílů mezi regiony Evropské unie a v nich samých;
- domnívá se, že tam, kde existují různé struktury pro provádění národních a evropských opatření, bude zapotřebí větší spolupráce mezi jednotlivými zainteresovanými úrovněmi správy, aby se zamezilo neúčinným duplicitám. V tomto ohledu je vhodné zintenzivnit dialog a následnou spolupráci mezi různými úrovněmi správy a zajistit větší soudržnost a doplňkovost různých opatření;
- domnívá se, že v souladu se zásadou partnerství se úspěch národních a evropských opatření neobejde bez zapojení příslušných místních a regionálních orgánů s rozhodovací pravomocí;
- podporuje myšlenku přístupu, který zvýší účinnost politiky soudržnosti prostřednictvím většího zaměření na výsledky, a nestaví se proti zásadě podmíněnosti ex ante. Zdůrazňuje nicméně, že podmíněnost nesmí zpomalit zahájení programů, a nesouhlasí s podmíněností spojenou s Paktem o stabilitě a růstu;
- domnívá se, že důležitou roli při zajištění toho, že evropské fondy budou používány jako účinný doplněk programů veřejných výdajů, hraje ověření adicionality, což bude přidanou hodnotou pro činnost Evropské unie;
- podporuje návrh vypracovat společný strategický rámec a považuje za nezbytné, aby se dohody o partnerství pro rozvoj a investice mohly stát nástrojem k zajištění doplňkovosti národních opatření a opatření EU. Zdůrazňuje však, že tyto dohody musí být vypracovány za plné účasti místních a regionálních orgánů.

Zpravodaj pan Francesco MUSOTTO (IT/EA), člen zastupitelstva autonomní oblasti Sicílie

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Obecné připomínky

1. zdůrazňuje, že článek 174 Smlouvy o fungování Evropské unie (bývalý článek 158 Smlouvy o založení Evropského společenství) stanoví, že „Unie za účelem podpory harmonického vývoje rozvíjí a prosazuje svou činnost vedoucí k **posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti**. Unie se především zaměřuje na snižování rozdílů mezi úrovní rozvoje různých regionů a na snížení zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů.“;

2. upozorňuje na to, že je věnována zvláštní pozornost **venkovským oblastem, oblastem postiženým průmyslovými přeměnami a regionům, které jsou závažně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami**, jako jsou například nejsevernější regiony s velmi nízkou hustotou obyvatelstva a ostrovní, přeshraniční a horské regiony, a že je rovněž třeba podporovat i jiné evropské regiony při zajišťování a posilování jejich konkurenceschopnosti;

3. zdůrazňuje klíčovou úlohu městských oblastí a regionů – stejně jako hlavních měst a jejich regionů – jakožto hnací síly růstu s cílem uskutečnit hospodářské, ekologické a sociální cíle strategie Evropa 2020. Opatření pro sociální a hospodářskou stabilitu měst a problémových městských oblastí v rámci integrovaného přístupu (se zohledněním odpovídající volnosti regionů při jejich koncipování) by měla být možná i v budoucnosti. Přitom se musí vycházet z toho, že městský rozměr jako takový je v souladu se strategií Evropa 2020. Měla by být rovněž usnadněna spolupráce mezi městem a jeho okolím prováděná v rámci funkčních oblastí jednotlivých členských států, a to tím, že se učiní příslušná nezbytná opatření v budoucích nařízeních o strukturálních fondech;

4. podporuje návrh Evropské komise obsažený ve sdělení Rozpočet – Evropa 2020 ⁽¹⁾, který se týká zavedení „přechodných regionů“. Současně upozorňuje na to, že regiony, které ve stávajícím finančním výhledu překročily mez 75 % průměrného HDP na obyvatele v EU, by měly mít možnost vynakládat prostředky také na investice do infrastruktury, což by jim umožnilo upevnit přidanou hodnotu získanou během současného programového období. Stejně tak by se cíl v oblasti energetické účinnosti měl vztahovat na efektivní druhy dopravy, včetně železniční dopravy a s ní spojené infrastruktury;

5. připomíná, že článek 349 SFEU uznává specifické podmínky nejvzdálenějších regionů a odůvodňuje potřebu

zavést úpravy práva Společenství při jeho uplatňování na tyto regiony, jakož i případné přijetí specifických opatření, zejména v oblasti politiky soudržnosti;

6. souhlasí se zásadou, kterou Evropská komise zavedla v páté zprávě o hospodářské, sociální a územní soudržnosti ⁽²⁾ a podle níž by se i v budoucnosti měla **soudržnost** považovat za **politiku rozvoje platnou v celé Evropské unii**, a tudíž i ve všech jejích regionech;

7. domnívá se tedy, že evropská politika soudržnosti doplněná o veřejná opatření na různých územních úrovních by měla i nadále hrát klíčovou roli v podpoře harmonického rozvoje území Evropské unie jako celku, **podporovat posílení regionů, jejichž rozvoj relativně zaostává**, tím, že jim přidělí nejvýznamnější část svých zdrojů, a zároveň **přispívat k oživení a posílení konkurenceschopnosti všech regionů**;

Úloha doplňkovosti opatření na úrovni členských států a EU při snižování rozdílů v hospodářském, sociálním a územním růstu

8. domnívá se, že pouze prostřednictvím **integrace, synergie a doplňkovosti národních a evropských opatření** vycházejících z hodnoty konkrétní solidarity lze překlenout hospodářské, sociální a územní rozdíly, které ještě na území Evropské unie přetrvávají;

9. má totiž za to, že tyto zásady mohou být z různých hledisek rozhodující – zejména s cílem

— stimulovat členské státy k **posílení jejich institucionálních a administrativních kapacit**,

— **zamezit neúčinným duplicitám** mezi různými opatřeními na tomtéž území,

— **sladit cíle a priority** všech jednotlivých správních úrovní,

— **zlepšit kvalitu veřejných opatření** na všech úrovních,

— **zvýšit účinnost politiky soudržnosti**;

⁽¹⁾ KOM(2011) 500 v konečném znění – sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Rozpočet – Evropa 2020.

⁽²⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské investiční bance *Závěry páté zprávy o hospodářské, sociální a územní soudržnosti: budoucnost politiky soudržnosti*, KOM(2010) 642 v konečném znění.

10. zastává názor, že evropská politika soudržnosti doplněná o veřejná opatření na různých územních úrovních je nejúčinnějším nástrojem k solidární podpoře nejvíce znevýhodněných regionů a že současně přispívá k vytváření růstu a prosperity v celé EU. Zdůrazňuje totiž, že podpořila **růst HDP** v Evropě jako celku, usnadnila **budování nových infrastruktur**, zvýšila tím **dostupnost** evropských území a zlepšila **ochranu životního prostředí**. Prostřednictvím investic do udržitelných politik zaměstnanosti a díky zohlednění požadavků trhu práce vznikly zcela nové profesní profily, staré byly změněny a tradiční vymizely. Vytváření dobrých pracovních míst znamená zajistit osobní spokojenost lidí, mzdy odpovídající vykonané práci, podporu zdraví v podnicích a pracovní podmínky vstřícné vůči rodinám. Tímto zvýšením kvality v oblasti zaměstnanosti se dosáhne větší atraktivnosti pracovních míst, jež bude mít i pozitivní dopad na určitou hospodářskou lokalitu, a přispěje se tak ke zvýšení **konkurenceschopnosti** regionů Evropské unie;

11. konstatuje, že i přes významný pokrok dosažený při snižování rozdílů v rozvoji by nedávná **hospodářská a finanční krize** mohla zvýraznit nerovnováhu mezi evropskými regiony i uvnitř nich. Zdůrazňuje, že tato situace se ještě zhoršuje v zemích, které jsou příjemci podpory z evropského mechanismu finanční stabilizace a z mechanismu platební bilance. Tyto země se snaží o dosažení podmínek a požadavků, jež mají výhradně státní účel, a regionální rozdíly jsou pro ně druhořadé;

12. upozorňuje na to, že znevýhodněná území mají na rozdíl od úspěšnějších regionů menší schopnost zajistit vlastní zdroje, což zvyšuje jejich citlivost na **vnější šoky** a v období krize, jako je ta současná a jejíž délka není známa, ohrožuje dosažený pokrok. V těchto oblastech je financování ze strany EU doplňkem k vnitrostátním opatřením a klíčovým prvkem pro zaručení určité stability veřejných investic, a v důsledku toho i klíčovým aspektem hospodářské obnovy;

13. upozorňuje na to, že jelikož se evropská politika soudržnosti vyznačuje **širokou vizí** zahrnující hospodářský rozvoj regionů, jejichž rozvoj zaostává, podporu sociálně znevýhodněným skupinám, sociální a environmentální udržitelnost rozvoje a respektování územních a kulturních specifíků, zaměřuje také tímto směrem i vnitrostátní opatření vycházející z cílů soudržnosti;

14. trvá proto na tom, že nová evropská politika soudržnosti musí mít i nadále k dispozici **nezbytné zdroje** k obnovení reálné hospodářské a sociální rovnováhy mezi evropskými regiony a musí posílit a doplnit činnosti prováděné na celostátní, regionální a místní úrovni. I do budoucna by se tedy mělo naplánovat vyčlenění odpovídajícího podílu rozpočtových zdrojů EU na financování vhodných činností podpory regionům Evropské unie, jejichž rozvoj relativně zaostává;

15. zdůrazňuje, že nová politika soudržnosti musí brát v úvahu přeshraniční spolupráci. V příhraničních oblastech zemí EU je třeba plánovat formy podpory rozvoje spolupráce se sousedy na vnější hranici EU, zvláště tam, kde se stýkají státy nebo regiony na velmi rozdílném stupni hospodářského rozvoje. Uznává dále, že vytváření společných územních oblastí v příhraničních regionech vyžaduje systémovou a selektivní podporu na úrovni EU jak pro posílení územního plánování, tak pro uskutečnění společných rozvojových projektů;

16. je si vědom toho, že HDP na obyvatele na regionální úrovni je důležitý pro měření hospodářského růstu, ale doufá, že ve spolupráci s místní a regionální úrovní bude možné zavést **doplňkové ukazatele**, které určí výchozí stav jednotlivých regionů, a pomocí nichž se tak bude lépe znázorňovat pokrok dosažený při snižování rozdílů mezi regiony Evropské unie a v nich samých⁽³⁾, a budou tedy i věrněji odrážet úroveň rozvoje a specifické problémy jednotlivých regionů v oblasti sociální a územní soudržnosti;

17. dále zdůrazňuje, že referenční období, které se má od roku 2014 používat pro rozhodnutí o způsobilosti regionů k podpoře z nové politiky soudržnosti EU (tato způsobilost bude pravděpodobně posuzována podle výše HDP na obyvatele na regionální úrovni v období 2007–2009) nebude odrážet plné dopady hospodářské krize a souvisejících úsporných opatření na regiony EU. Žádá, aby se pro přidělování zdrojů používala aktuálnější data týkající se regionálního HDP a jeho vývoje a aby se v průběhu programového období používaly pokrokovější mechanismy přezkumu;

Doplňkovost závisící na institucionálním a administrativním prostředí

18. považuje za nezbytné, aby jak politika soudržnosti, tak vnitrostátní politiky regionálního rozvoje měly **vhodné institucionální prostředí, účinnou veřejnou správu a účinné partnerství mezi různými správními úrovněmi**, zaměřené na vypracování soudržných a integrovaných strategií střednědobého a dlouhodobého rozvoje a víceletých programových rámců, z nichž budou vycházet;

19. je toho názoru, že aniž by byl porušen právní řád některého členského státu, mohla by evropská politika soudržnosti doplněná o veřejná opatření na různých územních úrovních stimulovat členské státy k **posílení institucionálních a administrativních kapacit** nezbytných k zaručení účinnějšího a efektivnějšího využívání finančních prostředků, a tedy i k maximalizaci dopadu investic zaměřených na snížení rozdílů v růstu;

⁽³⁾ Závěry ze semináře pořádaného regionem Umbrie a Komisí pro politiku územní soudržnosti (COTER) Výboru regionů dne 29. dubna 2011 v italské Perugii na téma *Nové ukazatele: měření pokroku politiky soudržnosti*.

20. zdůrazňuje, že různé systémy provádění evropské politiky soudržnosti a vnitrostátních politik regionálního rozvoje závisí na specifikách každého členského státu a jsou ovlivňovány **institucionálními podmínkami, rozdělením pravomocí** a – konkrétněji – i stupněm decentralizace, mírou uplatňování zásad víceúrovňové správy, regionálními a místními zkušenostmi v oblasti územního rozvoje a významem a geografickým dosahem programů ⁽⁴⁾;

21. domnívá se, že tam, kde existují různé struktury pro provádění národních a evropských opatření, bude zapotřebí větší spolupráce mezi jednotlivými zainteresovanými úrovněmi správy, aby se zamezilo neúčinným duplicitám. Domnívá se totiž, že optimální synergie lze postupně dosáhnout prostřednictvím integrovaného plánování všech opatření v oblasti rozvoje přijatých na daném území, nicméně také prostřednictvím pevně koordinovaného řízení. V tomto ohledu považuje za vhodné zintenzivnit dialog a následnou spolupráci mezi různými úrovněmi správy a zajistit větší soudržnost a doplňkovost různých národních a evropských opatření;

Na cestě k integrovanějšímu územnímu rozvoji

22. domnívá se, že v zájmu dosažení většího účinku na soudržnost i na konkurenceschopnost území by opatření zaměřená na vyrovnávání hospodářských, sociálních a územních rozdílů měla stavět na **integrovaných činnostech** více zaměřených na výsledky a určených s ohledem na územní rozměr problémů;

23. zdůrazňuje, že územní soudržnost, která je novým politickým cílem vytyčeným v Lisabonské smlouvě, se stala prioritou zároveň s hospodářskou a sociální soudržností, a proto by tedy měl územní rozměr být lépe zapracován do všech politik, které mají jasný územní vliv, a to i prostřednictvím systematického hodnocení jejich **územního dopadu**. Za tímto účelem považuje za vhodné zavést **systémy monitorování**, které by byly s to neustále sledovat rozdělování veřejných výdajů vycházející z cílů soudržnosti na území EU;

24. zdůrazňuje, že účast všech úrovní veřejné správy v procesu strategického plánování a provádění opatření zaměřených na snížení rozdílů v hospodářském a sociálním vývoji je zárukou pro vypracování opatření, která z územních podmínek čerpají inspiraci a znalosti nezbytné ke **zhodnocení potenciálu území, ke shromáždění zdrojů a k maximalizaci účinnosti veřejných zásahů**;

25. upozorňuje na to, že výzvy, jako např. boj proti změně klimatu, zásobování energií, globalizace, vztah mezi městskými

a venkovskými oblastmi, demografická změna či migrace, mají značně diferencovaný územní dopad, a vyžadují tedy i **řešení navržená a prováděná na místní a regionální úrovni** při dodržování zásady subsidiarity;

26. domnívá se, že úspěch národních a evropských opatření se neobejde bez zapojení místních a regionálních orgánů s rozhodovací pravomocí, které v tomto směru nesou podle příslušného vnitrostátního práva odpovědnost, a bez toho, aby se hospodářské a sociální složky v souladu se **zásadou partnerství** účastnily monitorování opatření jak ve fázi plánování, tak i ve fázi zavádění a provádění;

Přístup, který zvýší účinnost soudržnosti

27. uznává, že je nutné podporovat rozvoj evropských území v přísném rámci pro veřejné finance, který vyžaduje co nejúčinnější a nejefektivnější výzkum, a podporuje návrh Evropské komise **zaměřit se více na výsledky** a případně zavést jednak jasné a měřitelné cíle, a jednak dostatečně flexibilní měřitelné ukazatele výsledků přizpůsobené plánovaným opatřením, aby bylo možné provádět hodnocení v průběhu programového období;

28. nestaví se proti zásadě zavést **podmíněnost ex ante** pro využívání strukturálních fondů, která by byla úzce a přímo vázána na zlepšení účinnosti politiky soudržnosti EU a byla by s to pozitivně ovlivnit proveditelnost a funkčnost programů a integraci opatření v oblasti rozvoje;

29. zdůrazňuje nicméně, že výše zmíněná **podmíněnost** nesmí zpomalit zahájení programů souvisejících se strukturálními fondy, což by značně ohrozilo i očekávané výsledky v oblasti použití národních zdrojů určených na doplňková opatření k opatřením evropským;

30. ponechává si možnost vydat své souhrnné prohlášení poté, co Evropská komise předloží svůj příslušný návrh;

31. naproti tomu nesouhlasí s tím, co Evropská komise navrhla v souvislosti s **podmíněností spojenou s Paktem o stabilitě a růstu**, jež by mohla poškodit místní a regionální orgány, které nejsou odpovědné za nedostatečné dodržování povinností členských států ⁽⁵⁾, což by zastavilo či zpzdilo proces vývoje a ohrozilo již dosažené výsledky;

⁽⁴⁾ Viz studie: Rona MICHIE a John BACHTLER, *Managing Structural Funds – Institutionalising Good practice*, European Policies Research Centre, University of Strathclyde, 1996.

⁽⁵⁾ Viz stanovisko VR *Pátá zpráva o soudržnosti*, CdR 369/2010 fin (zpravodaj: pan Michel DELEBARRE, FR/SES).

32. bere na vědomí, že na optimální využívání evropských fondů v oblastech a sektorech činnosti, které podporují růst, mohou mít negativní vliv nejrůznější faktory, jež by omezily potenciální vliv těchto činností na určitém území⁽⁶⁾. V této souvislosti hraje důležitou roli při zajištění toho, že tyto fondy budou používány jako účinný doplněk programů veřejných výdajů, **ověření adicionality**, což bude přidanou hodnotou pro činnost Evropské unie;

33. proto zdůrazňuje vhodnost účinnějšího dohlížení na doplňující úlohu strukturálních fondů, což bude zárukou, že v rámci evropských opatření budou uskutečněny dodatečné a doplňující akce, jež nejsou obvykle nebo dostatečně podchyteny v jednotlivých vnitrostátních systémech;

34. domnívá se, že účinnost a efektivnost evropské politiky soudržnosti závisí i na **zjednodušení postupů**, aby bylo možné co nejvíce omezit normativní a administrativní zátěž pro příjemce. Jednodušší postupy jsou totiž důležitým předpokladem pro účinné vynakládání prostředků. Proto vyzývá Evropskou komisi, aby doporučila členským státům, aby spolu s místními a regionálními orgány přezkoumaly a předložily návrhy zaměřené na zlepšení souladu předpisů EU (co se týče zásad, lhůt a postupů) s předpisy členských států, přičemž prioritou musejí mít dosažené výsledky a účinky. Současně je nutné zabránit vzniku nerovných podmínek pro využívání prostředků jednotlivými členskými státy;

Na cestě k větší integraci a doplňkovosti opatření po roce 2013

35. uznává význam **strategie Evropa 2020** pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a vítá obsah sdělení Evropské komise *Přínos regionální politiky k udržitelnému růstu v rámci strategie Evropa 2020*⁽⁷⁾, podle něž bude upřesnění cílů vytyčených ve strategii velkou měrou záviset na rozhodnutích přijatých na místní a regionální úrovni;

36. zastává názor, že **politika soudržnosti** může významným způsobem přispět ke strategii Evropa 2020, ale **nesmí jí být pohlcena**, a trvá na její podpůrné úloze pro harmonický rozvoj Evropské unie prostřednictvím vyrovnávání hospodářských a sociálních rozdílů mezi evropskými územími, jak je stanoveno v článku 174 Smlouvy o fungování Evropské unie. Oba procesy provádění by tedy měly i napříště zůstat

nezávislé a být zaměřeny na specifické cíle, které se nebudou plně překrývat, přestože se v rámci integrace a doplňkovosti budou vzájemně ovlivňovat;

37. podporuje návrh obsažený v páté zprávě o hospodářské, sociální a územní soudržnosti, tj. vypracovat **společný strategický rámec**, kam by spadaly fondy se strukturálním zaměřením a další evropské fondy pro územní rozvoj, tedy Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR), Evropský sociální fond (ESF), Fond soudržnosti, Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) a Evropský rybářský fond (ERF), i když každý z nich bude mít vlastní prostředky a vlastní konkrétní pravidla. Považuje totiž za pozitivní, že evropské fondy podporující strukturální politiky budou začleněny do jednoho strategického rámce pro rozvoj, který by měl umožnit jejich lepší koordinaci;

38. považuje za nezbytné, aby se v souvislosti s probíhajícími diskusí o budoucích pravidlech pro strukturální fondy mohly **dohody o partnerství pro rozvoj a investice**, založené na společném strategickém rámci, stát nástrojem ke skutečné doplňkovosti národních opatření a opatření EU s týmiž cíli vyrovnávání hospodářských, sociálních a územních rozdílů a určily priority v oblasti investic, vyčleněné národní a evropské prostředky, dohodnuté podmínky a cíle, jichž má být dosaženo;

39. zdůrazňuje však, že v souladu se zásadami víceúrovňové správy musí být tyto dohody vypracované a prováděné **za plné účasti místních a regionálních orgánů** (tj. institucí odpovědných za uplatňování a řízení opatření na určitém území) a ne pouze členských států a Evropské komise, aby tak byly účinněji koordinovány a synchronizovány různé politické agendy a byla posílena i strategická, a nejenom operační správa;

40. domnívá se, že dohody o partnerství pro rozvoj a investice by v závislosti na konkrétních podmínkách v příslušných členských státech mohly vhodným způsobem uvést do praxe **územní pakty**, jež Výbor regionů podporuje s odkazem na národní programy reforem;

41. je toho názoru, že takto koordinované vnitrostátní politiky regionálního rozvoje a evropská politika soudržnosti by konkrétně odrážely **zásadu soustředění opatření**, což by umožnilo maximální synergie různých nástrojů uplatňovaných na daném území a zohlednění stávajících vazeb. Tímto způsobem by bylo možné zaručit nejen větší koordinaci různých oblastí použití EFRR, ESF, Fondu soudržnosti, EZFRV a ERF, ale také vnitrostátních opatření s týmiž cíli rozvoje;

⁽⁶⁾ Studie autorů Chiara DEL BO, Massimo FLORIO, Emanuela SIRTORI a Silvia VIGNETTI *Additionality and regional development: are EU structural funds complements or substitutes of National public finance?*, CISL – Centre of Industrial Studies, vypracovaná v roce 2009 na žádost GR REGIO Evropské komise.

⁽⁷⁾ Sdělení Komise *Přínos regionální politiky k udržitelnému růstu v rámci strategie Evropa 2020*, KOM(2011) 17 v konečném znění.

42. dále považuje za strategicky důležité, aby se na vnitrostátní politiky regionálního rozvoje a evropskou politiku soudržnosti nenahlíželo odděleně od odvětvových politik, neboť je nezbytné nalézt větší soudržnost, spojitost a synergií mezi jednotlivými opatřeními. V mnoha oblastech totiž veřejné politiky vykazují tendenci k **vzájemně závislým dopadům** a mohou mít větší celkový dopad, budou-li prováděny koordinovaně ⁽⁸⁾;

43. domnívá se, že konkrétní **soulad** programů s vytyčenými cíli by tak bylo možné podpořit prostřednictvím zaměření se na funkční politické nástroje a dostupné finanční prostředky k dosažení těchto cílů, určení priorit v oblastech podpory, investic a disponování prostředky EU na základě analýzy zdrojů jednotlivých regionů. Tímto postupem by bylo možné optimálně využívat jak potenciál každého území, tak znalosti jeho konkrétních priorit.

V Bruselu dne 11. října 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ Viz studie autorů Laura POLVERARI a Rona MICHIE *Complementarity or conflict? The (in)coherence of Cohesion Policy*, European Policies Research Centre, University of Strathclyde, 2011.

**Stanovisko Výboru regionů Integrovaná průmyslová politika pro éru globalizace –
Konkurenceschopnost a udržitelnost ve středu zájmu**

(2012/C 9/07)

VÝBOR REGIONŮ

- **podtrhuje**, že úspěch nové evropské průmyslové politiky závisí na účinnosti politik v oblastech jako hospodářské podmínky a správa ekonomických záležitostí, konkurenceschopnost, investice a struktura finančního sektoru, inovace a výzkum, energetika a zdroje, digitální agenda, nové kvalifikace a pracovní místa atd.;
- **zdůrazňuje**, že při transformaci evropského průmyslu musí být podnikům poskytnuta větší flexibilita v rámci jejich zaměstnaneckých strategií na oplátku za přiměřenou ochranu, která skýtá jistotu příjmu pro pracovníky v odvětvích, která by mohla být postižena, a pracovníkům musí být nabídnuty možnosti nového zaměstnání, rekvalifikace a podpora v případě samostatné výdělečné činnosti. Celoživotní vzdělávání během zaměstnání je klíčem k zajištění vysoké úrovně zaměstnatelnosti pracovníků, minimalizaci času stráveného v nezaměstnanosti a poskytnutí podnikům nového fondu dovedností pro rychlé přizpůsobení změnám na trhu. Místní a regionální samosprávy musí hrát významnou roli při koordinaci těchto činností. Kromě toho by bylo možné lépe využít Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci;
- **požaduje** významnější úlohu pro místní a regionální samosprávy Evropské unie při navrhování a provádění strategie Evropa 2020 a při plnění cílů stanovených ve sdělení. Opakuje, že místní a regionální samosprávy Evropské unie mají klíčovou roli pro stimulaci průmyslové politiky a hospodářského rozvoje, jelikož vzhledem ke své povaze zblízka z praxe znají průmyslovou strukturu a problémy podniků;
- **vyzývá** členské státy a místní a regionální orgány, aby na vnitrostátní úrovni uzavřely územní pakty a na jejich základě společně definovaly a provedly národní programy reforem a rovněž společné hodnocení pokroků, a to za účelem koordinace a zaměření politického úsilí a politických programů na cíle strategie Evropa 2020, což bezesporu přispěje k jejich naplnění.

Zpravodaj	pan Patxi LÓPEZ (ES/SES), předseda vlády autonomní oblasti Baskicko
Odkaz	Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Integrovaná průmyslová politika pro éru globalizace – Konkurenceschopnost a udržitelnost ve střední zájmu KOM(2010) 614 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. **vítá** závazek Evropské komise vybudovat silný, konkurenceschopný evropský průmysl orientovaný na udržitelný růst s cílem dosáhnout hospodářské obnovy, který je uveden ve sdělení „Integrovaná průmyslová politika pro éru globalizace – Konkurenceschopnost a udržitelnost ve střední zájmu⁽¹⁾“, jež je jednou ze stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020;

2. **podtrhuje**, že úspěch nové evropské průmyslové politiky závisí na účinnosti politik v oblastech jako hospodářské podmínky a správa ekonomických záležitostí, konkurenceschopnost, investice a struktura finančního sektoru, inovace a výzkum, energetika a zdroje, digitální agenda, nové kvalifikace a pracovní místa atd.;

3. **žádá** proto lepší začlenění a koordinaci stěžejních iniciativ, jež jsou součástí strategie Evropa 2020;

4. **lituje**, že těchto sedm stěžejních iniciativ bylo navrženo, aniž byl zvážen jejich rozpočtový dopad a požadavky na jejich provedení;

5. **upozorňuje** na to, že je důležité využít přidané hodnoty, která vzniká společným evropským působením s cílem vypořádat se s globálními výzvami a dostat cílům strategie Evropa 2020 díky spojenému úsilí a synergiím v důsledku koordinovaného přístupu k politikám;

6. **konstatuje**, že strukturální změny, k nimž ve světě dochází, ukázaly, že existují problémy a výzvy globálního charakteru, které se vzhledem k větší otevřenosti a vzájemné závislosti rychle rozšiřují a postihují členské státy i místní a regionální orgány; z toho plyne potřeba zavést nástroje pro strategické a technologické prognózování za účelem dosažení rychlých a koordinovaných reakcí;

7. **připomíná**, že nové parametry konkurenceschopnosti zpochybnily úlohu unijní ekonomiky ve světě a že je třeba

důrazně podpořit strategii Evropa 2020, aby unijní ekonomika získala zpět své postavení; průmysl zde musí sehrát klíčovou roli hybné síly růstu;

8. **podporuje** integrální pojetí udržitelnosti, jehož součástí by ve vyváženém poměru byly ekonomické, sociální a environmentální aspekty. Ochrana a obnova životního prostředí, energetika, efektivní nakládání se zdroji a rovněž sociální potřeby související se stářím a s péčí o závislé osoby představují významný potenciál pro rozproudění hospodářství. Stimulace průmyslu konkurenceschopného v globálním měřítku musí být slučitelná s hospodářským a sociálním rozvojem a šetrná k životnímu prostředí;

9. **žádá** Evropskou komisi, aby kladla větší důraz na rozlišenost úrovně rozvoje a na odstranění nerovnováhy, jež v EU přetrvává, k čemuž by mohla jako jeden z použitelných nástrojů posloužit průmyslová politika. Postoje členských států a místních a regionálních orgánů vůči pěti cílům zahrnutým do strategie Evropa 2020 se značně odlišují a důsledky krize na ně dopadají s různou intenzitou;

10. **zdůrazňuje**, že při transformaci evropského průmyslu musí být podnikům poskytnuta větší flexibilita v rámci jejich zaměstnaneckých strategií na oplátku za přiměřenou ochranu, která skýtá jistotu příjmu pro pracovníky v odvětvích, která by mohla být postižena, a pracovníkům musí být nabídnuty možnosti nového zaměstnání, rekvalifikace a podpora v případě samostatné výdělečné činnosti. Celoživotní vzdělávání během zaměstnání je klíčem k zajištění vysoké úrovně zaměstnatelnosti pracovníků, minimalizaci času stráveného v nezaměstnanosti a poskytnutí podnikům nového fondu dovedností pro rychlé přizpůsobení změnám na trhu. Místní a regionální samosprávy musí hrát významnou roli při koordinaci těchto činností. Kromě toho by bylo možné lépe využít Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci;

11. **požaduje** významnější úlohu pro místní a regionální samosprávy Evropské unie při navrhování a provádění strategie Evropa 2020 a při plnění cílů výše uvedeného sdělení. Existují místní a regionální samosprávy s širokými pravomocemi a prokázanými zkušenostmi v oblasti hospodářského a průmyslového rozvoje, jakož i v jiných politikách přímo souvisejících s konkurenceschopností. Jejich blízkost vůči subjektům s rozhodovací pravomocí a hlavním subjektům hospodářské činnosti jim dodává větší efektivitu při řízení veřejných politik;

⁽¹⁾ KOM(2010) 614 v konečném znění.

12. v této souvislosti **podporuje** uzavření územních paktů mezi regiony a členskými státy coby závazek k plnění cílů strategie Evropa 2020. Sladění cílů, společných strategií a financování v oblasti průmyslové politiky přispěje k dosažení vyššího hospodářského růstu;

13. **uznává** úlohu subjektů, jež na místní úrovni stimulují hospodářství⁽²⁾, jsou navázány na regiony a města a plní roli hybné síly průmyslu. Jejich činnost má zásadní význam pro intenzivnější zapojení podniků, sociálních aktérů a také občanů do průmyslové politiky EU;

14. **žádá** Evropskou komisi, aby vypracovala pro každou z priorit stanovených ve sdělení zvláštní harmonogram s cílem usnadnit dohled nad prováděním nové průmyslové politiky;

15. **navrhuje**, aby Evropská komise ve spolupráci s Výborem regionů pravidelně monitorovala a vyhodnocovala pokroky dosažené v provádění průmyslové politiky, a to za účelem vytvoření synergií a sdílení zdrojů v zájmu totožného cíle. V této souvislosti žádá, aby byl vypracován systém pro kvalitativní a kvantitativní měření vývoje průmyslové politiky, který by zahrnul aspekty jako tvorbu pracovních míst, konkurenceschopnost, udržitelný rozvoj nebo zlepšení v oblasti inovací;

Evropský průmysl a nové výzvy v oblasti konkurenceschopnosti. Nová hospodářská situace, jež předpokládá změny strukturální povahy

16. **vítá**, že iniciativa přiznává průmyslu klíčovou úlohu v rámci nového evropského modelu růstu, jelikož se jedná o zásadní hospodářské odvětví, které má velký vliv na ostatní hospodářské činnosti;

17. **uznává**, že samo pojetí průmyslu prošlo vývojem a dospělo do fáze hospodářského vývoje, v níž hraje hlavní roli tzv. „nevymezený“ průmysl, který ke svému rozvoji vyžaduje služby s vysokou přidanou hodnotou;

18. **konstatuje**, že průmyslová politika musí jít nad rámec odvětvového přístupu a přetvořit se v politiku konkurenceschopnosti, tak aby poskytla širší hledisko zaměřené na aktivní podporu podniků, nezbytné v důsledku nového kontextu průmyslové transformace;

19. **vyzdvihuje**, že by EU měla investovat do oblastí, které mají vyšší socioekonomický potenciál, a žádá silnější zaměření na inteligentní rozvoj hospodářství EU založeného na znalostech, na strategické investice do V+V, vzdělávání nasměrované na vědu a techniku, netechnologické inovace atd.;

(2) Subjekty, jež na místní úrovni stimulují hospodářství: agentury pro regionální rozvoj, technologická a výzkumná centra, vzdělávací střediska, univerzity, služby zaměstnanosti.

20. **poukazuje** na to, že průmysl EU je vysoce závislý na surovinách a energetických zdrojích, jež jsou stále dražší a vzácnější a které závisejí na mezinárodní politické situaci;

21. **opakuje**, že jedním z hlavních cílů by mělo být přerušování souvislosti mezi větším hospodářským růstem a větším využíváním zdrojů;

22. proto **se domnívá**, že vývoj postupů pro efektivnější nakládání s těmito zdroji, nahrazení surovin a také pokrok v konsolidaci a využívání energie z obnovitelných zdrojů je třeba stanovit za strategické úkoly pro průmyslovou politiku EU;

23. **připomíná**, že demografický vývoj bude souviset s novými modely spotřeby. Stárnutí obyvatelstva v rozvinutých zemích přinese nové potřeby v oblasti sociálního zabezpečení, ale bude také novým zdrojem příležitostí pro průmysl a služby. Dalším potenciálním zdrojem příležitostí pro rozvoj a inovace bude nárůst střední třídy v rozvíjejících se zemích;

24. **uznává** úlohu rozvíjejících se zemí v rámci nové zeměpisně hospodářské situace, jež se v současné době utváří. Rozvíjející se země získávají na důležitosti díky svým rychle rostoucím atraktivním trhům, ale rovněž jako subjekty nových toků přímých investic a rostoucí poptávky po technologiích a V+V;

25. z toho důvodu **souhlasí s** tím, že je nutné bezodkladně provést strukturální reformy, a to vzhledem k radikálním změnám, k nimž dochází v podnikové sféře a v jejichž důsledku je nutné přijmout nové paradigma globální konkurence, ve kterém má vedle nástupu nových rozvíjejících se zemí rozhodující význam technologie a dovednosti v oblasti IKT a rovněž přechod na nízkouhlíkové hospodářství;

26. **žádá**, aby byly odstraněny překážky, jež omezují růst podniků, a hledala se řešení a možné způsoby spolupráce a sdružování mezi podniky. Úkoly spojené s internacionalizací, inovací a udržitelností nelze řešit izolovaně či nezávisle na sobě;

27. **zdůrazňuje**, že je nutné vytvořit možnosti, aby podniky dosáhly účinné velikosti ve specifických segmentech. Tak bude EU moci mít malé a střední podniky s nadnárodním rozměrem zaměřené na úzký segment trhu. Specializace je totiž jedním ze strategických aspektů, které budou určovat konkurenceschopnost podniků, jež budou muset bezpodmínečně nabízet sofistikovanější produkty a služby, zaměřené na specifické segmenty trhu a s vyšší přidanou hodnotou;

28. **zdůrazňuje**, že je bezodkladně potřeba odborně připravit a vyškolit pracovníky, vytvořit vhodné a atraktivní podmínky pro práci ve znalostním průmyslu, s cílem řešit problémy se zaplňováním pracovních míst v oblastech se strategických významem pro budoucnost – vědě a výzkumu, v inženýrských oborech, zdravotnictví a v matematických oborech. Je také třeba neustále obnovovat schopnosti, dovednosti a znalosti pracovníků a zaměřit se při tom na požadavky nových odvětví a technologií, a to nejen ve prospěch průmyslu, ale také proto, aby se pracovníci přicházející o pracovní místa mohli rychle přizpůsobit novým odvětvím a technologiím;

29. **dále konstatuje**, že je nezbytné pokročit v otázce multifunkčnosti a mezioborovosti a zároveň v přístupu zaměřeném na osobní schopnosti, jako je práce v týmu nebo přístupnost ke změnám, a to za účelem lepšího přizpůsobení potřebám průmyslového odvětví;

30. **domnívá se, že je třeba**, aby si naše průmyslová odvětví vyvinula „globalizační reflex“ a adaptovala se na nový konkurenční kontext, který má nyní mezinárodní charakter a je ze své povahy proměnlivý. Globalizace zintenzivnila konkurenční kontext tím, že otevřela trhy pro vstup nových konkurentů, kteří mají nové možnosti pohybu a získávání informací;

31. **konstatuje**, že internacionalizace je společná výzva stojící před celou společností, a nikoliv pouze před podniky. Aby se mohly evropské podniky rozhodně vydat cestou internacionalizace a byly konkurenceschopné na mezinárodní úrovni, je také nutné, aby jedinci, univerzity, vzdělávací střediska nebo vědecko-technologický systém začlenili mezinárodní kulturu a mezinárodní prvek do své strategie;

32. **podtrhuje**, že došlo k fragmentaci hodnotového řetězce, při čemž se zvýraznily specifické výhody jednotlivých lokalit ve vztahu k jednotlivým činnostem v rámci výroby a přípravy nějakého produktu či služby;

33. **zasazuje se** o zlepšení přístupu k úvěrům a jejich dostupnosti, podporuje zřízení finančního fóra pro malé a střední podniky a dále zdůrazňuje, že je důležité, aby banky a finanční subjekty odpovědně a transparentně plnily svou funkci prostředníků, a zajistily tak větší souvislost mezi finanční a reálnou ekonomikou;

34. **žádá** také zlepšení fungování finančních trhů prostřednictvím zavedení účinných opatření a pokračování v práci zahájené EU, spočívající ve vhodné regulaci finančních trhů za účelem potírání spekulací a zmírnění zranitelnosti bankovních systémů, s cílem vypořádat se se systémovými riziky, což přinese větší rovnováhu a stabilitu a zajistí větší důvěru, která posílí zdravé podnikatelské prostředí;

35. **zasazuje se** o intenzivnější spolupráci mezi Evropskou investiční bankou a místními a regionálními orgány Evropské unie za účelem zlepšení a podpory investic do V+V+i na místní a regionální úrovni;

Cesta k inteligentnímu a udržitelnému růstu podporujícímu začlenění. Ambiciózní průmyslová politika pro dosažení vedoucí úlohy v hospodářství budoucnosti

36. **navrhuje**, aby byl na úrovni EU definován a zahájen plán pro konkurenceschopnost, který by stanovoval rámcové podmínky EU v oblasti průmyslové politiky;

37. **opakuje**, že konkurenceschopnost je výzva stojící před celou společností a před všemi systémy, které se účastní hospodářského rozvoje, a nikoliv pouze před podnikatelskou sférou. Konkurenceschopnost ovlivňuje jedince, univerzity, technologická centra, zdravotnické služby apod. a rovněž všechny výrobní odvětví a činnosti;

38. **souhlasí** proto s vypracováním systémového přístupu k průmyslové politice, jehož součástí jsou různé politiky přispívající ke konkurenceschopnosti, což se musí promítnout také na vnitrostátní, regionální a místní úrovni. Aby se zlepšila efektivita a produktivita evropského průmyslu, musí se zlepšit také postoj EU k otázkám, jako je doprava, sociální ochrana a ochrana spotřebitele, finančně zprostředkovatelská činnost, energetika, životní prostředí a rovněž jednotný trh a obchodní politiky, a tyto aspekty je třeba pojímat koordinovaným způsobem na způsob „řetězce konkurenceschopnosti“;

39. z toho důvodu **se domnívá**, že nová průmyslová politika musí podpořit přístup, který půjde napříč odvětvími. V posledních letech se rozmohlo využívání řešení, jež podporují spolupráci mezi podniky prostřednictvím klastrových či meziklastrových projektů, přičemž jedním z jejich hlavních cílů je sdružit a propojit všechny funkce hodnotového řetězce do stejného typu iniciativ, které by měly fungovat jako účinný rámec pokrývající celý hodnotový řetězec, aniž by zasahoval do podnikatelských rozhodnutí. Vzhledem k přímé vazbě klastrů na území, do nichž spadají, je důležité při utváření nové průmyslové politiky vzít na zřetel jejich významný regionální rozměr;

40. **opakuje**, že obnova růstu a tvorby pracovních míst budou do velké míry záviset na zlepšení produktivity, a to jak ve zpracovatelských odvětvích, tak zejména ve službách navázaných na podniky;

41. **vyzdvihuje** důležitou úlohu malých a středních podniků v EU; připadají na ně dvě třetiny pracovních míst v průmyslu. Proto je třeba veřejné politiky v Evropské unii pojímat na základě zásady „zelenou malým a středním podnikům“ (*think small first*) a plnit se specifickým přístupem potřeby malých a středních podniků jakožto hospodářských subjektů se zásadním významem pro tvorbu pracovních míst a hospodářský růst. Konkurenceschopní budeme jen za předpokladu, že takové budou naše malé a střední podniky;

42. **žádá** proto, aby byla ve sdělení lépe zohledněna klíčová role subjektů stimulujících hospodářství, které mají vazbu na místní a regionální orgány a tvoří jemnou síť základních podpůrných služeb nezbytných pro úspěšnou konkurenceschopnost malých a středních podniků;

43. **doporučuje** vynaložit prostředky nezbytné k zajištění účinného používání „Small Business Act“ a zdůrazňuje, že poslední přezkum tohoto aktu správně upřednostňuje přístup k financování pro malé a střední podniky a inteligentní regulaci;

44. **souhlasí**, že je nutné vytvořit podmínky k tomu, aby podniky měly přístup k co nejlepším službám, protože to do velké míry určuje kvalitu jejich produktů a služeb, a tudíž jejich konkurenceschopnost. Je třeba podporovat opatření, která přispějí ke zvýšení schopností a k hospodářské soutěži mezi poskytovateli služeb podnikům;

45. **podporuje** zavádění opatření na podporu rozvoje inovací a zjednodušení řízení podniků, a zejména malých a středních podniků, která by snížila administrativní a legislativní zátěž, jež má dopady na konkurenceschopnost podniků, a zaměřila se například na pokroky v rozšiřování kontrol stavu („fitness checks“) v oblasti průmyslové politiky a jejich využívání v dalších oblastech souvisejících s průmyslovou politikou;

46. **vyzdvihuje význam** dopadu a územního rozměru evropské průmyslové politiky pro přizpůsobení jejích cílů různým výchozím podmínkám, což je zásadní pro vyvážený a soudržný vývoj, a poukazuje na nezbytnost návaznosti mezi sdělením Příspěvek regionální politiky k inteligentnímu růstu v rámci strategie Evropa 2020 ⁽³⁾ a sdělením Přínos regionální politiky k udržitelnému růstu v rámci strategie Evropa 2020 ⁽⁴⁾;

47. **souhlasí** s tím, že je nezbytné dosáhnout pokroku v inteligentní specializaci v zájmu podpory konkurenceschopnosti průmyslové struktury, a zasazuje se o to, aby regionální a místní samosprávy rozvíjely svou vlastní úzkou specializaci. Inteligentní specializace je pojítkem mezi sdělením o průmyslové politice a stěžejní iniciativou Unie inovací;

48. **má za to**, že je nezbytné stimulovat integraci nástrojů podpory klastrů v Evropské unii prostřednictvím jednotného přístupu cíleného na růst a konkurenceschopnost, který by vedle výměny osvědčených postupů podnítil konkrétní společné projekty zaměřené na spolupráci. Kontext Evropské unie se v tomto případě jeví jako klíčový prvek posílení nadnárodní spolupráce, jež usnadní rozvoj klastrů na celosvětové úrovni;

49. **upozorňuje** na to, že je nezbytné dále rozvíjet strategické projekty na úrovni EU v konkrétních aspektech s významným stimulujícím účinkem v oblasti přenosu technologií a vytváření synergií, jako je průmyslový vývoj ekologických vozidel, energeticky účinných budov a „továren budoucnosti“. Tento typ iniciativ s dlouhodobou vizí, u nichž je patrná přidaná hodnota Evropské unie, je třeba posunout dále a prohloubit;

50. **domnívá se**, že veřejná správa může mít také významně stimuluje konkurenceschopnost podniků, a to prostřednictvím zadávání inovačních veřejných zakázek. Kritéria pro veřejné zakázky tak podníti inovace v podnicích hlásících se do výběrových řízení, jelikož budou upřednostňovány inovativní produkty a služby, což zlepší kvalitu a přístupnost veřejných služeb. Je však nutné vyhnout se dodatečně administrativní zátěži, neboť jinak už právě pro malé a střední podniky nebude atraktivní účastnit se veřejných zakázek;

51. **vyzývá** členské státy a příslušné místní a regionální orgány, aby učinily další kroky v podpoře podnikatelské kultury evropské společnosti, zejména mezi mladými lidmi. Vzdělávací systémy by měly vypracovat vzdělávací programy, jež by zahrnovaly podporu podnikatelského ducha, přijímání rizik, vůle vést a kreativity jakožto klíčových schopností osob;

52. **konstatuje**, že v dnešní době má zásadní význam podpora rozvoje profilů souvisejících s globalizací, u nichž hraje klíčovou roli znalost jazyků, ochota cestovat za prací do zahraničí či rozvoj mentality otevřených kontaktům s lidmi jiných kultur;

53. **navrhuje**, aby byla do sdělení ve větší míře zapracována technologická strategie a strategie internacionalizace. Mezi koncepty inovace, technologie a internacionalizace existuje vnitřní souvislost a vazby, a proto by mělo být vyvinuto úsilí o vymezení společných politik;

54. **žádá**, aby byla příští příprava strategie podpory a internacionalizace malých a středních podniků dostatečně ambiciózní a konkrétní. Tato strategie bude muset věnovat zvláštní pozornost podpoře spolupráce mezi podniky a rozvoji jejich vztahů a rovněž vytváření meziodvětvových vazeb;

55. **naléhavě vyzývá** Evropskou komisi, aby účinně provedla opatření obsažená ve sdělení Obchod, růst a celosvětové záležitosti. Obchodní politika jako klíčový prvek strategie Evropa 2020 ⁽⁵⁾, zejména v oblasti programu vyjednávání v mezinárodních institucích a rovněž prohlubování strategických partnerství. V tomto případě má evropský rozměr opatření klíčový význam pro to, aby se zvýšil vliv evropského průmyslu ve světě;

56. **souhlasí** s Evropskou komisí, že politika hospodářské soutěže má strategický význam pro konkurenceschopnost průmyslu EU a pro nenarušenou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu. Spravedlivé prostředí hospodářské soutěže, jež podporuje rovnost podmínek, stimuluje podniky ke zlepšování v zájmu hospodářské soutěže a rozvíjí soukromé podnikání. Je nezbytné zajistit, aby tato politika správně fungovala a byla patřičně prováděna státy i místními a regionálními orgány;

⁽³⁾ KOM(2010) 553 v konečném znění.

⁽⁴⁾ KOM(2011) 17 v konečném znění.

⁽⁵⁾ KOM(2010) 612 v konečném znění.

57. nicméně **znovu upozorňuje** na novou úlohu veřejného sektoru, jenž musí hledat řešení v oblasti spolupráce veřejného a soukromého sektoru za účelem financování strategických infrastruktur a rozsáhlých produktivních investic. Spolupráce veřejného a soukromého sektoru je nutné využít též za účelem rozvoje průmyslové politiky – je třeba usilovat o sjednocení zájmů a zahájení konkrétních projektů s evropským rozměrem, jež učiní veřejné výdaje efektivnějšími. Formy spolupráce v rámci veřejného sektoru mezi různými úrovněmi správy a veřejnými institucemi navíc přispějí ke zlepšení koordinace politik a k omezení nehospodárnosti;

Budoucnost našeho průmyslu závisí na jeho transformaci na průmysl založený na inovaci a znalostech

58. **vítá** pojetí inovace jako klíčového prvku strategie Evropa 2020 a její vyzdvižení jako otázky strategického významu prostřednictvím stěžejní iniciativy Unie inovací. Priorita inteligentního růstu je správně zaměřená na růst založený na znalostech a inovaci jakožto jeden ze tří hlavních pilířů hospodářského růstu Evropské unie v budoucnosti;

59. **podtrhuje** význam rozšíření a prohloubení pojetí inovací a zdůrazňuje, že je nezbytné, aby průmysl kombinoval inovace založené na vlastní zkušenosti neboli přístup *DUI (Doing, Using and Interacting)* s přístupem *STI (Science, Technology and Innovation)*, založeným na explicitní znalosti vědecko-technologického charakteru;

60. **lituje**, že sdělení nepřikládá větší význam netechnologickým inovacím jakožto zdroji konkurenční výhody. Skutečné změny na úrovni podniků jdou často ruku v ruce s inovacemi v řízení podniků a organizací v takových oblastech, jako jsou strategie, procesy, marketing, průmyslová organizace nebo vztahy s dodavateli. Mnohým regionům a územním celkům, které se vydaly cestou netechnologické inovace, to umožnilo výrazně zvýšit svou konkurenceschopnost;

61. **navrhuje** proto, aby byly do hodnocení průmyslové politiky zahrnuty ukazatele netechnologické inovace;

62. **poukazuje** na to, že znalosti a tvořivost jsou základem inovace a že podniky musí se znalostmi a s tvořivostí nakládat systematicky a systematicky je také včleňovat do svých aktivit;

63. **lituje**, že se ve sdělení nehovoří o tom, že pokud chce nová průmyslová politika skutečně položit pevné základy pro zajištění dlouhodobého vyváženého růstu, rozhodující význam budou mít lidé. V průmyslu založeném na znalostech jsou hlavními aktéry změn a konkurenčních výhod podniků lidé;

64. **má za to**, že výzkum prováděný na univerzitách a v technologických a výzkumných centrech se musí vedle teoretického výzkumu více otevřít a více se zaměřit na potřeby trhu a praktické využití výsledků výzkumu;

65. **domnívá se**, že je nutná větší koordinace mezi výzkumem a průmyslem, a to za účelem posílení inteligentní specializace územních celků na klíčové technologie, jako jsou nanotechnologie, mikro- a nanoelektronika, průmyslové biotechnologie, fotonika, vyspělé materiály a vyspělé výrobní technologie, a stimulace vytváření nadnárodních sítí a upevnění spolupráce na regionální, celostátní a mezinárodní úrovni;

66. **podtrhuje**, že rozvoj evropského průmyslu založeného na inovacích a znalostech musí vyústit v to, že evropské podniky získají větší počet patentů. V tomto případě je obzvláště důležité, aby byl k dispozici účinný systém ochrany práv duševního vlastnictví pro podniky a tvůrce, jenž by byl méně nákladný z hlediska přístupu a zajišťoval silnější právní ochranu proti padělání a pirátství. Z tohoto důvodu je naprosto nezbytné zjednodušit a zlevnit postup pro získávání patentů a harmonizovat jejich automatickou validaci ve všech členských státech, v souladu s návrhem jednotného evropského patentu;

67. **konstatuje**, že IKT se staly klíčovým faktorem zvýšení produktivity podniků, a proto souhlasí s tím, že je nezbytné podpořit jejich využívání malými a středními podniky. Adaptace a integrace IKT zvýrazní konkurenční potenciál evropských podniků oproti konkurentům ze třetích zemí. Tyto technologie podporují spolupráci, zpracovávání a výměnu informací a nápadů a rovněž přímější přístup k trhu a zákazníkům;

68. **zdůrazňuje** klíčový význam zlepšení vzájemných vztahů mezi různými subjekty a přijetí konceptu „regionálních inovačních systémů“ v rámci strategií regionálního rozvoje. Regionální inovační systémy vyžadují rozvoj sítí, proudění výměny znalostí, subjekty pevně zakořeněné na svém území a flexibilní modely organizace;

69. **doporučuje**, aby byl rozpracován přístup, jenž se více zaměří na potřeby malých a středních podniků při definování směrů, jimiž se bude řídit příští rámcový program pro výzkum a technologický rozvoj Evropské unie, a který bude stimulovat jejich zapojení do společných evropských projektů;

70. **žádá** Evropskou komisi, aby kladla větší důraz na regionální rozměr při definování společného strategického rámce pro výzkum a vývoj, jenž bude zahrnovat rámcový program a program pro konkurenceschopnost a inovace, a na kontinuitu pilotní akce *Regions of Knowledge*, jež má posílit výzkumný potenciál evropských regionů prostřednictvím nadnárodních klastrů;

71. **opakuje**, že je potřebné připravit podmínky příznivé pro posílení zapojení soukromého kapitálu do produktivních investic souvisejících s inovacemi a V+V, což vyžaduje rozvoj finančních řešení, jako je rizikový kapitál nebo tzv. „business angels“;

72. **požaduje** však přesnější systém ukazatelů a cílů, jenž by vedle procenta výdajů podniků do V+V mohl obsahovat také aspekty související se zlepšením konkurenceschopnosti a produktivity, tedy systém zaměřený na měření výsledků V+V;

Využijme silných stránek EU a nových příležitostí k vybudování odpovědnějšího modelu a dosažení pokroku v otázce udržitelnosti

73. **domnívá se**, že EU musí zdůraznit své silné stránky, jež dlouho rozvíjí v zájmu konkurenceschopnosti evropského průmyslu: máme významnou technologickou a vědeckou základnu a univerzity na vysoké úrovni a kvalifikovanou a specializovanou pracovní sílu; zavedli jsme jednotný trh, který odstraňuje překážky obchodu a volného pohybu pracovníků; dále jsme rozvinuli silné klastry a sítě spolupráce a EU byla také průkopníkem v zavádění ekologických řešení;

74. **konstatuje**, že navzdory pokrokům dosaženým od vytvoření jednotného trhu se stále ještě nevyužívají v plné míře všechny jeho možnosti, jež podněcují udržitelný rozvoj podporující začlenění. Jednotný trh je hybnou silou hospodářství Evropské unie a jeho úplné dotvoření má zásadní význam, jelikož přispěje k růstu a konkurenceschopnosti našeho průmyslu;

75. **žádá** Evropskou komisi a členské státy, aby odstranily překážky a nedostatky, jež brzdí potenciál růstu jednotného trhu. V této souvislosti uznává, že směrnice o službách umožnila odstranění některých překážek, jež na vnitřním trhu přetrvávají v oblasti poskytování služeb a usazování v jiném členském státě. Evropská komise musí v tomto směru dále pracovat a zapojovat místní a regionální orgány, jež jsou zásadními subjekty trhu se službami;

76. **domnívá se**, že stárnutí obyvatelstva, změna klimatu a zachování životního prostředí jsou tři hlavní výzvy, jimž bude Evropská unie v příštích letech čelit;

77. **proto konstatuje**, že udržitelnost je třeba vnímat jako klíčovou příležitost pro budoucnost evropského průmyslu, která bezpochyby přispěje k tvorbě nových a lepších pracovních míst a vzniku vysoce konkurenceschopných podniků výrazného inovačního charakteru;

78. **vítá** vůli Evropské komise podnímt větší provázání a soulad cílů v oblasti životního prostředí s ambicemi průmyslové politiky díky přechodu k účinnějšímu nakládání se zdroji v rámci celého průmyslu. Nedostatek a zdražení strategických zdrojů energie a surovin nutí průmysl k jejich racionálnějšímu využívání, jež musí vycházet z efektivity spotřeby a recyklace a rovněž z jejich nahrazování alternativními zdroji;

79. **znovu upozorňuje** na nezbytnost konsolidace „ekologického hospodářství“, jež vyplývá jednak z potřeby být efektivní při využívání energie, jednak zvláště z rostoucího vědomí toho, že jsou potřebné intenzivnější ekologické inovace. Budou tak vyvíjeny inovativní hospodářské činnosti, týkající se různých oblastí od obnovitelných zdrojů energie po nové materiály, jejichž společným cílem bude napomoci dosažení nízkouhlíkového hospodářství;

80. **považuje** však **za nezbytné**, aby členské státy a příslušné místní a regionální orgány také vychovávaly zodpovědné spotřebitele, kteří se budou chovat eticky a selektivně a budou mít vyšší požadavky na podniky, pokud jde o jakost, informace a transparentnost. Spotřebitelé tak hrají důležitou roli při stimulaci konkurenčního potenciálu podniků a přijímání odpovědných politik;

81. **vítá** zahrnutí sociální odpovědnosti podniků jako prvku, jenž také přispívá ke konkurenceschopnosti a k dosažení vedoucího postavení průmyslu na mezinárodní úrovni a na nějž sdělení klade důraz;

82. **podtrhuje**, že místní a regionální orgány znají zvláštní podmínky každého územního celku a jsou schopny šířit nové hodnoty a dosáhnout pokroku v oblasti sociální odpovědnosti podniků. Evropská komise musí tento koncept nadále prosazovat a opírat se při tom o místní a regionální samosprávy, jež mají na starosti jeho realizaci v praxi. V tomto smyslu má zásadní význam uplatňování zásady subsidiarity a řízení politik z úrovně správy, jež tak bude činit neúčinněji a bude při tom nejbližší občanům;

83. **zasazuje se** o to, aby podniky přijaly nové modely řízení, v nichž by byla posílena účast zaměstnanců jakožto klíčový prvek zlepšení účinnosti všech průmyslových procesů, a tedy i konkurenceschopnosti, a rovněž s cílem předcházet – v kontextu průmyslové transformace – destabilizaci a zhoršení pracovních podmínek;

84. **konstatuje** však, že zároveň s tím je nutné zvýšit vnitřní flexibilitu průmyslu. Různé zájmové skupiny musí reagovat a přizpůsobit se měnící se hospodářské situaci, v jejímž důsledku je třeba upravit organizaci výroby podle toho, jak klesá či stoupá poptávka a jak se vyvíjejí technologie;

85. v této souvislosti **žádá** větší flexibilitu trhů práce členských států založenou na dialogu mezi sociálními partnery, která musí jít ruku v ruce s bezpečnými systémy sociální ochrany, jež přispívají k hospodářskému růstu a sociální soudržnosti větším počtem a vyšší kvalitou pracovních míst. Regulace trhů práce musí zajistit přechod mezi obdobími nezaměstnanosti a obdobími, kdy jsou lidé zaměstnáni, a poskytovat záruky ekonomické jistoty a možnosti vzdělávání a pracovního poradenství pro zvýšení zaměstnatelnosti;

Místní a regionální orgány jako strategičtí partneři pro stimulaci evropského průmyslu

86. **opakuje**, že místní a regionální samosprávy Evropské unie mají klíčovou roli pro stimulaci průmyslové politiky a hospodářského rozvoje, jelikož vzhledem ke své povaze zblízka z praxe znají průmyslovou strukturu a problémy podniků;

87. **žádá**, aby Evropská komise a členské státy spolu s místními a regionálními orgány pokročily směrem k užší koordinaci a k ucelenému přístupu v rámci přípravy ambiciózní průmyslové politiky zaměřené na konkurenceschopnost, jež by využila synergií s ostatními stěžejními iniciativami strategie Evropa 2020;

88. **vyzývá** Evropskou komisi, aby zlepšila podmínky a řízení průmyslové politiky a posílila úlohu evropských místních a regionálních orgánů při jejím navrhování a provádění. Blízkost těchto orgánů každodenní praxi podniků a jejich

pravomoci – dokonce i legislativního charakteru – v otázkách průmyslové politiky z nich činí klíčové subjekty hospodářského rozvoje, a proto se tato úroveň jeví jako ta, z níž lze nejlépe učinit krok směrem k přístupu k politikám „zdola nahoru“ (*bottom-up*);

89. **vyzývá** členské státy a místní a regionální orgány, aby na vnitrostátní úrovni uzavřely územní pakty a na jejich základě společně definovaly a provedly národní programy reforem a rovněž společné hodnocení pokroků, a to za účelem koordinace a zaměření politického úsilí a politických programů na cíle strategie Evropa 2020, což bezesporu přispěje k jejich naplnění;

90. **vyzdvihuje úlohu** místních a regionálních orgánů při dosahování pokroku v územní soudržnosti a odstraňování ekonomických a sociálních rozdílů; tyto orgány jsou klíčovými subjekty rozvoje, jež přispívají k vytvoření základní sítě, a podílejí se tak na vytváření struktury průmyslové politiky na evropské územní úrovni.

V Bruselu dne 11. října 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů Evropa účinněji využívající zdroje – stěžejní iniciativa strategie Evropa 2020

(2012/C 9/08)

VÝBOR REGIONŮ

- žádá, aby byl harmonogram navržený v rámci plánu Evropské komise pro Evropu účinněji využívající zdroje časově zúžen, a zasazuje se o to, aby bylo možné přijmout tyto ukazatele v průběhu roku 2012. Dále naléhavě žádá, aby odpovědné místní a regionální instituce byly v souvislosti s těmito ukazateli a lhůtami konzultovány, aby bylo zajištěno, že budou realistické a uskutečnitelné jak z hlediska kapacity, tak cenové dostupnosti;
- vyzývá Komisi, aby zvážila přijetí „koše“ obsahujícího zejména čtyři ukazatele využívání zdrojů: stopa na zemi, použití surovin (biologická rozmanitost, biologické a nerostné zdroje), vodní stopa a dopad emisí skleníkových plynů. Zdůrazňuje, že je nutné, aby se ukazatele staly nedílnou součástí systému vnitrostátních zpráv pro strategii Evropa 2020 a její stěžejní iniciativy, aby se podle nich řídily národní programy reforem a přípravy rozpočtů členských států;
- velmi lituje toho, že v plánu není zmínka o možnosti zapojit Pakt starostů a primátorů do úsilí vyvíjeného v oblasti účinného využívání zdrojů a navrhuje prozkoumat společně s Evropskou komisí konkrétní možnosti, jak Pakt starostů a primátorů rozšířit na oblasti, jež mají zásadní význam pro stěžejní iniciativu Evropa účinněji využívající zdroje, jako jsou biologická rozmanitost a využívání půdy, na odpady a vodu či na znečišťování ovzduší;
- doporučuje zvláštní opatření, jejichž cílem by byl především přechod na nízkouhlíkové dopravní a energetické systémy účinně využívající zdroje, podpora zelených veřejných zakázek, dosažení společnosti s nulovým odpadem prostřednictvím optimalizace předcházení vzniku odpadů a posuzování odpadu jako zdroje v rámci „cyklického hospodářství“, podpora rozšíření alternativ a účinnosti ve využívání zdrojů v rámci hodnotového řetězce surovin, účinné využívání, ochrana a obnova ekosystémových služeb a omezení stávajících zastavěných ploch všude tam, kde je to nutné.

Zpravodaj	pan Michel LEBRUN (BE/ELS), poslanec parlamentu francouzského společenství
Odkazy	Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Evropa účinněji využívající zdroje – stěžejní iniciativa strategie Evropa 2020 KOM(2011) 21 v konečném znění Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Plán pro Evropu účinněji využívající zdroje KOM(2011) 571 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

- domnívá se, že environmentální, klimatická a energetická politika zaměřená na budoucnost se musí opírat o zásadu řádné správy. Výbor regionů tím má na mysli, že lidé nesou odpovědnost za správu a využívání přírodních zdrojů takovým způsobem a v takové intenzitě, aby byla zajištěna jejich udržitelnost a zachována jejich rozmanitost. Obecným cílem takové politiky je rozvoj, který bude uspokojovat potřeby současných generací, aniž by byla ohrožena schopnost budoucích generací uspokojovat své vlastní potřeby;
- je znepokojen tím, že Evropská unie se vydala cestou rozvoje, výroby a spotřeby, jež je nebezpečná a neudržitelná, jak Komise tvrdí ve stěžejní iniciativě: „*Využívat zdrojů stejným způsobem jako v současnosti není nadále možné*“;
- v této souvislosti vítá spuštění stěžejní iniciativy „Evropa účinněji využívající zdroje“, jejímž cílem je učinit z účinnosti využívání zdrojů hlavní zásadu politik Evropské unie v oblasti energetiky a nízkouhlíkového hospodářství, dopravy, surovin a základních produktů, udržitelné výroby a spotřeby zboží a služeb, nakládání s odpady, využívání půdy a ekosystémů, zemědělství a rybolovu. Důležitým úkolem této iniciativy je podpořit vytváření synergií mezi různými oblastmi a vyvážení jednotlivých zájmů a cílů a současně poskytnout společný, koherentní a udržitelný přístup k využívání zdrojů;
- vítá pozitivní účinky stěžejní iniciativy na evropskou politiku životního prostředí. Politika životního prostředí EU všeobecně a stávající politika týkající se účinnějšího využívání zdrojů (jako například tematická strategie udržitelného využívání přírodních zdrojů) zvláště se však zaměřují na zmenšení negativních dopadů hospodářského rozvoje a těžby přírodních zdrojů na životní prostředí. Stěžejní iniciativa rozšíří oblast zájmu na negativní dopady neúčinného využívání přírodních zdrojů na hospodářský rozvoj. Stěžejní iniciativa tak dá nezbytný podnět k posílení integrace politiky životního prostředí do hospodářské a výrobní politiky EU;
- je potěšen tím, že stěžejní iniciativa rozšíří oblast zájmu Evropské unie na všechny přírodní zdroje: na tradiční zdroje energie, ale také na biotické a abiotické suroviny, jako jsou paliva, biomasa, nerosty, kovy a dřevo, na ornou půdu a populace ryb, na půdu, vodu, vzduch a také na ekosystémové služby anebo služby související s ochranou biologické rozmanitosti;
- je potěšen, že jej Evropská komise vyzvala, aby se vyjádřil k tomu, jakou úlohu by měly hrát místní a regionální orgány v rámci provádění této iniciativy, a to před rozhodovacím procesem, zejména pokud mají konkrétní pravomoci související s touto iniciativou, zejména v oblasti norem, např. pro stavby nebo nakládání s odpady. Výbor regionů tak získal příležitost vyjádřit se k budoucím politikám již v počátečních etapách jejich vytváření;
- plně sdílí názor Komise, že musejí být splněny tři hlavní podmínky, aby bylo možné dosáhnout výhod nízkouhlíkového hospodářství, které účinně využívá zdroje, a to 1) existence politické vůle ke změnám, 2) dlouhodobé plánování politik a investic a 3) trvalá změna myšlení a chování všech občanů, co se týče nakládání se zdroji. Vytváření a provádění těchto zásad by mělo probíhat prostřednictvím „přístupu víceúrovňové správy“. Z tohoto pohledu Výbor regionů připomíná, že místní a regionální orgány hrají při vytváření, provádění a hodnocení těchto politik klíčovou roli, ⁽¹⁾ která již byla uznána Evropskou komisí i Evropským parlamentem;

Strategie Evropa 2020 a stěžejní iniciativa „Evropa účinněji využívající zdroje“

- oceňuje, že se Unie zasazuje o úzké propojení mezi hospodářským rozvojem, blahobytem společností a zodpovědným využíváním přírodních zdrojů;

⁽¹⁾ CdR 25/2009 fin a CdR 73/2011 fin.

9. domnívá se, že přechod k ekonomice účinně využívající zdroje bude znamenat zvýšení blaha budoucích i stávajících generací. Jednou ze složek blaha budou nepřeberné možnosti z hlediska ekonomiky, obchodu a inovací. Tento přechod také přispěje k podpoře konkurenceschopnosti Unie, zejména snížením nákladů na materiál a na spotřebu energie a stimulací zaměstnanosti v odvětví „zelených technologií“;

10. poukazuje na to, že ke zlepšení životního prostředí a kvality ovzduší je nezbytná ambiciózní politika pro řešení problému u zdroje, a žádá, aby byla zavedena posílená politika Evropské unie v oblasti emisí skleníkových plynů a znečišťování ovzduší;

11. upozorňuje, že řada místních a regionálních orgánů již úspěšně přijala a provedla různé politiky a postupy určené na podporu účinnosti využívání zdrojů. Tyto iniciativy by si zasloužily, aby byly známy a uznávány na evropské úrovni, a všichni tak mohli využít zkušeností, které někteří získali v této oblasti, a mohly být podporovány ty nejúčinnější a nejvýkonnější iniciativy;

12. upozorňuje na to, že v textu iniciativy Komise není odkaz na četné nástroje a politické strategie Evropské unie, které se již začínají zabývat otázkou účinného využívání zdrojů, jako je např. tematická strategie udržitelného využívání přírodních zdrojů, tematická strategie pro prevenci a recyklaci odpadů či akční plán pro udržitelnou výrobu a spotřebu a pro udržitelnou průmyslovou politiku. Tyto strategie mohou sloužit jako základ judikatury pro přijímání a provádění budoucích strategií, jež se budou zabývat otázkami souvisejícími s hospodařením s přírodními zdroji;

13. poukazuje na odpovědnost Evropské unie a jejích členských států v oblasti podpory všech iniciativ, jejichž cílem je zlepšení účinnosti využívání zdrojů ve světovém měřítku. V tomto smyslu Výbor regionů podporuje všechny iniciativy navržené Evropskou komisí v rámci přípravy konference Rio+ 20, jež se bude konat v červnu 2012, zejména opatření zaměřená na zajištění finančních prostředků a soukromých a veřejných investic a rovněž opatření cílená na postupné zavádění globálního mnohostranného systému správy, který bude účinnější. Výbor regionů žádá, aby struktura tohoto systému správy zahrnovala mechanismy účasti a víceúrovňové spolupráce, jež by umožnily konzultaci a aktivní zapojení regionů a měst v otázkách, které by se jich dotýkaly;

14. připojuje se k Evropské unii a vyzývá k urychlenému provedení prohlášení OECD o zeleném růstu, jež bylo přijato v červnu 2009;

15. je potěšen, že Evropská unie a její členské státy podpořily práci, kterou realizovala mezinárodní skupina Programu OSN pro životní prostředí, pokud jde o udržitelné hospodaření s přírodními zdroji a iniciativu pro zelenou ekonomiku;

16. lituje, že nebylo možné přijmout desetiletý rámec programů v oblasti udržitelné spotřeby a výroby na období let 2011–2021 na devatenáctém zasedání Komise pro udržitelný rozvoj OSN;

Řízení v rámci strategie Evropa 2020

17. zdůrazňuje vzájemnou závislost politik životního prostředí a sociálních politik. Vrchol těžby ropy a zemního plynu, kterého bylo podle některých dosaženo, a vrchol výroby ostatních materiálů nevyhnutelně přivodí zvýšení jejich ceny. Jako první to pocítí osoby s nejnižšími příjmy a regiony s nejslabšími průměrnými příjmy;

18. zdůrazňuje, že z důvodu příčné a komplexní povahy stěžejní iniciativy je účinnost jejího řízení a monitorování pokroku v rámci strategie Evropa 2020, evropského semestru a každoroční analýzy růstu s využitím roční kontroly výkonnosti členských států zásadní pro zajištění toho, aby Evropská unie dosáhla vyšší účinnosti využívání zdrojů;

19. naléhavě znovu připomíná, že je nutné objasnit rozpočtový rozměr stěžejních iniciativ v rámci strategie Evropa 2020. ⁽²⁾ Příští víceletý finanční rámec bude muset zohlednit ambice stěžejní iniciativy týkající se účinného využívání zdrojů, a to tak, že zajistí, aby opatření EU byla koordinována prostřednictvím společného strategického rámce z důvodu překrývání této iniciativy s některými politikami financovanými z rozpočtu Unie;

20. žádá, aby Komise prozkoumala úroveň zapojení států do propagace účinného využívání zdrojů při hodnocení národních plánů reforem, které tyto státy zavedly v dubnu 2011;

21. připomíná, že úspěšnost strategie Evropa 2020 bude z velké části záviset na rozhodnutích přijatých na místní a regionální úrovni. Za tímto účelem se již Výbor regionů vyslovil ve prospěch toho, aby byl v národních plánech reforem uveden odkaz na zavedení územních paktů pro strategii Evropa 2020, a to v rámci víceúrovňových partnerství mezi evropskou, vnitrostátní, regionální a místní správou; ⁽³⁾

22. podporuje proto integrovaný místní rozvoj jako klíčový způsob k dosahování cílů této stěžejní iniciativy;

23. považuje za zásadní, aby se Výbor regionů zapojil do provádění stěžejní iniciativy „Evropa účinněji využívající zdroje“ a také do integrované politiky o účinném využívání zdrojů, a to prostřednictvím platformy pro monitorování strategie Evropa 2020;

⁽²⁾ CdR 73/2011 fin.

⁽³⁾ CdR 73/2011 fin, CdR 25/2009 fin.

Plán pro Evropu účinněji využívající zdroje

24. žádá, aby byl harmonogram navržený v rámci plánu stanovující lhůty týkající se vymezení a následného přijetí ukazatelů a cílů na konec roku 2013 časově zúžen. Výbor regionů se zasazuje o to, aby bylo možné přijmout tyto ukazatele v průběhu roku 2012. Dále naléhavě žádá, aby odpovědné místní a regionální instituce byly v souvislosti s těmito ukazateli a lhůtami konzultovány, aby bylo zajištěno, že budou realistické a uskutečnitelné jak z hlediska kapacity, tak cenové dostupnosti;

25. vítá návrh Evropské komise, aby byl přijat pouze omezený počet ukazatelů s cílem zajistit viditelnost a účinnost jako základ pro tvorbu politik, formulovaný v Plánu pro Evropu účinněji využívající zdroje. Výběr těchto ukazatelů by měl vycházet z míry jejich významu, náležitosti, spolehlivosti a stálosti a tyto ukazatele by měly být uznávány v co nejširším měřítku;

26. vyzývá Komisi, aby zvažila přijetí „koše“ obsahujícího zejména čtyři ukazatele využívání zdrojů: stopa na zemi, použití surovin (biologická rozmanitost, biologické a nerostné zdroje), vodní stopa a dopad emisí skleníkových plynů. Tyto ukazatele jsou relativně snadno měřitelné a zároveň poskytují dobré informace o našem využívání zdrojů a o jejich dopadech. Doplnovaly by ukazatele, které měří dopad na životní prostředí a účinnost související s využíváním zdrojů;

27. zdůrazňuje, že je nezbytné přijmout obecný ukazatel, jako je „ekologická stopa“, coby užitečného nástroje pro informační a osvětovou kampaň, přičemž je ovšem třeba zdůraznit, že takový ukazatel je kvůli vysoké míře nahromadění informací jen v omezeném rozsahu využitelný k vypracovávání politik. Údaje a metodologie musí být ve všech zemích harmonizovány, k čemuž může Komise napomoci;

28. je potěšen návrhem Evropské komise, která se vyslovuje pro přijetí omezeného počtu ambiciózních, kvantifikovaných, přesných a koherentních cílů v oblasti účinného využívání zdrojů. Tyto cíle by měly např. usilovat o zlepšení z hlediska 4 ukazatelů uvedených v odstavci 26, např. o nulové rozrůstání plochy nepropustných půd či o nárůst míry prevence a recyklace odpadu;

29. vyzývá Evropskou komisi, aby se ve svém hodnocení ukazatelů a cílů zabývala splnitelností politik, které by mohly na jejich základě provádět místní a regionální orgány;

30. trvá na tom, aby Komise zahrнула tyto ukazatele do své analýzy ročního růstu, která zahájí hospodářský semestr od roku 2012. Tyto ukazatele by se tak rovněž staly nedílnou součástí systému vnitrostátních zpráv pro strategii Evropa 2020 a diskuse by se orientovaly na to, jakým způsobem musí být programy reforem a přípravy rozpočtů členských států dány do souladu se strategií Evropa 2020;

31. zasazuje se o to, aby se tyto ukazatele týkající se využívání zdrojů staly nedílnou součástí posuzování dopadu politických návrhů vypracovaných Evropskou komisí a členskými státy. Evropská komise by měla poskytnout hlavní směry a nástroje, aby mohly členské státy, místní a regionální orgány, podniky a ostatní subjekty jednoduše a účinně využívat tyto ukazatele;

32. konstatuje, že rozsah a rozmanitost výzev, jimž je třeba čelit v oblasti ochrany zdrojů, si žádá mobilizaci všech nástrojů, které jsou k dispozici na evropské, národní, místní a regionální úrovni. Mezi evropské a národní nástroje patří posílená integrace aspektů souvisejících s životním prostředím do hospodářské a výrobní politiky, na místní úrovni je takovým nástrojem Pakt starostů a primátorů, který dokazuje svou účinnost v oblasti energetiky;

33. vyzývá instituce na mezinárodní, evropské, státní a nižší než státní úrovni, aby v této souvislosti vzaly v potaz bohaté zkušenosti a závěry, které již shromáždili signatáři Paktu starostů a primátorů (přibližně 3 000 obcí a přes 100 regionů ve více než 40 zemích);

34. žádá Evropskou komisi a ostatní instituce EU, aby společně pracovaly na konkrétních mechanismech, které umožní výměnu zkušeností Paktu starostů a primátorů s našimi partnery ve světě, např. v podobě posilování spolupráce na místní a regionální úrovni v oblasti účinného využívání zdrojů mezi městy a regiony EU a městy a regiony v našem jižním a východním sousedství a v rozvojových zemích;

35. velmi lituje toho, že v plánu není zmínka o možnosti zapojit Pakt starostů a primátorů do úsilí vyvíjeného v oblasti účinného využívání zdrojů. V této souvislosti naléhavě žádá Evropskou komisi, aby usilovala o rozšíření paktu na tuto oblast;

36. navrhuje také společně s Evropskou komisí prozkoumat konkrétní možnosti, jak Pakt starostů a primátorů rozšířit na oblasti, jež mají zásadní význam pro stěžejní iniciativu Evropa účinněji využívající zdroje, jako jsou biologická rozmanitost a využívání půdy, na odpady a vodu či na znečištění ovzduší;

37. vzhledem k přípravě plánu na zachování vodních zdrojů Evropy zejména žádá, aby Evropská komise v partnerství s Výborem v roce 2012 rozšířila Pakt starostů a primátorů, aby zahrnoval cíle 20-20-20 pro integrované hospodaření s vodními zdroji, jak Výbor uvedl ve stanovisku CdR 5/2011 fin;

38. rozhodně podporuje vytvoření „přechodn[é] platform[y] pro účinnější využívání zdrojů, na níž by se setkávaly různé subjekty“ a rovněž by měla zapojit „tvůrce politik z různých správních úrovní včetně regionální a místní úrovně“. (4) Úkolem takovéto platformy by mohla být koordinace dotýčných politik a pomoc se stanovením cílů a překážek v rámci tohoto přechodu;

(4) Závěry Rady pro životní prostředí z prosince 2010.

39. podporuje postoj Komise týkající se vytváření sítí a výměny osvědčených postupů mezi agenturami, jež řídí programy v oblasti účinného využívání zdrojů. Výbor regionů navíc vyzývá Evropskou unii, aby tam, kde takovéto agentury neexistují, podporovala vytváření státních, regionálních a místních agentur pověřených problematikou účinného využívání zdrojů. Pravomoci stávajících agentur by mohly být rozšířeny na všechny otázky týkající se využívání zdrojů a mělo by k nim patřit poskytování informací a poradenství místním orgánům, podnikům a také občanům, pokud jde o stávající a dostupná opatření a řešení v oblasti účinnějšího využívání zdrojů;

Prvky určené na provádění stěžejní iniciativy „Evropa účinněji využívající zdroje“

40. tvrdí, že Evropa účinněji využívající zdroje bude potřebovat nejen technologické inovace, ale také inovace svého socio-ekonomického systému spolu s novými vzory chování v oblasti výroby a spotřeby, změnou životního stylu a novými modely řízení a také strategickým plánem výzkumu, který bude zaměřen na systémové inovace;

41. vyzývá zejména k nezbytným změnám v infrastruktuře v zájmu vytvoření inteligentních rozvodných sítí, umožňujících malým a středním podnikům a družstvům, aby si vyráběly vlastní zelenou energii a vzájemně ji v regionu využívaly. Vyzývá Evropskou komisi, aby svolala specializovanou konferenci za účasti místních a regionálních orgánů a příslušných zainteresovaných stran, a nastartovala tak transformaci výroby energie v Evropě;

42. prohlašuje, že pro dosažení cílů stěžejní iniciativy bude nezbytné přijmout celou řadu opatření, jako je např. změna rozpočtových a hospodářských politik členských států Evropské unie a ekologické daňové reformy zaměřené na účinné využívání zdrojů. Bude také nutné orientovat pole působnosti národních účtů na otázku účinnosti využívání zdrojů prostřednictvím podpory zahrnutí vnějších nákladů, aby bylo možné stanovit odpovídající ceny, přimět znečišťovatele platit, chránit spotřebitele a postupně odstraňovat dotace, které mají škodlivý dopad na životní prostředí;

43. domnívá se, že vypracování evropského dopravního systému, který bude nízkouhlíkový a bude účinně využívat zdroje, je základním prvkem úspěšnosti této stěžejní iniciativy. V tomto rámci je třeba dbát na snížení objemu energie a čistých základních surovin nezbytných pro konstrukci automobilových vozidel, podpořit průmysl na cestě k výrazně silnějšímu snížení jejich spotřeby a zavést dopravní systémy, jež budou mít stále nižší celkovou stopu z hlediska využívání zdrojů;

44. oceňuje, že do stěžejní iniciativy byla zahrnuta podpora evropské vodohospodářské politiky, pro niž jsou prioritou opatření k úspoře vody a zvyšování účinnosti při jejím využívání. Výbor regionů vydá doporučení k tomuto tématu v rámci svého předběžného stanoviska k tématu *Úloha místních a regionálních orgánů při podpoře udržitelného hospodaření s vodními zdroji* ⁽⁵⁾;

Nízkouhlíkové hospodářství a účinný energetický systém využívání zdrojů

45. lituje, že v současnosti prováděné politiky energetické účinnosti neumožňují dosažení cílů souboru evropských opatření v oblasti energetiky a klimatu do roku 2020. Energetická účinnost by se měla stát jedním z povinných cílů a zásadním způsobem přispět k plnění cílů na snížení emisí skleníkových plynů do roku 2050;

46. vyzývá Komisi, aby se ve svých legislativních a finančních iniciativách i nadále zaměřovala na odvětví stavebnictví, služeb a dopravy, v návaznosti na nedávno přijatý Plán energetické účinnosti 2011; ⁽⁶⁾

47. znovu potvrzuje, že odvětví stavebnictví by mělo získat regulační a finanční pobídky, jež budou vhodné pro nárůst míry renovace za účelem dosažení energetické účinnosti;

48. upozorňuje na to, že je nutné zajistit odbornou přípravu a řízení pracovní síly, která bude kompetentní a dostupná v oblasti energetické účinnosti ve všech dotčených hospodářských odvětvích a tedy i v odvětví stavebnictví. Výbor regionů navrhuje, aby byla vytvořena evropská strategie v oblasti zvyšování povědomí a odborné přípravy této pracovní síly. V této souvislosti zdůrazňuje potenciál stěžejní iniciativy a souvisejících potřebných inovačních opatření pro vytváření vysoce kvalifikovaných a dlouhodobých pracovních míst v řadě různých odvětví a oborů v EU;

49. vyzývá Evropskou komisi, aby navrhla konkrétní opatření v oblasti renovace budov prostřednictvím budoucí směrnice o úsporách energie a aby vyčlenila dostatečné finanční prostředky ve víceletém rozpočtovém plánu na energeticky účinnou obnovu a renovaci evropských budov po roce 2013. Tato opatření by měla být propojena se strategií financování nízkouhlíkových budov;

50. vyzývá Evropskou komisi, aby navrhla jednotný systém měření energetické účinnosti v Evropské unii, který by obsahoval metodiku použitelnou na úrovni místních a regionálních orgánů;

51. vítá cíl Evropské komise, který spočívá v úspěšném přechodu k hospodářství s nízkými emisemi skleníkových plynů, jež by účinně využívalo zdroje; ⁽⁷⁾

52. žádá, aby byly tyto cíle vhodně zohledněny ve víceletém finančním rámci i tím, že místní a regionální úroveň dostane k dispozici doplňující finanční prostředky;

53. uznává význam evropského systému pro obchodování s emisemi jako nástroje pro nasměrování investic do sektorů, které pokrývá, jako jsou výroba elektřiny, průmyslová odvětví s velkou spotřebou energie a od příštího roku letectví, a to tím, že bude finančně odměňovat investice podporující nízkou uhlíkovou stopu, a doufá, že po roce 2012 se jeho účinnost zlepší;

⁽⁵⁾ CdR 5/2011.

⁽⁶⁾ KOM(2011) 109 v konečném znění.

⁽⁷⁾ KOM(2011) 112 v konečném znění.

54. zasazuje se však o to, aby evropský systém pro obchodování s emisemi plnil větší úlohu při podpoře nízkouhlíkových technologií, samozřejmě pokud tyto technologie současně přispívají ke zlepšení ukazatelů stavu užívání zdrojů a nezvyšují rizika pro životní prostředí;

55. schvaluje tedy projekty Evropské komise, jejich cílem je stáhnout z trhu část současných obchodovacích práv, a stimulovat tak přechod Evropské unie k nízkouhlíkovému hospodářství;

56. souhlasí s tím, aby byly do plánu zahrnuty metody využívání půdy, které více podporují zadržování uhlíku v zemi, a připomíná, že zvýšení obsahu organické hmoty v půdě znamená další výhody pro životní prostředí, zemědělství, zachování půd a jejich úrodnosti;

57. lituje však, že potenciál zemědělství týkající se snížení dopadů změny klimatu je rozmělněn mezi několika různými kategoriemi v protokolech týkajících se sdělování informací a bilance OSN a Kjóta, zatímco toto odvětví má hrát zásadní úlohu při účinném a udržitelném využívání zdrojů;

58. zdůrazňuje, že je důležité nalézt rovnováhu mezi využitím biopaliv v nízkouhlíkovém hospodářství a ochranou biologické rozmanitosti, vodohospodářstvím a ochranou životního prostředí obecně a potravinovou situací ve světě;

59. zdůrazňuje, že je důležité provázet politiky energetické účinnosti sociálními opatřeními, jež umožní nejoslabějším osobám a regionům přístup k účinné energetické službě;

Udržitelná spotřeba a výroba

60. vyzývá Evropskou komisi, aby zajistila účinné provádění akčního plánu Evropské unie pro udržitelnou spotřebu a výrobu a udržitelnou průmyslovou politiku a uplatnila širší přístup;

61. zasazuje se o to, aby Komise podpořila přístup vedoucího postavení („top runner“) v politice produktů a začlenila více odrazujících nástrojů, které by z trhu odstranily nejméně účinné produkty, a pobídkových nástrojů, které by odměňovaly nejlepší produkty a urychlily jejich zavedení na trh;

62. podporuje ekologické inovace za účelem vytvořit nové účinné produkty či služby ve využívání zdrojů jako hlavní nástroj umožňující splnit tento cíl a rovněž v oblasti konkurenceschopnosti a vytváření pracovních míst. Budoucí akční plán pro ekologické inovace by měl vytvořit nová partnerství v oblasti inovací, do nich by byly zapojeny místní a regionální orgány;

63. opakuje, že se zavazuje podporovat využívání ekologických veřejných zakázek místními a regionálními orgány;

64. žádá, aby byly pro vlády jednotlivých států a evropské instituce stanoveny povinné cíle v oblasti ekologických veřejných zakázek a tyto zakázky byly zahrnuty jako vlastní složky do budoucí směrnice o veřejných zakázkách s cílem zlepšit jejich právní srozumitelnost a rozšířit jejich využívání;

65. vyzývá k důkladnému přezkumu směrnice o ekodesignu a jejích prováděcích opatření, aby se podpořila účinnost využívání zdrojů, a to díky rozšíření její oblasti působnosti na neenergetické produkty, které mají velký dopad na životní prostředí, ⁽⁸⁾ a podporuje rozvoj analytických metod životního cyklu zboží a služeb, jejichž výsledky by byly regionům a místním samosprávám snadno přístupné, aby jim pomohly lépe při rozhodování orientovat;

66. žádá, aby byla přijata opatření bojující proti organizované či škodlivé zastaralosti zboží a služeb, za prodloužení životnosti a opravitelnost zboží, možnost recyklace na konci životnosti a na podporu ekonomických a průmyslových iniciativ, jež k tomu přispívají;

67. povzbuzuje intenzivnější využívání systému řízení podniků a auditu z hlediska životního prostředí (EMAS), zejména místními a regionálními orgány, jako nástroje zaměřené na trh, jehož cílem je řízení zdrojů organizacemi. Výbor regionů je toho názoru, že by bylo možné zvýšit zapojení do tohoto systému, pokud by mohly být zrušeny či omezeny související náklady a členské státy byly požádány, aby stanovily své vlastní cíle, co se týče počtu orgánů, které se oficiálně podílejí na systému EMAS;

68. důrazně žádá Evropskou komisi, členské státy a místní a regionální orgány, aby posílily opatření zaměřená na zvýšení informovanosti spotřebitelů a podniků, co se týče environmentálních a sociálních dopadů jejich spotřeby, jako jsou plány označování, začlenění udržitelné spotřeby do systémů vzdělávání a odborné přípravy a posílení kontroly obchodních tvrzení ekologického rázu;

Učinit z Evropské unie „cyklickou ekonomiku“

69. zasazuje se o přijetí cíle, v jehož rámci by společnost neprodukovala žádný odpad, předcházela by jeho vzniku a zpracovávala jej jako zdroj v rámci cyklické ekonomiky materiálu;

70. lituje, že podzemní skladování odpadu doposud zůstává nejběžnějším způsobem likvidace městského odpadu. Výbor regionů proto žádá Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost provádění a uplatňování stávajících právních předpisů Evropské unie v oblasti odpadu, což je základním prvkem pro podporu účinného využívání zdrojů;

⁽⁸⁾ Článek 21 směrnice 2009/125/ES.

71. naléhavě žádá evropské instituce, členské státy a místní a regionální orgány, aby přijaly účinná opatření proti ukládání odpadů v zařízeních, která neodpovídají normám, ať v Unii či mimo ni, zlepšily konkurenceschopnost evropského odvětví recyklace v rámci celého hodnotového řetězce, stimulovaly inovace v oblasti účinného využívání zdrojů a koncepce recyklovatelných výrobků, vytvořily ekonomické pobídky či nové nástroje vycházející z trhu s cílem recyklovat a podporovat druhotné suroviny a optimalizovaly stanovení a používání kritérií pro určení stavu, kdy odpad přestává být odpadem, a kritérií kvality pro recyklované materiály s ohledem na činnost, již Evropská komise v této souvislosti vyvíjí a která se týká kritérií pro určení tohoto stavu. Výbor rovněž žádá, aby byla zvláštní pozornost věnována zboží, jež obsahuje suroviny, kterým hrozí nedostatek, což je zejména případ vzácných zemí;

72. povzbuzuje členské státy a místní a regionální orgány, aby přijaly ambiciózní programy pro předcházení vzniku odpadů, jak to vyžaduje článek 29 rámcové směrnice o odpadu, včetně jasných referenčních kvantitativních bodů pro opatření na předcházení jeho vzniku; ⁽⁹⁾

73. vyzývá Evropskou komisi, aby zvláště prosazovala předcházení vzniku biologického odpadu a snížení potravinářského odpadu a nadále podporovala Evropský týden předcházení vzniku odpadů, který v řadě měst a regionů dosáhl velkého úspěchu;

74. zdůrazňuje zásadní úlohu místních a regionálních orgánů v rozvoji trhů v oblasti recyklace a opětovného použití. V této souvislosti Výbor regionů znovu vyzývá k tomu, aby byly do směrnice o odpadních elektrických a elektronických zařízeních začleněny vlastní a přesné cíle týkající se opětovného použití elektronického odpadu, přičemž musí být zajištěno, že právní předpisy budou plně uplatňovat zásadu odpovědnosti výrobce;

75. upozorňuje na to, že místní a regionální orgány mají značný prostor pro podporu recyklace přesahující současné cíle Evropské unie. Řada pokročilých měst a regionů již ve velké míře překračuje minimální evropské cíle v oblasti recyklace a náhradních řešení pro podzemní skladování odpadu a v současnosti je jejich cílem omezit odpad určený pro skládky a spalovny odpadů na nulu a dosáhnout vysoké míry recyklace odpadu z domácností. V tomto rámci musí Výbor regionů povzbuzovat Evropskou unii a členské státy v tom, aby nadále podporovaly zavádění nástrojů určených na podporu recyklace, které by využívaly výkonná města a regiony, zvláště v regionech, které v této oblasti nejméně pokročily;

76. vyzývá Evropskou komisi, aby urychlila posouzení, které jí ukládá rámcová směrnice o odpadu, výhody zavedení povinných evropských cílů v oblasti předcházení vzniku odpadu a zvýšení současného povinného cíle týkajícího se recyklace pro tuhý městský odpad. Toto posledně jmenované opatření by mohlo mít za důsledek vytvoření 500 000 nových pracovních míst v Evropě; ⁽¹⁰⁾

⁽⁹⁾ CdR 47/2006 fin.

⁽¹⁰⁾ CEE Bankwatch 2011, BEE & FoEE 2011.

Účinné využívání surovin (nerostných surovin, lesů a biomasy)

77. vítá, že sdělení Evropské komise vydané v rámci stěžejní iniciativy Evropa účinněji využívající zdroje s názvem *Řešení výzev v oblasti komoditních trhů a v oblasti surovin* ⁽¹¹⁾ zahrnuje účinné využívání zdrojů;

78. vyzývá Evropskou komisi a členské státy, aby více podporovaly rozšíření alternativ a účinnosti ve využívání zdrojů v rámci hodnotového řetězce surovin, což pokrývá průzkum, těžbu, zpracování, recyklaci, ekodesign, průmyslovou ekologii a výrobu účinně využívající zdroje;

79. povzbuzuje členské státy a regiony, aby pomocí pokračující podpory Evropské komise stanovily udržitelné a účinné politiky týkající se využívání zdrojů v oblasti nerostných surovin, vytvořily politiku územního plánování zaměřenou na nerosty a zavedly jasný postup pro povolování těžby;

80. vítá hlavní směry Komise týkající se těžby neenergetických nerostných surovin a požadavků sítě Natura 2000 ⁽¹²⁾ a vyzývá k přijetí integrovaného přístupu k těmto otázkám v budoucnu;

81. zaznamenává, že Rada vyzvala Evropskou komisi, aby navrhla opatření pro řešení problémů zásobování surovinami určenými pro průmysl, které pocházejí z lesního hospodářství a odvětví obnovitelných zdrojů energie;

82. žádá, aby byl přijat systém certifikace povinný v celé Unii a byly vytvořeny pobídky pro využívání biomasy v oblasti energetiky a dřeva z udržitelně spravovaných lesů. Výbor regionů upozorňuje na úlohu v oblasti řízení, kterou mohou v této souvislosti plnit místní a regionální orgány;

83. znovu žádá, aby Komise předložila návrhy na minimální povinná kritéria udržitelnosti pro využívání zdrojů tuhé a plynné biomasy při výrobě elektřiny, tepla a chlazení; ⁽¹³⁾

Biologická rozmanitost, ekosystémové služby a využívání půdy

84. tvrdí, že účinné využívání, ochrana a obnova ekosystémových služeb, jak jsou definovány členskými státy v rámci nového cíle biologické rozmanitosti na rok 2020 a uvedeny v dokumentu s názvem *Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020* ⁽¹⁴⁾, jsou zásadní pro účinné využívání zdrojů;

⁽¹¹⁾ KOM(2011) 25 v konečném znění.

⁽¹²⁾ EC guidance on undertaking non-energy extractive activities in accordance with Natura 2000 requirements (Směry týkající se těžby neenergetických nerostných surovin a požadavků souvisejících se soustavou Natura 2000), http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/management/docs/nee_n2000_guidance.pdf.

⁽¹³⁾ CdR 312/2010 fin.

⁽¹⁴⁾ KOM(2011) 244 v konečném znění.

85. vítá podporu, již poskytla strategie Evropské unie v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020 s cílem pokročit v činnosti zaměřené na zhodnocení biologické rozmanitosti, mj. ekonomické zhodnocení biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb a povzbudit orgány spravující strukturální fondy, aby investovaly do přírodního kapitálu jakožto dědictví pro příští generace coby zdroje hospodářského rozvoje, stimulovat podporu SZP určenou biologické rozmanitosti, stanovit dílčí cíl zaměřený na obnovu ekosystémů a podpořit zřízení „zelené infrastruktury“;

86. lituje, že navzdory jeho dřívějším doporučením není pro úspěch této strategie dostatečně uznána klíčová úloha místních a regionálních orgánů;

87. vyzývá Evropskou unii a členské státy, aby zahájily místní a regionální pilotní projekty usilující o zachování biologické rozmanitosti, zejména pilotní projekty ekonomie ekosystémů a biologické rozmanitosti (TEEB) podporující místní a regionální orgány při přijímání a zavádění nástrojů stanovených v mezinárodní správě s názvem „TEEB Report for Local and Regional Policy Makers“ (Zpráva pro místní a regionální politické činitele o ekonomii ekosystémů a biologické rozmanitosti); ⁽¹⁵⁾

88. zaznamenává, že hlavním zdrojem obav je nadále zhoršení přírodních a polopřírodních stanovišť, mimo jiné pastvin, mokřin, vřesovišť a bažin, které jsou zásadními složkami boje proti změně klimatu. Výbor regionů tedy povzbuzuje Evropskou unii, členské státy a místní a regionální orgány, aby zahájily vypracování vhodných programů pro ochranu a obnovu těchto ekosystémů;

89. uvádí, že je znepokojen větším využíváním půdy pro účely urbanizace a dopravní sítě, čímž se zvyšuje nepropustnost půdy, což způsobuje menší vsakování vody, vyšší počet záplav a nebezpečí eroze, řidší výskyt živočišných druhů a jejich stanovišť, zvýšení vlivu tepelných ostrovů ve městech, které následně zhoršují vystavení měst vlnám veder a změnám klimatu;

90. povzbuzuje členské státy, aby spolupracovaly s místními a regionálními orgány na zavádění integrovaných systémů

plánování pro využívání půdy a územního plánování schopných přispívat k realizaci schémat udržitelného městského osídlení, a k vytváření řady pobídek s cílem upřednostňovat nové využívání pozemků ležících ladem spíše než využívání zelených ploch a venkovských oblastí, k zavedení databáze pozemků ležících ladem a také k omezení stávajících zastavěných ploch všude tam, kde je to nutné;

91. znovu uvádí, že společná tematická strategie pro ochranu půdy obsahující cíl přijmout rámcovou směrnici o půdě by se měla nadále týkat budoucí politiky Evropské unie v oblasti životního prostředí;

Společná zemědělská politika, společná rybářská politika a politika soudržnosti účinně využívající zdroje

92. vyjadřuje obavy nad tím, že odhadované obchodní populace ryb překračují bezpečné biologické limity. Výbor regionů tady opakuje požadavek, aby byl do roku 2015 přijat cíl maximálního udržitelného výnosu jako základní řídicí zásada budoucí společné rybářské politiky (SRP); ⁽¹⁶⁾

93. podporuje přístup doporučený Evropskou komisí ve sdělení s názvem *Přínos regionální politiky k udržitelnému růstu v rámci strategie Evropa 2020* ⁽¹⁷⁾;

94. zasazuje se zvláště o zvýšení příspěvku strukturálních fondů do realizace stěžejní iniciativy tím, že vyzývá orgány spravující strukturální fondy, aby více investovaly do nízkouhlíkového hospodářství, ekosystémových služeb a biologické rozmanitosti i do ekologických inovací;

95. podporuje rovněž optimalizaci investic do účinného využívání zdrojů;

96. je plně přesvědčen, že inteligentního a udržitelného rozvoje podporujícího začlenění v EU a za jejími hranicemi lze dosáhnout, pokud budou místní a regionální orgány hnací silou změn a sociálního a hospodářského rozvoje.

V Bruselu dne 11. října 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

⁽¹⁵⁾ <http://www.teebweb.org>.

⁽¹⁶⁾ CdR 218/2009 fin.

⁽¹⁷⁾ KOM(2011) 17 v konečném znění.

Revidované stanovisko Výboru regionů Reforma pravidel státní podpory EU pro služby obecného hospodářského zájmu

(2012/C 9/09)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá, že Evropská komise souhlasí s návrhem Výboru regionů, jenž se domnívá, že je třeba rozlišovat mezi: 1) vyrovnávacími platbami za závazek veřejné služby de minimis neovlivňujícími transakce mezi členskými státy; 2) vyrovnávacími platbami udělovanými veřejným službám s místním a sociálním rozměrem přesahujícím hodnoty de minimis, které však vzhledem k vlastním rysům organizace a k současnému stavu rozvoje vnitřního trhu neovlivňují obchodní transakce mezi členskými státy; 3) vyrovnávacími platbami udělovanými jiným veřejným službám s evropským nebo přeshraničním rozměrem, které spadají do působnosti odvětvových směrnic či nařízení;
- opět tedy vyžaduje, aby hodnota de minimis byla zvýšena na 800 000 EUR ročně;
- žádá Komisi, aby mezi podmínky provádění tohoto nového nařízení de minimis nezařazovala kritérium obyvatelstva daného místního orgánu;
- je proti zahrnutí posuzování hospodářské účelnosti vyrovnávacích plateb za závazek služby obecného hospodářského zájmu ze strany Komise. Pro takovou legislativní iniciativu není dle Výboru dostatečným právním základem ani článek 106 ani jednostranné rozhodnutí či směrnice Komise na základě ustanovení odstavce 3. Pověření Komise jako evropského orgánu pro hospodářskou soutěž se v žádném případě netýká podmínek účelného rozdělování veřejných prostředků veřejnými orgány členských států.

Hlavní zpravodaj	pan Karl-Heinz LAMBERTZ (BE/SES), ministerský předseda německý mluvícího společenství Belgie
Odkazy	<ul style="list-style-type: none"> — Návrh sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu — Návrh nařízení Komise o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis pro podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu — Návrh sdělení Komise – Rámec EU pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (2011) — Návrh rozhodnutí Komise o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu — Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Reforma pravidel státní podpory EU pro služby obecného hospodářského zájmu <p style="margin-left: 40px;">KOM(2011) 146 v konečném znění</p> <p>Revidované stanovisko Výboru regionů související s dokumentem CdR 150/2011 fin, v souladu s článkem 52 jednacího řádu – ECOS-V-016.</p>

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. je potěšen návrhem legislativního balíčku Komise týkajícího se státní podpory ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby;

2. domnívá se, že tento návrh na přezkum představuje významnou politickou iniciativu pro územní samosprávy, neboť má stanovit nová pravidla, jež budou srozumitelná a přiměřená, pro soulad způsobů financování veřejných služeb s vnitřním trhem, a zajistit tak právní jistotu a předvídatelnost práva potřebné pro rozvoj veřejných služeb v Unii; lituje však, že se Komisi nepodařilo dosáhnout cíle, který si sama vytyčila, tj. lépe objasnit otázky týkající se uplatnitelnosti a provádění a minimalizovat administrativní zátěž zejména pro dotčené;

3. domnívá se, že obecná struktura kontrolního mechanismu státní podpory navrženého Evropskou komisí měla lépe zohlednit místní, přeshraniční nebo evropský rozměr veřejných služeb, rozmanitost jejich způsobů organizace a efektivní přiměřenost riziku negativního dopadu na obchodní transakce mezi členskými státy Unie. V návrzích se to však odráží pouze částečně;

4. vítá, že Evropská komise souhlasí s návrhem Výboru regionů⁽¹⁾, jenž se domnívá, že je třeba rozlišovat mezi: 1) situacemi, v nichž vyrovnávací platby za závazek veřejné služby de minimis neovlivňují transakce mezi členskými státy, a tudíž nesmí být předmětem kontroly státní podpory; 2) vyrovnávacími platbami udělovanými veřejným službám s místním a sociálním rozměrem přesahujícím hodnoty de minimis, které však vzhledem k vlastním rysům organizace a k současnému stavu rozvoje vnitřního trhu neovlivňují obchodní transakce mezi členskými státy do té míry, jež by byla v rozporu se zájmy Unie; 3) vyrovnávacími platbami udělovanými jiným veřejným službám s evropským nebo přeshraničním rozměrem, které spadají do působnosti odvětvových směrnic či nařízení nebo mají strukturu obchodních podniků vedených na přeshraniční nebo mezinárodní úrovni;

Návrh sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu

5. vítá návrh sdělení, které vyjasňuje a aktualizuje různé pojmy v právu Unie platné pro služby obecného hospodářského zájmu, zejména v souvislosti s vývojem judikatury Soudního dvora Evropské unie. Lituje však, že Komise nedokázala vytvořit srozumitelná kritéria pro stanovení hospodářské činnosti, místní provázanosti a významu pro vnitřní trh, jež by přesahovala podmínky Soudního dvora Evropské unie, čímž si zachovávala rozsáhlý prostor pro interpretaci při kontrole, a nadále panuje právní nejistota;

⁽¹⁾ Viz CdR 150/2011, odst. 44.

6. v této souvislosti zdůrazňuje, že článek 14 SFEU, jenž spadá do působnosti obecně použitelných ustanovení Smlouvy, poskytuje nový právní základ, podle něhož Evropský parlament a Rada formou nařízení stanovují zásady a podmínky umožňující, aby služby obecného hospodářského zájmu splňovaly své specifické úkoly. Žádá proto Komisi, aby formálně zakotvila výklad klíčových pojmů, jež nejsou definovány ve Smlouvě, formou návrhu nařízení Rady a Evropského parlamentu vycházejícího z článku 14 SFEU;

7. domnívá se, že tento návrh sdělení nezbavuje Komisi odpovědnosti zajistit kvalitní rámec pro služby obecného zájmu;

Návrh nařízení Komise o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis pro podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu

8. vítá záměr Evropské komise zvýšit mezní hodnotu stanovenou v nařízení de minimis⁽²⁾, pod kterou není veřejná podpora součástí kontroly státní podpory, aby tak byly z oblasti působnosti vyloučeny všechny místní veřejné služby, zejména v oblasti místního sociálního rozvoje, jako je sociální začleňování, boj proti vyloučení, pomoc starším osobám, místní akce, rozvoj kulturních, sportovních nebo sociálně-didaktických aktivit, jež se zakládají zejména na místních sdruženích a na lokálních sociálních mikropodnicích. Tento návrh se zakládá na absenci rizika, že tento typ služeb naruší transakce mezi členskými státy;

9. lituje však, že Komise se spokojuje se zvýšením mezní hodnoty stanovené na 200 000 EUR na tři roky na 150 000 EUR ročně, což by umožnilo pokrýt pouze místní struktury s méně než čtyřmi zaměstnanci; opět tedy vyžaduje, aby tato hodnota byla zvýšena na 800 000 EUR ročně, aby tak bylo možné pokrýt všechny místní struktury s méně než dvaceti zaměstnanci, pro které jsou jediným zdrojem vyrovnávací platby udělované veřejnými orgány za předpokladu, že místní služby jsou poskytovány bezplatně na omezeném území;

10. žádá Komisi, aby mezi podmínky provádění tohoto nového nařízení de minimis nezařazovala kritérium obyvatelstva daného místního orgánu. Obyvatelstvo totiž není směrodatné pro měření dopadu hospodářské aktivity dané samosprávou na transakce mezi členskými státy. Mimoto nelze argumentovat způsobem, jenž by mohl vést k diskriminaci mezi jednotlivými subjekty (městy, regiony, státy ...). Samotné kritérium obyvatelstva by rovněž nezohledňovalo skutečnost, že tyto místní

služby mohou být spolufinancovány několika veřejnými orgány různé velikosti a úrovně, v souladu se zásadami svobodné organizace a provádění veřejných služeb stanovenými ve Smlouvě. Nakonec by nemělo být penalizováno vzájemné využívání služeb zejména v rámci sdružení obcí. Ověřování místní a ohraničené povahy tedy musí vycházet ze souboru ukazatelů, které zohlední zejména geografickou situaci dané samosprávy a rozsah možných uživatelů příslušných veřejných služeb. Toto ověřování bude muset zohlednit, ve smyslu článku 174 Smlouvy o fungování Evropské unie, situaci regionů, které jsou závažně a trvale znevýhodněny přírodními a demografickými podmínkami, a předpokládat z toho plynoucí rozdíly ve zmírňujících opatřeních. Omezení ročního obrátu na 5 milionů EUR by mělo být zrušeno;

11. s potěšením konstatuje, že Komise přistupuje velmi zodpovědně k transparentnosti a vylučuje veškerou netransparentní podporu, kterou nelze přesně vypočítat, z rozsahu tohoto nařízení;

Návrh rozhodnutí Komise o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu

12. v souladu se zásadou proporcionality uvedenou ve Smlouvě podporuje metodu navrženou Komisí a zohledňující výhradně místní charakter některých veřejných služeb, jakož i návrh rozšířit rozhodnutí o slučitelnosti i na jiné sociální služby, než jsou nemocnice a organizace působící v oblasti sociálního bydlení;

13. **domnívá se**, že zavedení tohoto nového pojmu „základní sociální potřeby“ je pro územní orgány a jejich partnery zdrojem velkého nedorozumění, neboť je nadřazen pojmům již zavedeným, tj. sociální služby obecného zájmu a sociální služby vyňaté z oblasti působnosti čl. 2 odst. 2 písm. j) směrnice o službách; **žádá** proto Komisi, aby upřesnila pojem sociálních služeb ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. j) směrnice o službách, který ponechává na členských státech a jejich územních orgánech definici jejich dosahu v souladu se zásadou subsidiarity, a aby upřesnila, že seznam příkladů služeb, který uvádí v návrhu rozhodnutí o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, není omezující ani vyčerpávající;

14. žádá Komisi, aby se vzdala plánu snížit o polovinu mezní hodnotu pro roční vyrovnávací platbu, která podmiňuje působnost tohoto rozhodnutí, a zachovat ji na 30 milionech EUR ročně;

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 – podpora de minimis.

15. žádá Komisi, aby nepodmiňovala vynětí z oznamovací povinnosti maximální délkou pověření v souladu se zásadami nezávislé samosprávy a svobodné organizace veřejných služeb veřejnými orgány členských států;

16. žádá Komisi, aby nepodmiňovala vynětí z oznamovací povinnosti pro sociální služby výlučným výkonem těchto služeb podniky, jež jím jsou pověřeny, jakmile jsou uplatněna ustanovení směrnice týkající se transparentnosti vztahů mezi podniky a veřejnými orgány (odkazy) a příslušné podniky vedou analytické účetnictví;

17. domnívá se, že pokud územní samosprávy vydávají oznámení o vypsání veřejné soutěže s úmyslem přizpůsobit se 4. kritériu rozsudku ve věci Altmark ohledně stanovení vyrovnávací platby za závazek veřejné služby, musejí být schopny definovat kvalitativní kritéria s cílem určit ekonomicky nejvýhodnější nabídku, spíše než dávat přednost nabídkám s nejnižší cenou;

18. domnívá se, že navržená nová definice „přiměřeného zisku“ podle návratnosti kapitálu a ukazatelů úrovně zisku je natolik složitá, že pro mnohé subnárodní orgány bude nepoužitelná;

19. žádá Komisi, aby do svých konečných návrhů na přezkum zahrнула všechny formy, jež mohou mít vyrovnávací platby za závazek veřejné služby, vzhledem k široké rozhodovací pravomoci, kterou mají územní samosprávy při financování veřejných služeb, včetně vyrovnávacích plateb formou podpory dlouhodobých investic nezbytné pro financování infrastruktur veřejných služeb na místní úrovni, aby se neomezila na slučitelnost pouze s ročními provozními příspěvky a upřesnila specifické podmínky pro posuzování chybějící nadměrné náhrady v případě podpory určené na dlouhodobé investice, zejména do infrastruktur pro nemovitosti a pozemky;

20. připomíná Komisi, že by bylo též vhodné zohlednit jiná objektivní kritéria, která by měla a priori neutralizovat riziko negativního dopadu na obchodní transakce mezi členskými státy, narušení hospodářské soutěže nebo křížových dotací, jako jsou územní pravomoc omezená na některé provozovatele pojičící se na územní režimy udělování povolení; omezená oblast působnosti některých veřejných nebo soukromých provozovatelů vzniklých speciálně pro poskytování konkrétní veřejné služby v daném územním celku, kteří zároveň na trhu nezajišťují žádnou obchodní činnost; nezisková povaha některých sociálních podniků, které znovu investují své případné výnosy do financování veřejné služby, kterou jsou pověřeny, při odečtení budoucích vyrovnávacích plateb;

21. navrhuje, aby v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality uvedenými ve Smlouvě byly z konečného

rozhodnutí Komise pověřeny veřejné orgány udělující vyrovnávací platby tím, že přijmou všechna potřebná opatření zaměřená na prevenci, kontrolu a neutralizaci jakékoli případné situace nadměrných náhrad, vzhledem k tomu, že je v zájmu územních orgánů zabránit jakékoli případné situaci nadměrných náhrad. Náhradou musí být pro podniky, jež byly skutečně a přímo penalizovány, zjednodušeny možnosti opravných prostředků v případě prokázaných nadměrných náhrad;

22. navrhuje Komisi, aby bylo uplatnění těchto tří ustanovení podmíněno:

— existencí „smlouvy o veřejných službách“⁽³⁾, tedy jakéhokoli úředního aktu, který: 1) uznává charakter obecného zájmu takového úkolu, jež zajišťuje provozovatel, a jeho začlenění do pole působnosti článku 14 a čl. 106 odst. 2 SFEU a článku 2 protokolu č. 26, 2) upřesňuje povahu souvisejících zvláštních závazků a příslušný územní celek, 3) stanovuje parametry pro výpočet vyrovnávacích plateb za závazek poskytnuté veřejné služby;

— zveřejněním těchto „smluv o veřejných službách“ v Úředním věstníku EU ve zvláštním seznamu vytvořeném pro tento účel;

Návrh sdělení Komise – Rámec EU pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (2011)

23. připomíná, že je proti zahrnutí posuzování hospodářské účelnosti vyrovnávacích plateb za závazek služby obecného hospodářského zájmu ze strany Komise. Pro takovou legislativní iniciativu není dle Výboru dostatečným právním základem ani článek 106 ani jednostranné rozhodnutí či směrnice Komise na základě ustanovení odstavce 3. Pověření Komise jako evropského orgánu pro hospodářskou soutěž se v žádném případě netýká podmínek účelného rozdělování veřejných prostředků veřejnými orgány členských států. Toto výhradní pověření vykonávané pod kontrolou Soudního dvora EU je omezeno na dohled nad souladem vyrovnávacích plateb za závazek veřejné služby, jež nevyhovují podmínkám stanoveným Soudním dvorem v rozhodnutí ve věci Altman, a spadají tedy pod režim zákazu a kontroly státní podpory;

24. odmítá doklad o potřebě veřejné služby, jímž by měly disponovat členské státy prostřednictvím průzkumu trhu, jako zásah do výhradního práva členských států organizovat a vytvářet služby obecného zájmu.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Návrh nařízení Komise o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis pro podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu

⁽³⁾ Ve smyslu výše zmíněného nařízení (ES) č. 1370/2007.

Pozměňovací návrh 1

Bod odůvodnění 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(4) Na základě zkušeností Komise by mělo být stanoveno, že vyrovnávací platba za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu neovlivňuje obchod mezi členskými státy a/nebo nenarušuje hospodářskou soutěž nebo nehrozí jejím narušením, pokud ji udělil místní orgán zastupující méně než 10 000 obyvatel, pokud je udělena podniku, jehož roční obrat za poslední dvě účetní období činil méně než 5 milionů EUR, a pokud celková výše vyrovnávací platby za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, kterou přijímající podnik obdržel, není vyšší než 150 000 EUR za rok.	(4) Na základě zkušeností Komise by mělo být stanoveno, že vyrovnávací platba za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu neovlivňuje obchod mezi členskými státy a/nebo nenarušuje hospodářskou soutěž nebo nehrozí jejím narušením, pokud ji udělil ~~místní veřejný orgán zastupující méně než 10 000 obyvatel, pokud je udělena podniku, jehož roční obrat za poslední dvě účetní období činil méně než 5 milionů~~ EUR, a pokud celková výše vyrovnávací platby za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, kterou přijímající podnik obdržel, není vyšší než <u>800 000</u> ~~150 000~~ EUR za rok.

Odůvodnění

Viz odstavce stanoviska 9 a 10.

Pozměňovací návrh 2

Bod odůvodnění 16

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise je povinna zajistit, aby byla dodržována pravidla státní podpory, zejména pak podmínky, za kterých je podpora podle pravidel de minimis poskytována. V souladu se zásadou spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 SEU by členské státy měly plnění tohoto úkolu usnadnit tím, že pomocí vhodných mechanismů zajistí, aby celková výše podpory de minimis udělená jednomu podniku na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu nepřesáhla roční strop 150 000 EUR. (...)	Komise je povinna zajistit, aby byla dodržována pravidla státní podpory, zejména pak podmínky, za kterých je podpora podle pravidel de minimis poskytována. V souladu se zásadou spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 SEU by členské státy měly plnění tohoto úkolu usnadnit tím, že pomocí vhodných mechanismů zajistí, aby celková výše podpory de minimis udělená jednomu podniku na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu nepřesáhla roční strop <u>800 000</u> ~~150 000~~ EUR. (...)

Odůvodnění

Viz odstavec stanoviska 9.

Pozměňovací návrh 3

Čl. 1 odst. 2 – Oblast působnosti

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Toto nařízení se použije pouze na podporu, kterou poskytl místní orgán zastupující méně než 10 000 obyvatel.	2. Toto nařízení se použije pouze na podporu <u>místního významu</u> , kterou poskytl ~~místní veřejný orgán zastupující méně než 10 000 obyvatel~~ v <u>geograficky vymezeném prostoru</u> .

Odůvodnění

Viz odstavec stanoviska 10.

Pozměňovací návrh 4

Článek 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Výhody tohoto nařízení se na podporu vztahují pouze v případě, že i) celková výše podpory podniku poskytujícímu služby obecného hospodářského zájmu nepřevyšuje 150 000 EUR ročně a ii) průměrný roční obrat tohoto podniku před zdaněním, při zahrnutí všech činností, byl ve dvou letech předcházejících roku udělení podpory nižší než 5 milionů EUR.	2. Výhody tohoto nařízení se na podporu vztahují pouze v případě, že i) celková výše podpory podniku poskytujícímu služby obecného hospodářského zájmu nepřevyšuje <u>800 000</u> ~~150 000~~ EUR ročně a ii) průměrný roční obrat tohoto podniku před zdaněním, při zahrnutí všech činností, byl ve dvou letech předcházejících roku udělení podpory nižší než 5 milionů EUR.

Odůvodnění

Viz odstavec stanoviska 9.

Návrh rozhodnutí Komise o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu

Pozměňovací návrh 5

Bod odůvodnění 9

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Jsou-li splněny určité podmínky, nízké vyrovnávací platby poskytnuté podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu neovlivňují rozvoj obchodu ani hospodářskou soutěž v takové míře, která by byla v rozporu se zájmy Unie. Proto by se u vyrovnávacích plateb, jejichž roční objem je nižší než 15 milionů EUR, nemělo požadovat individuální oznámení státní podpory, jsou-li splněny požadavky tohoto rozhodnutí.	Jsou-li splněny určité podmínky, nízké vyrovnávací platby poskytnuté podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu neovlivňují rozvoj obchodu ani hospodářskou soutěž v takové míře, která by byla v rozporu se zájmy Unie. Proto by se u vyrovnávacích plateb, jejichž roční objem je nižší než ~~15~~ <u>30</u> milionů EUR, nemělo požadovat individuální oznámení státní podpory, jsou-li splněny požadavky tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

Viz odstavec stanoviska 12.

Pozměňovací návrh 6

Bod odůvodnění 17

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Přiměřený zisk by měl být určen jako míra návratnosti kapitálu s přihlédnutím ke stupni, případně neexistenci rizika. Zisk, který nepřekračuje příslušnou swapovou sazbu navýšenou o 100 bazických bodů, by se neměl považovat za nepřiměřený. V této souvislosti se za příslušnou swapovou sazbu považuje příslušná míra návratnosti bezrizikové investice. Účelem přírážky 100 bazických bodů je mimo jiné vyvážit riziko likvidity související se skutečností, že poskytovatel služby obecného hospodářského zájmu, který investuje kapitál na základě smlouvy o takové službě, tento kapitál zavazuje na celou dobu trvání pověřovacího aktu a nebude svůj podíl moci prodat tak rychle a s nízkými náklady jako v případě běžného aktiva bez rizika likvidity.	~~Přiměřený zisk by měl být určen jako míra návratnosti kapitálu s přihlédnutím ke stupni, případně neexistenci rizika. Zisk, který nepřekračuje příslušnou swapovou sazbu navýšenou o 100 bazických bodů, by se neměl považovat za nepřiměřený. V této souvislosti se za příslušnou swapovou sazbu považuje příslušná míra návratnosti bezrizikové investice. Účelem přírážky 100 bazických bodů je mimo jiné vyvážit riziko likvidity související se skutečností, že poskytovatel služby obecného hospodářského zájmu, který investuje kapitál na základě smlouvy o takové službě, tento kapitál zavazuje na celou dobu trvání pověřovacího aktu a nebude svůj podíl moci prodat tak rychle a s nízkými náklady jako v případě běžného aktiva bez rizika likvidity.~~

Odůvodnění

Viz pozměňovací návrh k novému odstavci 15a – Odkaz: bod odůvodnění č. 17 rozhodnutí Komise.

Pozměňovací návrh 7

Čl. 1 odst. 1 písm. a)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
a) vyrovnávací platba za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu v roční výši nižší než 15 milionů EUR. Pokud se výše vyrovnávací platby mění během trvání pověření, lze při výpočtu limitu použít průměr různých ročních vyrovnávacích plateb;	a) vyrovnávací platba za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu v roční výši nižší než ~~15~~ <u>30</u> milionů EUR. Pokud se výše vyrovnávací platby mění během trvání pověření, lze při výpočtu limitu použít průměr různých ročních vyrovnávacích plateb;

Odůvodnění

Viz odstavec stanoviska 12.

Pozměňovací návrh 8

Čl. 1 odst. 1 písm. c)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh
vyrovnávací platba za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, která splňuje základní sociální potřeby, pokud jde o zdravotní péči, péči o děti, přístup na trh práce, sociální bydlení a péči a sociální začlenění zranitelných skupin. Tento odstavec se použije pouze v případě, že je vyrovnávací platba poskytnuta podnikům, jejichž činnost je omezena na jednu nebo několik služeb uvedených v tomto písmeni nebo v písmeni b). Výkon doplňkových činností, které přímo souvisejí s hlavními činnostmi, však nebrání použití tohoto odstavce;	vyrovnávací platba za poskytování <u>sociálních</u> služeb <u>ve</u> <u>smyslu</u> <u>čl. 2 odst. 2 písm. j) směrnice o službách, především</u> ~~obecného hospodářského zájmu, která splňuje základní sociální potřeby,~~ pokud jde o zdravotní péči, péči o děti, <u>pomoc starším osobám</u> , přístup na trh práce, sociální bydlení a péči a sociální začlenění zranitelných skupin. Tento odstavec se použije pouze v případě, že je vyrovnávací platba poskytnuta podnikům, jejichž činnost je omezena na jednu nebo několik služeb uvedených v tomto písmeni nebo v písmeni b). Výkon doplňkových činností, které přímo souvisejí s hlavními činnostmi, však nebrání použití tohoto odstavce;

Odůvodnění

Viz pozměňovací návrh k odstavci 11a – Odkaz: rozhodnutí Komise.

Pozměňovací návrh 9

Čl. 1 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Toto rozhodnutí se použije pouze v případě, že je trvání pověření službou obecného hospodářského zájmu omezeno na nejvýše 10 let. Na pověřovací akty, které se týkají delšího období, se toto nařízení vztahuje, pouze pokud se od poskytovatele služby vyžaduje velká investice, kterou je nutno umožnit během celého trvání pověření v souladu s obecně přijímanými účetními zásadami. Jestliže během trvání pověření přestanou platit podmínky pro použití tohoto rozhodnutí, musí být opatření oznámeno podle čl. 108 odst. 3 SFEU.	~~2. Toto rozhodnutí se použije pouze v případě, že je trvání pověření službou obecného hospodářského zájmu omezeno na nejvýše 10 let. Na pověřovací akty, které se týkají delšího období, se toto nařízení vztahuje, pouze pokud se od poskytovatele služby vyžaduje velká investice, kterou je nutno umožnit během celého trvání pověření v souladu s obecně přijímanými účetními zásadami. Jestliže během trvání pověření přestanou platit podmínky pro použití tohoto rozhodnutí, musí být opatření oznámeno podle čl. 108 odst. 3 SFEU.~~

Odůvodnění

Viz odstavec stanoviska 13.

Pozměňovací návrh 10

Čl. 4 odst. 6

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh
Pro účely tohoto rozhodnutí je míra návratnosti kapitálu, která nepřesáhne příslušnou swapovou sazbu navýšenou o 100 bazických bodů, jimiž se bere ohled na vyšší riziko nedostatku likvidity, v každém případě považována za přiměřenou. Příslušnou swapovou sazbou je ta swapová sazba, jejíž doba splatnosti a měna odpovídají době trvání a měně pověřovacího aktu. Jestliže poskytování služby obecného hospodářského zájmu není spojeno s výrazným komerčním nebo smluvním rizikem, například protože čisté náklady ex post jsou v podstatě plně vyrovnány, nesmí přiměřený zisk překročit příslušnou swapovou sazbu navýšenou o 100 bazických bodů.	~~Pro účely tohoto rozhodnutí je míra návratnosti kapitálu, která nepřesáhne příslušnou swapovou sazbu navýšenou o 100 bazických bodů, jimiž se bere ohled na vyšší riziko nedostatku likvidity, v každém případě považována za přiměřenou. Příslušnou swapovou sazbou je ta swapová sazba, jejíž doba splatnosti a měna odpovídají době trvání a měně pověřovacího aktu. Jestliže poskytování služby obecného hospodářského zájmu není spojeno s výrazným komerčním nebo smluvním rizikem, například protože čisté náklady ex post jsou v podstatě plně vyrovnány, nesmí přiměřený zisk překročit příslušnou swapovou sazbu navýšenou o 100 bazických bodů.~~

Odůvodnění

Viz pozměňovací návrh k novému odstavci 15a – Odkaz: rozhodnutí Komise.

Pozměňovací návrh 11

Čl. 4 odst. 7

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh
Pokud nelze použít míru návratnosti, mohou členské státy vycházet při určování přiměřeného zisku z jiných ukazatelů úrovně zisku než z míry návratnosti kapitálu, mohou spoléhat např. na účetní měření zisku (např. na průměrnou míru návratnosti vlastního kapitálu (ROE), míru návratnosti vloženého kapitálu (ROCE), návratnost aktiv (ROA) nebo rentabilitu tržeb (ROS).) Ať už je zvolen jakýkoli ukazatel, je členský stát schopen Komisi na požádání poskytnout důkazy o tom, že daný zisk nepřevyšuje zisk, který by vyžadoval typický podnik při rozhodování, zda bude poskytovat danou službu, například referenční údaje o mírách návratnosti podobných zakázek udělených za soutěžních podmínek.	~~Pokud nelze použít míru návratnosti, mohou členské státy vycházet při určování přiměřeného zisku z jiných ukazatelů úrovně zisku než z míry návratnosti kapitálu, mohou spoléhat např. na účetní měření zisku (např. na průměrnou míru návratnosti vlastního kapitálu (ROE), míru návratnosti vloženého kapitálu (ROCE), návratnost aktiv (ROA) nebo rentabilitu tržeb (ROS).) Ať už je zvolen jakýkoli ukazatel, je členský stát schopen Komisi na požádání poskytnout důkazy o tom, že daný zisk nepřevyšuje zisk, který by vyžadoval typický podnik při rozhodování, zda bude poskytovat danou službu, například referenční údaje o mírách návratnosti podobných zakázek udělených za soutěžních podmínek.~~

Odůvodnění

Viz pozměňovací návrh k novému odstavci 15a – Odkaz: rozhodnutí Komise.

V Bruselu dne 11. října 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů Úloha místních a regionálních orgánů při dosahování cílů strategie Evropa 2020

(2012/C 9/10)

VÝBOR REGIONŮ

- poukazuje na své pevné odhodlání předložit návrh na vytvoření Územního paktu místních a regionálních orgánů pro strategii Evropa 2020, jehož cílem bude zajistit víceúrovňovou odpovědnost za tuto strategii prostřednictvím účinného partnerství unijních, státních, regionálních a místních veřejných orgánů. Tento návrh má podporu Evropského parlamentu, Evropské komise a Evropské rady. Územní paky by se měly zaměřit na několik přizpůsobených priorit, které mají pro dotyčný region speciální význam;
- je si vědom obrovské mezery mezi nejnovějšími poznatky výzkumu a reálnou praxí. K transformaci výsledků výzkumu na lokálně přizpůsobené inovace, jež lze uplatnit v celé Evropě, jsou zapotřebí radikální regionální opatření;
- zdůrazňuje význam budování regionálních inovačních kapacit na základě inteligentní specializace a vzájemně se doplňujících kapacit v sousedících regionech;
- vyzývá průkopnické regiony, aby vytvořily evropská konsorcia slučující různé schopnosti k vytvoření průlomových společenských inovací pro celoevropské využití. Prostřednictvím jednotlivých svých subjektů se každý region může stát průkopníkem a zaměřit se přitom na vlastní potřeby a silné stránky;
- vybízí regiony, aby přešly k otevřené inovaci, v rámci vize partnerství mezi subjekty veřejného a soukromého sektoru orientované na lidský prvek, v níž budou mít rozhodující úlohu vysoké školy a další znalostní instituce, tedy aby modernizovaly model „trojitě šroubovice“.

Zpravodaj Markku MARKKULA (FI/ELS), člen městské rady Espoo, člen regionální rady Helsinkii-Uusimaa

Odkaz /

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Klíčová sdělení: v souvislosti s potřebou radikální transformace na místní a regionální úrovni, VR:

1. uznává, že strategie Evropa 2020 je jak zastřešujícím plánem strukturálních reforem, tak i strategií k překonání krize. Kromě toho rovněž obsahuje širší soubor cílů a integrovanější správu ekonomických záležitostí⁽¹⁾. V této souvislosti mají místní a regionální orgány potenciál a politický závazek zabývat se hospodářskými, sociálními a environmentálními otázkami z územního hlediska;

2. zdůrazňuje, že z neúspěchu Lisabonské strategie je zřejmé, že dobré plány, a dokonce ani správné analýzy nestačí k dosažení účinných výsledků. Na praktické úrovni je třeba učinit neohrožené milové kroky vpřed, dát všem úrovním správy – místní a regionální stejně jako ústřední – v členských státech větší odpovědnost a zapojit všechny ostatní zúčastněné strany. Regiony by měly být povzbuzovány, aby budovaly regionální platformy pro inovaci, jež budou fungovat jako servisní střediska orientovaná na poptávku a propagovat využívání mezinárodních znalostí při provádění strategie Evropa 2020, inteligentní specializaci a evropskou spolupráci podle zájmů regionů. K realizaci této myšlenky však musíme uplatnit nové dynamické chápání regionálních inovačních ekosystémů, v nichž se podniky, města a vysoké školy a také ostatní subjekty veřejného a soukromého sektoru (model „trojitě šroubovice“) naučí spolupracovat novou a kreativní formou, aby mohly plně využít svůj inovační potenciál;

3. zdůrazňuje, že vzhledem k tomu, že se regiony nyní staly významnými aktéry v mnoha oblastech politiky, včetně sociální, hospodářské, průmyslové, inovační, vzdělávací a environmentální politiky, měly by hrát zásadní roli v provádění strategie Evropa 2020, založeném na partnerství. To bude vyžadovat rozsáhlý, komplexní, otevřený a víceborový přístup, který skloubí mnoho doplňujících se kladných aspektů vycházejících z regionů a měst;

4. jednoznačně podporuje potřebu, kterou konstatovala Komise, plně začlenit národní programy reforem (NPR) a programy stability a konvergenční programy do vnitrostátních rozpočtových postupů a zapojit místní a regionální orgány a relevantní zúčastněné strany do přípravy a provádění NPR⁽²⁾;

⁽¹⁾ Evropský semestr a roční analýza růstu, KOM(2011) 11 v konečném znění.

⁽²⁾ Evropská komise, Strategie Evropa 2020, KOM(2010) 2020 v konečném znění a dopis generálního tajemníka zasláný VR ze dne 19. července 2010.

5. vyzývá k radikální transformaci, kterou mohou provést průkopnické regiony a města a která by se měla zaměřit na:

- probíhající zásadní přechod v kultuře práce ke koordinované spolupráci, sdílení vědomostí a společnému využívání zdrojů, namísto oddělené činnosti při realizaci průmyslových postupů a oddělených malých projektů;

- nový přístup k podnikání, jehož typickým rysem jsou fenomény jako např. „Ventura Garage Mindset“ (inkubátory pro začínající podniky), umožňující mladé evropské digitální generaci pracovat společně s veřejnými a soukromými investory v oblasti rizikového kapitálu a učinit z podnikání hybnou sílu inovací;

- evropskou kulturu otevřených inovací: úspěšné podniky vznikají na regionální a místní úrovni. Přístup, kdy podniky uskutečňují větší podíl svých aktivit v oblasti výzkumu a vývoje v otevřené spolupráci s nejlepšími univerzitami a výzkumnými instituty, urychluje růst;

- lidi jako hlavní aktivum našich společností: k vytvoření nových způsobů, jak zapojit především starší občany v důchodu a nezaměstnané mladé lidi, je zapotřebí chápat lidi jako ústřední bod našich strategií, a poskytnout tedy každému jedinci přístup ke smysluplnému životu a umožnit lidem využít jejich vlastní potenciál;

6. zdůrazňuje, jak je důležité umožnit lidem z místní úrovně a komunitám, v nichž žijí, plně využívat jejich potenciál. K tomu je zapotřebí posílit úlohu místních a regionálních orgánů, nejen v jejich tradiční funkci poskytovatelů služeb, ale také jako subjektů usnadňujících nové podnikatelské činnosti aktivně orientovanou spoluprací. Všechny jednotlivé strany by měly pracovat společně na vytvoření regionální kultury spolupráce, která bude zejména reagovat na podněty, cíle a zdroje lidí z místní úrovně a jejich komunit;

Klíčová sdělení: v souvislosti s úlohou regionálních subjektů přijímajících rozhodnutí a tvůrců politik při zavádění změn a zprostředkování společenské inovace, VR:

7. vítá širší strategickou vizi, jež zahrnuje sociální a environmentální rozměr jako stejně důležité a vzájemně se doplňující pilíře spolu s hospodářským růstem, a vyzývá k tomu, aby byl klíčový význam společenské inovace uznán ve všech stěžejních iniciativách pro realizaci tří priorit strategie – inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začleňování;

8. vyzývá veřejné i soukromé subjekty přijímající rozhodnutí, aby uznaly potřebu nových dovedností v oblasti vedení a managementu, nových pravomocí, struktur a postupů pro fungování v podnicích globální sítě;

9. vybízí regionální subjekty přijímající rozhodnutí a tvůrce politik, aby propagovaly změnu a vybudovaly strategickou síť pro regionální rozvoj založený na inovacích, neboť inovace podporují kvalitu a účinnější veřejné a soukromé výdaje a mohou významnou měrou přispět k novému růstu a tvorbě pracovních míst. Účelem politiky je rozpoznat jedinečný přínos daného regionu a navázat na něj, v úsilí o splnění strategických rozvojových cílů. K tomu si regiony potřebují vypracovat rozumný a realistický nástin své hospodářské a sociální budoucnosti a definovat širší, integrovanější a účinnější skladbu politik. To bude vyžadovat kombinaci nástrojů z různých oblastí politiky a úrovní správy, podporu znalostní generace, šíření, využívání a přípravu promyšlených politických balíčků, doplněných o lepší měření, rozpočet orientovaný na budoucnost a důkazy podložené experimentováním;

10. navrhuje, za účelem dosažení cílů uvedených výše, aby Komise ve spolupráci s řadou regionů a odborníků z různých oblastí začala s rozvojem potřebných projektů. V rámci nich je nutné vyvinout metody, prostřednictvím nichž by bylo možné zahrnout zpracované informace a odhady pro budoucí prognózy do analýzy konkrétního odvětví nebo tematiky obecných statistických údajů;

11. vyzývá průkopnické regiony, aby vytvořily evropská konsorcia slučující různé schopnosti k vytvoření průlomových společenských inovací pro celoevropské využití. Prostřednictvím jednotlivých svých subjektů se každý region může stát průkopníkem a zaměřit se přitom na vlastní potřeby a silné stránky;

12. požaduje cílený proces učení slučující různé úrovně přípravy politik, s cílem koordinovat využití zdrojů a umocnit dopad činností. V zájmu vybudování společné kapacity by měly být vytvořeny programy MBA pro výkonné manažery, které pokryjí víceúrovňové postupy strategického plánování, pro tvůrce politik, úředníky ve vedoucích funkcích, průmyslové manažery a výzkumníky. Školící programy tohoto typu jsou potřeba jak na evropské, tak na regionální úrovni. Úloha regionálních tvůrců rozhodnutí v různých zemích při provádění strategie Evropa 2020 bude takto posílena a spolupráce mezi nimi a šíření osvědčených postupů se zintenzivní;

II. DOPORUČENÍ K ÚLOZE MÍSTNÍCH A REGIONÁLNÍCH ORGÁNŮ V SOUVISLOSTI SE SEDMI STĚŽEJNÍMI INICIATIVAMI

V souvislosti s potřebou průřezové spolupráce, VR:

13. zdůrazňuje potřebu společných aktivit a rozsáhlé spolupráce mezi jednotlivými stěžejními iniciativami, jež umožní a podpoří účinné provádění strategie Evropa 2020. Využívání tohoto přístupu místním a regionálním orgánům umožní rozvíjet spolupráci s dalšími územími. Zejména budou schopny podporovat přístupy otevřených platforem a zlepšit opětovné využití a interoperabilitu řešení a struktur, které vytvářejí. Přestože konečné výsledky mohou mít silný místní nádech, z hlediska struktur a interoperability vede aktivní spolupráce k úsporám z rozsahu a k vybudování širších trhů pro místní činnosti;

14. uznává, že klíčovou otázkou, na niž budou muset místní a regionální orgány nalézt odpověď, je (vzhledem k vysokému počtu činností vycházejících ze stěžejních iniciativ nebo s nimi souvisejících), jak urychlit provádění nejdůležitějších aktivit. V zájmu umocnění regionálního dopadu stěžejních iniciativ je třeba se zabývat několika aspekty. Jsou to:

— jejich dopad, specializace a převoditelnost a informování veřejnosti;

— účinné využití referenčního srovnávání, sdílení osvědčených postupů a spolupráce mezi regiony;

— vypracování způsobů měření pro tvorbu hodnot, společenské inovace, koncepce a metody a platformy pro partnerství veřejného a soukromého sektoru;

— pochopení významu dialogu mezi vědou a společností, systémové povahy inovací a výhledových prvků určených místním a regionálním subjektům;

— a zejména doplnění všech stěžejních iniciativ o posouzení rozpočtového dopadu navrhovaných opatření;

V souvislosti se stěžejní iniciativou „Unie inovací“ VR konstatuje, že je zejména zapotřebí:

a) podporovat iniciativy jako Regiony znalostí, Živé laboratoře a Inteligentní města;

b) rozvíjet partnerství, která budou sloužit jako platformy pro zvýšení znalostní základny činitelů přijímajících rozhodnutí na regionální úrovni a k podpoře společenských inovací;

c) vytvořit platformu inteligentní specializace, jež bude podporovat a podněcovat regiony k přijetí strategií upřednostňujících konkurenční výhody a možnou spolupráci s ostatními regiony;

d) podporovat spolupráci mezi podniky a akademickou obcí uzavíráním znalostních aliancí zaměřených zejména na překlenutí nedostatku inovačních dovedností;

e) posílit vědeckou základnu pro tvorbu politik prostřednictvím Evropského fóra pro činnosti týkající se budoucího vývoje, do nějž budou zapojeny místní a regionální orgány, ale i další zúčastněné strany z veřejného a soukromého sektoru, aby se zlepšila základna poznatků pro jednotlivé politiky;

- f) podněcovat větší zájem o uplatňování modelu „trojitě šroubovice“ při zakládání inovačních výzkumných klastrů na regionální či nižší než regionální úrovni a rozvíjet platformy pro inovaci a také posílit činnosti znalostního trojúhelníku (synergie mezi činnostmi v oblasti výzkumu, vzdělávání a inovací);
- g) odstranit organizační rozdíly mezi evropskými místními a regionálními orgány prostřednictvím uzavírání partnerství a uskutečňování projektů proaktivní spolupráce zaměřených na Unii inovací, jež by byly dlouhodobé povahy a podporovaly by společný, důsledný a strukturovaný výkon zvláštních pravomocí menších orgánů, pokud jde o strukturu a organizaci;

V souvislosti se stěžejní iniciativou „Mládež v pohybu“ VR konstatuje, že je zejména zapotřebí:

- a) zaměřit se na dovednosti klíčové pro znalostní společnost, např. na rozvoj schopnosti učit se, na jazyky a kulturní vzdělanost, dovednosti důležité pro podnikání a inovace, schopnosti v oblasti mezilidských vztahů a na schopnost plně využít možnosti IKT;
- b) navázat formální, informální a neformální vzdělávání a odbornou přípravu na požadavky pracovního trhu s cílem podpořit zaměstnatelnost mladých lidí a umožnit jim rozvíjet jejich potenciál a osobní a profesní rozvoj;
- c) vytvářet příležitosti pro mobilitu pro co nejvíce mladých lidí, bez ohledu na jejich původ, ekonomickou situaci nebo zeměpisnou polohu jejich regionu;
- d) dále rozvíjet evropské nástroje k usnadnění a podpoře vzdělávací mobility ve všech částech vzdělávacího systému;
- e) podpořit začlenění systému Europass CV do připravovaného Evropského znalostního pasu v zájmu podpory mobility;
- f) vyvíjet iniciativy v oblasti spolupráce mezi veřejnými orgány na základě uzavírání dohod za účelem nalezení co nejlepších řešení pro řádnou přípravu žáků na dospělost a odpovědný život, upevňovat spolupráci mezi odbornými školami, zaměstnavateli a vysokými školami s cílem optimalizovat vzdělávací programy – včetně těch odborných – tak, aby odpovídaly očekáváním žáků a zaměstnavatelů, zapojit zaměstnavatele do identifikace problémů ve vzdělávání a do navrhování jejich řešení, podporovat školy při provádění výchovných a preventivních programů, zapojit mladé lidi do učňovské praxe v podnicích a propagovat další vzdělávání u zaměstnavatelů;
- g) zdůrazňuje, že pevné zdraví a mobilita mají základ již v raném věku a jsou předpokladem kvalitního života. Činnosti nevýdělečných organizací jsou základním pilířem společnosti. Výbor regionů tedy vyzývá Komisi, aby

nepředkládala takové návrhy (zelená kniha Komise o budoucnosti DPH (KOM(2010) 695), které ohrožují existenci a ekonomickou situaci těchto sdružení;

V souvislosti se stěžejní iniciativou „Digitální agenda pro Evropu“ VR konstatuje, že je zejména zapotřebí:

- a) vytvořit místní digitální agendy k urychlení optimálního využívání IKT prostřednictvím koordinované místní, regionální a evropské spolupráce;
- b) zlepšit interoperabilitu a elektronickou správu rozvojem nových aplikací, např. elektronických služeb s důrazem na lidský prvek, elektronického učení, elektronického zdravotní, elektronického hlasování, elektronické správy, inteligentních dopravních systémů a regionálních informačních modelů v městském plánování;
- c) šířit jednotný digitální trh jako výchozí prvek Digitální agendy pro Evropu a podporovat rozsáhlé průkopnické projekty využívající špičkové evropské odborné znalosti a zahrnující všechny jednotlivé zúčastněné strany;
- d) zajistit všude rovnocenné a dostupné širokopásmové připojení a realizovat pilotní projekty orientované na odstranění nedostatků v možnosti přístupu;
- e) vyvíjet společná řešení pro otázky ochrany dat a bezpečnosti v souvislosti s produkty a službami IKT, jež jsou výchozí podmínkou pro důvěru občanů a pro uchopení nabízených příležitostí;

V souvislosti se stěžejní iniciativou „Evropa účinněji využívající zdroje“ VR konstatuje, že je zejména zapotřebí:

- a) zlepšit řízení změny klimatu tím, že budou zapojeny místní a regionální orgány jako klíčoví hráči ve snaze o zmírnění změny klimatu a o boj s ní a o podporu udržitelnějšího způsobu využívání zdrojů, a motivovat výrobce a spotřebitele k tomu, aby si osvojili ekologičtější chování účinněji využívající zdroje;
- b) zavést způsoby měření orientované na uživatele pro tvorbu hodnot a posouzení dopadu, jež budou využívány různými úrovněmi správy v souvislosti s budováním udržitelné znalostní společnosti a v souvislosti s tím omezit počet ukazatelů, a zajistit tak, aby byly politiky vytvářeny účinným způsobem, který by byl viditelný a pochopitelný pro veřejnost;
- c) přijmout místní a regionální strategie v oblasti klimatu a energetiky, které se zaměří na ekologičtější veřejné zakázky, včetně projektů využívajících financování členskými státy a Evropskou unií;
- d) využít plány a dohody o činnosti k získání politické podpory a k podpoře investic do ekologičtější infrastruktury, obnovy energetického systému a ekologických veřejných služeb;

V souvislosti se stěžejní iniciativou „Průmyslová politika pro éru globalizace“ VR konstatuje, že je zejména zapotřebí:

- a) podporovat modernizaci průmyslu prostřednictvím evropských strategických projektů zaměřených na vytvoření celosvětového pákového účinku, co se týče účinného sdílení znalostí a technologií (v oblastech jako ekologická doprava a energeticky účinné budovy);
- b) zajistit vzájemné ovlivňování myšlenek a obchodních modelů prostřednictvím iniciativ jako Evropský podnikatelsky zaměřený region, s cílem povzbudit místní a regionální orgány, aby podporovaly nové směry vývoje s ohledem na malé a střední podniky a kulturu podnikání;
- c) šířit myšlenku regionálních inovačních ekosystémů a rozvíjet užší spolupráci mezi výrobními strukturami a univerzitami a technologickými středisky, s cílem dosáhnout nového růstu a vytvořit nová pracovní místa;
- d) přijmout opatření na sladění práce a rodinného života tím, že se zvýší kvalita veřejných služeb, např. dostatek míst v zařízeních celodenní péče o děti, a budou podporovány takové formy práce, které budou vstřícné vůči rodinám, mj. zaváděním pružné pracovní doby a flexibilních pracovních míst;

V souvislosti se stěžejní iniciativou „Agenda pro nové dovednosti a pracovní místa“ VR konstatuje, že je zejména zapotřebí:

- a) připravit podmínky pro tvorbu pracovních míst a opatření na místní úrovni pro řízení průmyslových a hospodářských změn, např. zjišťováním nesouladu mezi elektronickými dovednostmi a souvisejícími obchodními příležitostmi;
- b) podporovat strategická partnerství mezi místními a regionálními orgány, vzdělávacími institucemi a podniky, s cílem upevnit regionální inovační ekosystémy a uvést je do souladu s politikou flexikurivity;
- c) povzbuzovat činnost na místní úrovni v oblasti digitální gramotnosti, předčasného ukončení školní docházky, celoživotního učení a posílení postavení generace starších občanů;
- d) rozvíjet silnější vazby mezi podniky a univerzitami, např. začleněním pracovních a vzdělávacích stáží umožňujících získat kredity do všech univerzitních programů, a při přípravě programů zohledňovat také potřeby a problémy těch, kteří studují při zaměstnání, např. zaváděním kratších studijních pobytů v zahraničí a internacionalizací v domovském státě;

V souvislosti se stěžejní iniciativou „Evropská platforma proti chudobě a sociálnímu vyloučení“ VR konstatuje, že je zejména zapotřebí:

- a) připravit místní a regionální agendu sociálního začleňování s cílem učinit místní sociální služby účinnějšími a dostupnými pro všechny;
- b) využít zákonné pravomoci a programy přizpůsobené místním potřebám v odvětví vzdělávání, bydlení, městského plánování, sociálních služeb, bezpečnosti a kulturních aktivit, se zvláštním zaměřením na mladé lidi a děti;
- c) podporovat elektronické začleňování, sociální ekonomiku, dobrovolnictví a sociální odpovědnost podniků;
- d) zhodnotit provedené reformy, zejména z hlediska rozsahu, nákladů a dopadu společenských inovací, a nová řešení, která prokázala svoji účinnost, šířit po celé Evropě a uplatňovat na místní úrovni;

III. DOPORUČENÍ K VÍCEÚROVŇOVÉ SPRÁVĚ A FINANCOVÁNÍ

Sdělení týkající se víceúrovňové správy: v souvislosti s územními pakty a politickou odpovědností, VR:

15. zdůrazňuje, že strategie má získat výraznější regionální a místní rozměr proto, aby se členské státy více angažovaly a nesly za strategii politickou odpovědnost, čímž ji pro občany učiní významnější a umožní přizpůsobení strategie požadavkům místní úrovně;

16. poukazuje na své pevné odhodlání předložit návrh na vytvoření Územního paktu místních a regionálních orgánů pro strategii Evropa 2020, jehož cílem bude zajistit víceúrovňovou odpovědnost za tuto strategii prostřednictvím účinného partnerství unijních, státních, regionálních a místních veřejných orgánů. Tento návrh má podporu Evropského parlamentu, Evropské komise a Evropské rady⁽³⁾;

17. konstatuje, že několik národních programů reforem ke strategii Evropa 2020, jež jednotlivé vlády předložily Komisi v dubnu 2011 v rámci evropského semestru, zmiňovalo úlohu, kterou v jejich přípravě hrály místní a regionální orgány. Avšak pouze některé NPR naznačují, že víceúrovňová správa byl přijata k realizaci částí této nové strategie, a pouze jediný z nich výslovně zmiňuje návrh VR o územních paktech;

18. důrazně doporučuje členským státům, aby svým regionům a městům pomohly uzavírat územní pakty pro strategii Evropa 2020⁽⁴⁾, a stanovily tak společně se svými ústředními vládami celostátní cíle, závazky a struktury pro podávání zpráv orientované na cíle strategie Evropa 2020 při plném dodržování svého vnitrostátního legislativního rámce⁽⁵⁾;

⁽³⁾ CdR 199/2010 fin, usnesení Výboru regionů k tématu Větší zapojení místních a regionálních orgánů do strategie Evropa 2020.

⁽⁴⁾ CdR 73/2011, prohlášení předsednictva Výboru regionů určené zasedání Evropské rady na jaře 2011.

⁽⁵⁾ CdR 199/2010 fin, usnesení Výboru regionů k tématu Větší zapojení místních a regionálních orgánů do strategie Evropa 2020.

19. zdůrazňuje přínos územních paktů. Měly by se zaměřit na několik přízpusobených priorit, které mají pro dotyčný region speciální význam, a neměly by se stát novým byrokratickým nástrojem, ale představovat přirozené součásti NPR, s cílem zajistit soulad s víceúrovňovou správou a zásadami partnerství. Mohly by mít podobu politických závazků, případně doplněných smlouvami mezi veřejnými orgány uzavřenými na dobrovolné bázi, a zaměřit se na správu a provádění strategie Evropa 2020. Územní pakty by mohly být uzavírány především v oblastech politiky, kde mají regionální a místní orgány klíčový význam v souvislosti s přípravou a prováděním hlavních cílů a stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020;

20. připomíná, že existuje několik příkladů dohod v oblasti víceúrovňové správy orientovaných na plnění společných cílů územního rozvoje prostřednictvím integrované a koordinované tvorby politik. Značně se od sebe liší a odrážejí nejen rozdílné cíle, ale také skutečné odlišnosti mezi příslušnými zeměmi a jejich sociálně-ekonomickou, kulturní, institucionální a environmentální různorodost. K možným příkladům patří mimo jiné dohody existující v Rakousku (Územní pakty o zaměstnanosti), Španělsku (Územní pakty pro venkov v Katalánsku), Belgii (pakt Vlámsko v akci 2020 a Marshallův plán 2, Zelená pro Valonsko), Spojeném království (Partnerství v aglomeraci města Nottingham), Francii (Územní pakt pro začlenění, smlouvy o plánování mezi státem a regionem) a Německu (Podnikatelské regiony – inovační iniciativa Ministerstva školství a výzkumu). VR opakuje svůj závazek, že bude podporovat co možná nejrozsáhlejší šíření zkušeností ve snaze stimulovat postupy vzájemného učení⁽⁶⁾. Kromě toho upozorňuje rovněž na společné úsilí o upevňování a další rozvoj sousedských vztahů mezi společenstvími a mezi územními orgány dvou či více sousedících zemí, a to na základě uzavírání dohod o vícestranné či dvoustranné spolupráci mezi zainteresovanými stranami;

21. opakuje hlavní myšlenku Prohlášení předsednictva Výboru regionů určeného zasedání Evropské rady na jaře 2011: územní pakty nové strategii pomohou získat územní rozměr a přispějí rovněž k zaměření všech nástrojů politiky a dostupných způsobů financování na různé zúčastněné úrovně správy;

22. upozorňuje, že místní a regionální orgány musí provádět cíle strategie Evropa 2020, v souladu s vnitrostátními předpisy a předpisy Evropské unie, a vyzývá proto předsednictví Evropské unie, aby v závěrech Evropské rady výslovně podpořila zásady víceúrovňové správy, včetně návrhů VR o územních paktech;

23. bere na vědomí, že analýza národních programů reforem ukazuje, že místní a regionální orgány nebyly ve většině členských států při jejich vytváření dostatečně zapojeny. VR vyzývá členské státy, aby co možná nejvíce zapojily místní a regionální

orgány do provádění národních programů reforem. Prováděcí strategie mířící zdola nahoru, do níž jsou v souladu se zásadou subsidiarity co možná nejvíce zapojeny příslušné správní úrovně, zlepší nejen vyhlídky na úspěch národních programů reforem, ale získá si i širší souhlas se svým provedením. Výbor regionů je připraven navrhnout koncepce územních paktů a regionální operační programy ve spolupráci s těmi regiony, které o to stojí. To umožní odstartovat strategii Evropa 2020 a provádět stěžejní iniciativy na regionální úrovni. Ty běžně zahrnují místní digitální agendy a místní inovační programy, které napomáhají regionům inteligentně se specializovat a budovat spolupráci na evropské úrovni a základy jejich prosperity;

24. zdůrazňuje význam budování regionálních inovačních kapacit na základě inteligentní specializace a vzájemně se doplňujících kapacit v sousedících regionech. Potenciál evropských makroregionů by měl být naplno využit k rozšíření trhů a fungovat jako inovační zkušebna orientovaná na podporu růstu. V této souvislosti existují jasné důkazy, že region Baltského moře by mohl být průkopníkem a prototypem pro celou Evropu;

Sdělení týkající se víceúrovňové správy: v souvislosti se zásadním významem provádění, VR:

25. si je vědom obrovské mezery mezi nejnovějšími poznatky výzkumu a reálnou praxí. K transformaci výsledků výzkumu na lokálně přízpusobené inovace, jež lze uplatnit v celé Evropě, jsou zapotřebí radikální regionální opatření. Místní a regionální orgány musí mobilizovat partnerství veřejného a soukromého sektoru a stimulovat zapojení místní úrovně (tzv. otevřená inovace orientovaná na uživatele ve společnostech otevřených pro tvorbu hodnot);

26. zdůrazňuje zásadní zastřešovací roli stěžejních iniciativ v oblasti Unie inovací⁽⁷⁾ a digitální agendy⁽⁸⁾ pro vytváření příznivých podmínek k překlenutí rozdílu mezi existujícími výsledky výzkumu a praxí. Strategické a funkční postupy na místní a regionální úrovni musí být rozvíjeny, či dokonce radikálně měněny, v souladu s nejnovějšími výsledky výzkumu;

27. důrazně vyzývá k podpoře inovací v oblasti služeb s cílem modernizovat procesy a k tomu, aby byly využity k položení základů přístupu opírajícího se o digitální systémy;

28. doporučuje, aby Komise rychle učinila rozhodnutí, kterými položí základ pro rozvoj jednotného trhu, zejména jednotného digitálního trhu, a která umožní financovat několik rozsáhlých iniciativ V&V, jež transformují globální výzkumné poznatky a dodají jim strukturu využitelnou v praktických aplikacích pro každodenní život, a to víceborovým a kreativním způsobem. Musí jít o průkopnické iniciativy, kde budou zaměstnáni ti nejlepší experti a průkopníci změn z několika oblastí;

⁽⁶⁾ Za tímto účelem byla aktivována specificky zaměřená internetová stránka na stránkách platformy VR pro monitorování strategie Evropa 2020.

⁽⁷⁾ CdR 373/2010 rev. 2, stanovisko ke stěžejní iniciativě Evropa 2020: Unie inovací.

⁽⁸⁾ CdR 104/2010 fin, stanovisko k digitální agendě pro Evropu.

29. vyzývá Komisi, aby společně s VR zahájila rozsáhlejší informační kampaň s cílem zlepšit informovanost o strategii Evropa 2020 na straně místních s regionálních subjektů přijímajících rozhodnutí a veřejnosti. Za tímto účelem VR navrhuje spolu s Komisí připravit Příručku o strategii Evropa 2020 pro města a regiony, v níž bude jasně vysvětleno, jak mohou přispět k provádění této strategie, a budou zde prezentovány různé zdroje financování (státní, místní, regionální a unijní);

30. potvrzuje, že bude pokračovat v monitorování provádění strategie Evropa 2020 v terénu prostřednictvím své platformy pro monitorování Strategie Evropa 2020. Výsledky monitorování VR budou zveřejňovány každým rokem v prosinci, před roční analýzou růstu vydávanou Komisí a před jarním zasedáním Evropské rady, jako příspěvek k úspěchu nové strategie v kontextu evropského semestru;

Sdělení týkající se financování: v souvislosti s potřebou synergií mezi různými finančními zdroji VR:

31. zdůrazňuje, že skutečnou výzvou pro Evropskou unii, členské státy a regiony je vytvořit nezbytné synergie mezi různými finančními nástroji veřejného a soukromého sektoru a umožnit provádění strategie Evropa 2020; vyzývá k silnější koordinaci mezi státními, regionálními a místními veřejnými rozpočty, jež regionům a městům umožní lépe využívat strukturální fondy a další programy Evropské unie;

32. zdůrazňuje zejména, že je nutné dosáhnout pokroku, co se týče soustředění zdrojů na cíle strategie Evropa 2020; upozorňuje na vazbu mezi politikou soudržnosti a strategií Evropa 2020, jež nabízí skutečnou příležitost dále pomáhat chudším regionům Evropské unie při dohánění skluzu za těmi ostatními, usnadňovat koordinaci mezi politikami Evropské unie a učinit z politiky soudržnosti vedoucí hnací sílu růstu v celé Evropské unii při současném řešení společenských problémů, jako jsou stárnutí populace a změna klimatu⁽⁹⁾;

33. v této souvislosti potvrzuje, že se zajímá zejména o dva návrhy Komise na nový víceletý finanční rámec na období po roce 2013⁽¹⁰⁾; Smlouvy o partnerství v oblasti investic a rozvoje mezi Komisí a každým členským státem uvádějící závazky partnerů na státní, regionální a místní úrovni a Společný strategický rámec ke zvýšení konzistence politik EU v zájmu dosažení cílů strategie Evropa 2020 a cílů soudržnosti, které nahradí stávající samostatné sady pokynů;

34. připomíná opatření politiky soudržnosti, jež mají být využita k budování regionálních inovačních systémů a nástrojů územní spolupráce, poskytování rizikového kapitálu, na opatření k rychlejšímu zavádění inovativních produktů a k podpoře propojení příslušných subjektů z oblasti hospodářství, vědy a administrativy⁽¹¹⁾;

35. připomíná, že k řešení otázek jako jsou změna klimatu, účinnost zdrojů, kvalita života a sociální začleňování je třeba vytvořit lepší ukazatele měření než jen HDP; upozorňuje, že indikátory, které budou používat místní, regionální, státní a unijní orgány, musí být jednotné a podporovat tvorbu a šíření společenských inovací a konzistence v přijímání rozhodnutí⁽¹²⁾; Tyto dodatečné ukazatele by měly být zohledněny při provádění a hodnocení politiky soudržnosti, aby lépe odrážely rozvoj každého regionu⁽¹³⁾;

36. vyzývá Evropskou komisi, aby usnadnila nová územní partnerství zjednodušením a zlepšením způsobu řízení programů meziregionální spolupráce⁽¹⁴⁾;

37. žádá zvýšenou schopnost regionů a měst využívat 7. rámcový program, program pro konkurenceschopnost a inovace a další podobné iniciativy. Zvláštní důraz by měl být kladen na plné využití digitalizace a nových klíčových technologií při modernizaci regionální inovační politiky;

Sdělení týkající se financování: v souvislosti s otevřenou inovací a zadáváním veřejných zakázek orientovaných na účinnost zdrojů, VR:

38. uznává, že inovace je výsledkem kombinace různých prvků a víceoborových přístupů, a vyzývá k přijetí opatření na zvýšení strukturálního a relačního kapitálu regionů, jak interně v praxi v jednotlivých komunitách, tak ve spolupráci s ostatními;

39. je přesvědčen, že podniky potřebují uplatnit nové přístupy a rozsáhle těžit z kolektivních zdrojů dostupných v jejich regionu, a že je tedy jejich úspěch závislý na sociálním kapitálu. Na druhé straně VR regiony vybízí, aby přešly k otevřené inovaci, v rámci vize partnerství mezi veřejného a soukromého sektoru orientované na lidský prvek, v níž budou mít rozhodující úlohu vysoké školy a další znalostní instituce, tedy aby modernizovaly model „trojitě šroubovice“;

40. oceňuje využití zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi jako překlenovacího nástroje mezi společenskou inovací a řešeními založenými na technologiích; zdůrazňuje, že modernizace pravidel pro zadávání veřejných zakázek musí posílit význam veřejného sektoru tak, aby mohl získat nejlepší poměr kvality a ceny⁽¹⁵⁾; Bude-li možné zadávací podmínky a procesy mezi jednotlivými regiony koordinovat, může se zadávání zakázek v předobchodní fázi také stát významnou hnací silou jednotného trhu v Evropě;

⁽⁹⁾ Přezkum rozpočtu EU, KOM(2010) 700 v konečném znění.

⁽¹⁰⁾ Rovněž předloženy v přezkumu rozpočtu EU, KOM(2010) 700 v konečném znění.

⁽¹¹⁾ CdR 223/2010 fin, stanovisko k tématu Přínos politiky soudržnosti pro strategii Evropa 2020.

⁽¹²⁾ CdR 163/2010 fin, stanovisko k tématu Měření pokroku překročením rámce DPH.

⁽¹³⁾ CdR 369/2010 fin, stanovisko Pátá zpráva o soudržnosti.

⁽¹⁴⁾ Tamtéž.

⁽¹⁵⁾ CdR 70/2011 fin, stanovisko Modernizace politiky EU v oblasti zadávání veřejných zakázek.

41. opakuje, že zadávání zakázek v předobchodní fázi lze dále posílit, bude-li zkombinováno s otevřenou inovací orientovanou na urychlení rozvoje ekologické znalostní společnosti, jinými slovy, bude-li využíváno k rozvoji společných, opakovaně využitelných řešení pro budování infrastruktur a služeb, na nichž moderní reálné inovační ekosystémy stojí.

V Bruselu dne 12. října 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů Strategie účinného uplatňování Listiny základních práv

(2012/C 9/11)

VÝBOR REGIONŮ

- považuje za pozitivní, že se posilují základní práva v EU. I přes pevný právní evropský rámec upravující lidská práva však existují nedostatky v tom, jak jsou práva zaručena v praxi;
- podporuje tři hlavní směry strategie Komise. Zároveň konstatuje, že se strategie v první řadě zaměřuje na instituce a konkrétněji se zabývá tím, co má Komise za úkol a co by měla učinit. Navrhuje strategičtější přístup k uplatňování listiny, což vyžaduje, aby byly zapojeny všechny instituce včetně místních a regionálních orgánů;
- chce přispět k „podporování kultury ochrany a prosazování práv“ na různých politických úrovních. Tato činnost zahrnuje i zvyšování povědomí občanů o základních právech a zvyšování povědomí zaměstnanců Evropské unie, členských států a místních a regionálních orgánů o platnosti Listiny základních práv jakožto přímo použitelného práva;
- domnívá se, že návrh strategie by měl být upřesněn v souvislosti s procesem přípravných konzultací k navrhovaným právním předpisům. Tyto procesy by měly být vyjasněny, tak aby posouzení dopadů byla přesná a využitelná. K posílení demokracie v EU je nezbytné, aby různé subjekty, včetně místních a regionálních orgánů, měly možnost vyjádřit svoje názory.

Zpravodajka	paní Håkansson HARJU (SE/SES), členka zastupitelstva obce Järfälla
Odkaz	Strategie účinného uplatňování Listiny základních práv Evropskou unií KOM(2010) 573 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Souvislosti

1. Listina základních práv EU se stala právně závaznou vstupem Lisabonské smlouvy v platnost. Práv zakotvených v listině se lze domáhat u Evropského soudního dvoru v Lucemburku a vnitrostátní soudy musejí listinu ve svých vlastních rozhodnutích plně zohledňovat. Lisabonská smlouva rovněž stanoví, že EU „přistoupí k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod“.

2. V případech záležitostí týkajících se lidských práv podle evropské úmluvy o lidských právech se lze odvolat k Evropskému soudu pro lidská práva ve Štrasburku. Až EU evropskou úmluvu ratifikuje, budou pak i právní předpisy EU moci být projednávány u Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku.

3. Porušení evropské úmluvy mohou oznámit jednotliví občané ze zemí Rady Evropy, porušení Listiny základních práv EU mohou oznámit členské státy EU, instituce EU nebo právnické či fyzické osoby. Jedním z předpokladů dobře fungujícího právního rámce v celé Evropě je brzká ratifikace evropské úmluvy ze strany EU.

4. Listina EU v jednom textu seskupuje všechna základní práva, která jsou zaručena Unií, a jasně je definuje. Právní jistota je tak posílena a práva jednotlivců jsou vyjasněna. Listina je určena institucím EU a členskými státy pro případy, kdy uplatňují popř. provádějí právo Unie.

5. V listině je zakotveno, že pravomoci EU nejsou v nových ustanoveních rozšířeny. Rozdělení pravomocí mezi EU a členské státy musí být respektováno.

6. Hodnota místní samosprávy je uznána ve Smlouvě o EU, v níž se ctění národní identity (čl. 4 odst. 2) nyní týká i základních politických a ústavních systémů členských států, včetně místní a regionální samosprávy. Pevná samospráva na nižší než celostátní úrovni je hlavní součástí demokratických systémů členských států EU. Zásada subsidiarity je v Lisabonské smlouvě přeformulována a poprvé je rozšířena

tak, že zahrnuje celostátní, regionální i místní úroveň. Všechny členské státy EU již také ratifikovaly Evropskou chartu místní samosprávy.

7. Komise ve sdělení KOM(2010) 573 v konečném znění předkládá svoji strategii. Horizontálním cílem strategie je podporovat „kulturu základních práv“. Strategie obsahuje tři hlavní části:

— *Unie musí jít příkladem,*

— *Lépe informovat občany a*

— *Předkládat výroční zprávu o uplatňování listiny.*

8. Strategie se zaměřuje především na jednání Komise a institucí EU a na jejich postupy. Komise má podle strategie za úkol ověřovat, že všechny právní předpisy EU jsou v souladu s listinou, a to ve všech fázích legislativního procesu, včetně provádění na celostátní, regionální a místní úrovni.

VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky

9. považuje za pozitivní, že se posilují základní práva v EU. I přes pevný právní evropský rámec upravující lidská práva však existují nedostatky v tom, jak jsou práva zaručena v praxi;

10. vítá proto strategii Evropské komise pro konkrétní uplatňování Listiny základních práv ze strany EU. Souhlasí s Komisí, že je důležité usilovat o lepší provádění práv zaručených Evropskou unií;

11. podporuje tři hlavní směry strategie Komise. Zároveň konstatuje, že se strategie v prvé řadě zaměřuje na instituce a konkrétněji se zabývá tím, co má Komise za úkol a co by měla učinit. Navrhuje strategičtější přístup k uplatňování listiny, což vyžaduje, aby byly zapojeny všechny instituce včetně místních a regionálních orgánů;

12. zdůrazňuje, že je důležité, aby byla v nejbližších letech, kdy se má obsah listiny konkrétně projevit v politických opatřeních i v právních posouzeních, kriticky přezkoumána udržitelnost rozdělení pravomocí v oblasti základních práv stanoveného smlouvami EU a listinou. Listina základních práv nezahrnuje rozšíření pravomocí pro EU a musí být zohledněna úloha obcí a regionů v politickém systému jejich zemí;

13. připomíná rozmanitost místní a regionální demokracie v jednotlivých členských státech. Při provádění základních práv je třeba respektovat ústavní tradice jednotlivých zemí a místní samosprávu. Strategie musí být založena na interakci mezi občany a státem a mezi různými úrovněmi společnosti. Místní a regionální úrovni musí být věnována větší pozornost a musí jí být přidělena úloha strany zainteresované do provádění;

14. rád by zdůraznil, že mnoho základních práv poskytuje a zaručuje místní a regionální úroveň, např. ochranu zdraví (článek 35 listiny), vzdělání (článek 14), právo na vlastnictví (článek 17), sociální zabezpečení a sociální pomoc (článek 34), ochranu spotřebitele (článek 38) či participativní demokracii (články 39 a 40);

15. význam místní a regionální úrovně pro provádění lidských práv zdůraznil i Kongres místních a regionálních orgánů Rady Evropy (mj. ve zprávě *The role of local and regional authorities in the implementation of human rights*, Lars O. Molin, 2010) a Agentura EU pro základní práva (mj. při diskusi s komisí CIVEX Výboru regionů o víceúrovňové ochraně a podpoře základních práv, která proběhla dne 26. listopadu 2010);

16. aby měla strategie lepší schopnost se prosadit a byl možný plný výkon základních práv, musí být místní a regionální úroveň ve strategii podstatně viditelnější a strategická úloha obcí a regionů musí být v této souvislosti vyzdvížena. Vyzývá místní a regionální orgány členských států, aby prostřednictvím otevřené konzultace s občany a místními zainteresovanými stranami vypracovaly a zavedly vlastní listiny základních práv, jež budou stejné jako listina EU;

17. připomíná, že je zapotřebí společné úsilí a společná odpovědnost všech úrovní společnosti. Úsilí o účinnou a fungující spolupráci různých úrovní společnosti by tedy mělo být důležitou součástí strategie. Je nutný pravidelný dialog o provádění základních práv mezi všemi politickými úrovněmi v EU. To je něco, co zdůraznil i Thomas Hammarberg, komisař pro lidská práva Rady Evropy (*Recommendation on systematic work for implementing human rights at the national level*, CommDH(2009)3);

18. dobrým příkladem spolupráce různých úrovní společnosti je výroční dialog o víceúrovňové ochraně a prosazování základních práv, jež pořádá Výbor regionů/CIVEX společně s Agenturou EU pro základní práva (FRA, Vídeň). Pravidelný

dialog je nutný k zapojení všech úrovní do ochrany a podpory základních práv a k informování místních a regionálních orgánů v celé Evropské unii o lidských právech;

19. FRA rovněž uskutečňuje projekt na rozvoj spolupráce mezi různými politickými úrovněmi v EU. Tento projekt se týká společného systému řízení pro základní práva (*Joined-up governance on fundamental rights*) a usiluje o koordinaci různých politických úrovní s cílem zajistit dodržování základních práv;

20. chce přispět k „podporování kultury ochrany a prosazování práv“ na různých politických úrovních. Tato činnost zahrnuje i zvyšování povědomí občanů o základních právech a zvyšování povědomí zaměstnanců Evropské unie, členských států a místních a regionálních orgánů o platnosti Listiny základních práv jakožto přímo použitelného práva. Navrhuje, aby Evropská komise podpořila rozvoj příslušných nástrojů (např. elektronické učení), a bylo tak možné vytvořit jednotný základ pro uplatňování práva;

21. všechny členské státy EU ratifikovaly Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod, a proto musí zajistit základní dodržování lidských práv a svobod stanovených v této úmluvě, a to i na správních úrovních nižších než celostátní. Všechny členské státy EU rovněž ratifikovaly sociální chartu Rady Evropy (a většina i aktualizovanou verzi sociální charty, která přiznává více práv). Práva vyplývající z těchto dokumentů platí pro všechny osoby žijící na území EU, tzn. i pro státní příslušníky třetích zemí žijící v některém členském státě EU. Značná část obsahu se promítla i do Listiny základních práv EU;

22. rád by zdůraznil, že základní práva podle Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod musí být přiznána všem osobám nacházejícím se v některém z členských států Unie, bez ohledu na státní příslušnost. Představují základní úroveň důstojnosti a svobody přiznanou osobám bez ohledu na to, zda jsou či nejsou občany EU. Většina článků Listiny základních práv EU platí také pro všechny, tedy i pro občany třetích zemí;

23. zdůrazňuje, že úkolem základních práv je chránit mj. zejména znevýhodněné osoby, jako jsou např. uprchlíci usilující o vstup do Evropy, a že zaručení základních práv tedy od společnosti vyžaduje úsilí a někdy i oběti;

Unie musí jít příkladem

24. domnívá se, že návrh strategie by měl být upřesněn v souvislosti s procesem přípravných konzultací k navrhovaným právním předpisům. Tyto procesy by měly být vyjasněny, tak aby posouzení dopadů byla přesná a využitelná. K posílení demokracie v EU je nezbytné, aby různé subjekty, včetně místních a regionálních orgánů, měly možnost vyjádřit svoje názory;

25. zdůrazňuje, že jednotlivé orgány musí mít dostatek času a příležitosti k předkládání svých názorů při přípravných konzultacích. Může jít například o národní parlamenty, konkrétní veřejné ochránce práv, nebo o jiné instituce odpovědné za lidská práva. Ale i místní a regionální politická úroveň a organizace občanské společnosti by měly být zapojeny a dostat možnost předkládat své názory;

26. považuje za účelné, aby se posoudilo, jaký vliv mají práva zakotvená v listině na právní předpisy. Musí se jednat o „skutečné“ posouzení dopadů a ne pouze o standardní formulace. Účelné by bylo i to, aby Komise zdůraznila, že argumenty musí být jasně formulované, aby mohly sloužit jako vodítko pro provádění. Kontrolní seznam, který je součástí návrhu strategie, může být vhodným výchozím bodem pro další práci;

27. EU a všechny správní úrovně v EU musí jít příkladem a aktivně pracovat na dodržování základních práv. Nejde jen o práva jako taková, ale i o schopnost činit důrazné kroky a být vzorem pro okolní země, které lidská práva porušují;

Lépe informovat občany

28. vítá prohlášení Evropské komise o významu snadno přístupných a účelných informací pro občany. Šíření informací by nicméně mělo být hodnoceno, aby se zjistilo, do jaké míry se informace dostanou k občanům. Teprve pak bude možné zhodnotit, jak účinné a snadno přístupné ve skutečnosti jsou;

29. zvláště zdůrazňuje úlohu místních a regionálních orgánů v šíření informací. Obce a regiony jsou významnými subjekty a platformami pro oslovování občanů a pro obrácení jejich pozornosti k jejich právům. Řádné a jasné informace o tom, kdy je listina uplatňována a kdy ne, mohou předejít nedorozuměním ohledně toho, kdy mohou být občané na základě listiny podpořeni;

30. informace od EU nesmí být jednostrannou komunikací. Obce a regiony mohou poskytnout informace o tom, jak občané vnímají dodržování listiny. Je třeba vést dialog o tom, jak ze základních práv učinit skutečný a fungující nástroj pro všechny občany společnosti. V tomto ohledu má klíčovou úlohu místní a regionální úroveň a ta musí být ve strategii výslovně uvedena;

31. důležitou součástí je v tomto ohledu iniciativa, kterou místní a regionální orgány a občanská společnost vyvíjejí v boji proti vyloučení. V této souvislosti je dobře, že Komise

zamýšlí získávat od občanské společnosti informace, které budou základem výroční zprávy. Předpokladem je, že bude veden pravidelný dialog, aby byly všechny politické úrovně zapojeny do ochrany a podpory základních práv a aby místní a regionální orgány v EU byly informovány o otázkách týkajících se lidských práv;

Výroční zpráva

32. domnívá se, že výroční zprávy, z nichž první byla zveřejněna nedávno, by měly a budou mít důležitou funkci pro monitorování a hodnocení strategie uplatňování Listiny základních práv Evropské unie. Vyjadřuje však své zklamání nad skutečností, že se předmětná zpráva nezmiňuje o významné úloze místních a regionálních orgánů při posilování základních práv v EU ani o myšlence víceúrovňového systému ochrany základních práv. Vyzývá proto Evropskou komisi, aby místní a regionální politickou úroveň v budoucnosti podstatně více zapojila i do této práce;

33. je nutné vyjasnit, do jaké míry se výroční zpráva bude zabývat činnostmi institucí EU a tím, jak jsou posuzovány různé legislativní návrhy, a do jaké míry má výroční zpráva obecně popisovat situaci v oblasti základních práv v EU;

34. důležitou funkcí výroční zprávy by mělo být, aby sloužila jako nástroj k hodnocení konkrétních výsledků práce v oblasti lidských práv v členských státech. V tomto směru mohou být základem také vlastní hodnocení místní a regionální politické úrovně, co se týče dodržování základních práv. Ve Velké Británii byl například vyvinut nástroj k měření rovnosti a lidských práv (Equality Measurement Framework) a ve Švédsku se na místní a regionální úrovni pracuje na ukazatelích pro lidská práva. Také FRA začala pracovat na ukazatelích, stejně jako Kongres místních a regionálních orgánů Rady Evropy;

35. považuje za nezbytné, aby se při vypracování hodnotících zpráv (např. při shromažďování údajů a při definování kritérií) celkově přikládala podstatně větší váha základním právům občanů;

36. jedním z cílů výroční zprávy je poskytnout základ pro výroční dialog o základních právech. S ohledem na významnou úlohu místní a regionální politické úrovně při provádění základních práv musí být Výbor regionů vyzván k účasti na dialogu a zapojit se do něj.

V Bruselu dne 12. října 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů Evropský akční plán „Egovernment“ na období 2011–2015

(2012/C 9/12)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá vypracování Evropského akčního plánu „eGovernment“ na období 2011–2015. Priority tohoto plánu – přeshraniční služby, posílení postavení uživatele, opakované použití informací veřejného sektoru (IVS), elektronická účast (eParticipation), jednotný trh online, „zelená správa“ a interoperabilita – představují oblasti, v nichž jsou obce a regiony současně aktéry, poskytovateli a příjemci;
- vítá snahy evropských orgánů o zlepšení postavení občanů a podniků prostřednictvím využívání služeb „eGovernment“, posílení přístupu k veřejným informacím a lepší transparentnosti. Považuje za vhodné snažit se o zvýšení účasti občanů v politickém procesu, zlepšení mobility na jednotném trhu a snížení administrativní zátěže občanů;
- zdůrazňuje, že akční plán „eGovernment“ je schopen významně napomoci překlenutí digitální propasti a dosažení cílů strategie Evropa 2020 a zároveň naplnit četné klíčové sociální, kulturní a hospodářské potřeby Evropanů;
- zdůrazňuje, že software na bázi otevřeného zdroje sklízí stále větší úspěchy na trzích a rovněž otevřené normy a otevřená rozhraní představují také klíčový prostředek, který umožní přenos a využití informací a interoperability ve více organizacích, více systémech a ve více zařízeních.

Zpravodaj Ján ORAVEC (SK/ELS), primátor města Štúrovo

Odkaz Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Evropský akční plán „eGovernment“ na období 2011–2015 – Využívání IKT na podporu inteligentní, udržitelné a inovativní veřejné správy

KOM(2010) 743 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

Informační společnost je mimořádně účinnou hybnou pákou hospodářského a sociálního pokroku. Vzhledem k této skutečnosti všechny země a regiony světa začleňují rozvoj informační společnosti do svých plánů rozvoje a prostřednictvím veřejné podpory se snaží urychlit budování infrastruktury pro informační a komunikační technologie (IKT), podporovat tvorbu obsahu, urychlovat nabízené služby a podporovat své občany, aby tyto možnosti více využívali. Evropa patří v této oblasti mezi světové průkopníky a její program by měl být posílen zapojením místních a regionálních orgánů.

Evropský akční plán pro „eGovernment“ na období 2011–2015 je třeba chápat jako konkretizaci záměrů iniciativy Digitální agenda pro Evropu. Bariéry bránící dynamičtějším zvyšování potenciálu IKT, které vedly k výše uvedeným iniciativám, se v Evropě výrazně projevují. Zvláště je potřeba řešit zlepšení v dostupnosti inovačních technologií v oblasti samosprávy, která je občanům nejbližší a poskytuje služby na místní úrovni. Je třeba vyhodnotit závěry při již realizovaných projektech, které nepřinesly očekávané výsledky.

Výbor regionů podporuje

1. návrhy v rámci akčního plánu „eGovernment“, které se do značné míry týkají místních a regionálních orgánů, jež musí považovat IKT za významnou složku svého rozvoje. Priority nové strategie na místní a regionální úrovni by mohly podpořit kvalitu života i sociální a hospodářské aktivity občanů, stimulovat účinnější a personalizované veřejné služby i místní podniky. Regiony a města mají k dispozici několik prostředků, jak zajistit, aby byl tento potenciál plně využíván;

2. jeden z hlavních cílů akčního plánu, kterým je podpora začleňování do informační společnosti, jež je spravedlivá z regionálního a sociálního hlediska a využívá IKT ke zvýšení konkurenceschopnosti a zlepšení veřejných služeb;

3. zapojení místních a regionálních orgánů do široké spolupráce ke zlepšení interoperability systémů veřejné správy a zvýšení efektivnosti poskytování veřejných služeb; ⁽¹⁾

⁽¹⁾ CdR 10/2009 fin.

Výbor regionů vítá

4. vypracování Evropského akčního plánu „eGovernment“ na období 2011–2015. Priority tohoto plánu – přeshraniční služby, posílení postavení uživatele, opakované použití informací veřejného sektoru (IVS), elektronická účast (eParticipation), jednotný trh online, „zelená správa“ a interoperabilita – představují oblasti, v nichž jsou obce a regiony současně aktéry, poskytovateli a příjemci;

5. snahy evropských orgánů o zlepšení postavení občanů a podniků prostřednictvím využívání služeb „eGovernment“, posílení přístupu k veřejným informacím a lepší transparentnosti. Považuje za vhodné snažit se o zvýšení účasti občanů v politickém procesu, zlepšení mobility na jednotném trhu a snížení administrativní zátěže občanů;

6. koncepci jednotného kontaktního místa jako myšlenku, která se objevuje v několika členských státech. Vytvoření takových center služeb veřejné správy postupně v celé EU by mělo klíčový význam pro občany a podnikatele členských států EU. Nejprve však musí být pro „eGovernment“ vytvořeny odpovídající podmínky a zároveň je třeba celkově vyhodnotit provádění směrnic EU o službách;

7. užitečné činnosti v oblasti podpory a monitorování zdravotního stavu obyvatelstva, zvláště v obtížně dostupných a okrajových regionech. Zdravotním službám na místní, regionální a přeshraniční úrovni by velmi prospělo, kdyby byly vypracovány a provedeny národní programy digitalizace zdravotnictví v členských státech;

Výbor regionů zdůrazňuje

8. že důležitou úlohu v tomto procesu plní územní samospráva, a proto:

— by Evropská komise a členské státy měly přijmout potřebná opatření, jež umožní plné a efektivní zapojení regionálních a místních orgánů do řízení ⁽²⁾ iniciativ v oblasti IKT;

⁽²⁾ CdR 283/2008 fin.

— by měl být plně využíván potenciál Evropy v oblasti rozvoje služeb IKT ve veřejném a soukromém sektoru, a IKT by se tak měly používat jako prostředky ke zlepšení služeb místních a regionálních orgánů v takových oblastech, jako je zdravotnictví, vzdělávání, zadávání veřejných zakázek, bezpečnost a sociální služby, partnerství veřejného a soukromého sektoru podporované EU a zapojující místní a regionální orgány a malé a střední podniky působící v oblasti rozvoje IKT ve veřejných službách IKT mohou být vhodným základem, na němž lze budovat místní schopnosti a znalosti na úrovni celé EU; ⁽³⁾

— ve fázi budování infrastruktury a služeb v rámci akčního plánu „eGovernment“ bude nutné zajistit, aby byly splněny především všechny bezpečnostní požadavky na důvěrnost, dostupnost a integritu na všech úrovních, aby se tak zabezpečila optimální úroveň ochrany soukromí a osobních údajů, zabránilo se nelegálnímu sledování jakýchkoliv osobních údajů a získávání profilu uživatelů ⁽⁴⁾ např. v oblasti nákupních zvyklostí, zdravotního stavu a zdravotních záznamů a bylo zajištěno, že nebude žádným dosud známým způsobem možné napadnout systém zpracovávání a uchovávání údajů;

— je pro rozvíjení přeshraničních služeb „eGovernment“ třeba, aby v souvisejících projektech digitalizace byly zohledněny aspekty interoperability a identifikace občanů (STORK), elektronický podpis, elektronické zasílání a další stavební prvky „eGovernment“, aby byly řešené v evropském kontextu, což je základním předpokladem i pro zvýšení osobní mobility občanů v EU. Interoperabilita je zásadní část přeshraničních služeb veřejné správy, vyžadující mezinárodní přístup přesahující působnost místních orgánů;

— při vytváření, zavádění a řízení opatření, která mají zavést „eGovernment“ v celé Evropě do praxe, by měly probíhat systematické konzultace s místními a regionálními orgány, regiony a obce by měly být spolu s členskými státy považovány za hlavní propagátory užší spolupráce mezi uživateli a tvůrci inovací v oblasti IKT v nejrůznějších sférách vlády a veřejné správy; ⁽⁵⁾

9. by přijetí opatření pro racionalizaci, modernizaci a snížení administrativních nákladů mělo být prioritou při provádění minimalizace nákladů, racionalizaci a zjednodušení správních postupů a služeb, což prospěje oživení hospodářské aktivity, omezení byrokratické zátěže a formalit – vedle usnadnění vztahu mezi občany a správou –, a přispěje ke snížení administrativních nákladů obchodních aktivit, zvýšení konkurenceschopnosti podniků a stimulaci jejich rozvoje;

10. že zásady, na nichž je akční plán založen, tj. otevřenost, pružnost a spolupráce ve vztazích mezi evropskou veřejnou správou a občany, jsou velmi důležité pro úspěšnost procesu provádění;

11. že specifický význam zde má myšlenka transparentnosti, podle níž „umožní členské státy občanům jednoduchým a jednoznačným způsobem elektronický přístup k osobním údajům, které jsou o nich vedeny (jsou-li k dispozici v elektronické podobě)“ ⁽⁶⁾. Tyto údaje mohou občané konzultovat již dnes. Výbor regionů má však námitky proti návrhu Komise, podle nějž mají být občané automaticky informováni elektronickou cestou až od roku 2014, kdykoli se budou takové údaje automaticky zpracovávat. Tato informace by měla být poskytnuta jen v případech, že má pro občany smysl a že je úměrná vzniklým nákladům;

12. užší zapojení místních a regionálních orgánů by umožnilo naplno využít potenciál opakovaného použití informací veřejného sektoru, protože místní a regionální orgány by mohly výraznou měrou přispět k podpoře takového použití, aby dosáhly zvýšení konkurenceschopnosti a vytvořily nová pracovní místa; ⁽⁷⁾

13. že akční plán „eGovernment“ je schopen významně napomoci překlenutí digitální propasti a dosažení cílů strategie Evropa 2020 a zároveň naplnit četné klíčové sociální, kulturní a hospodářské potřeby Evropanů; ⁽⁸⁾

14. že celoevropské uplatnění zásady pouze jedné registrace údajů občanů i objektů, aniž by bylo třeba vyplňovat různé formuláře, značným způsobem pomůže při odstraňování zbytečné administrativní zátěže občanů a celkovém snížení nákladů na veřejnou správu. Při tom je třeba zajistit, že budou chráněny zájmy v oblasti ochrany údajů;

15. že základním předpokladem pro lepší využívání IKT je překlenutí rozdílů v možnostech přístupu a technickém vybavení občanů, jež stále přetrvávají v různých regionech Evropské unie, zejména v nejbližších regionech. Platí to zvláště pro místní a regionální orgány, kde jsou nejen velké rozdíly v různých regionech států, ale i v případě místních orgánů v závislosti na velikosti obcí. Malé obce mají sklon výrazně zaostávat ve vytváření technických, organizačních a personálních předpokladů pro širší využívání IKT. Z tohoto důvodu je třeba iniciovat nabízení jednotných platforem na poskytování služeb pro obecní a městské úřady v podobě softwaru jako služby (Saas). Budou se při tom využívat aktuální trendy v rozvoji digitalizace, jako je virtualizace a „cloud computing“, které umožní snížit náklady a dobu realizace projektů. Tento vývoj by měl v zásadě vycházet z již existujících platforem a využívat otevřený zdrojový kód;

16. že dokument by měl klást zvláštní důraz i na vyrovnávání, popř. neprohlubování rozdílů mezi jednotlivými regiony. Zvláště si uvědomujeme riziko přijetí a realizace projektů („eGovernment“) pouze v některých regionech;

⁽³⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽⁴⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁵⁾ KOM(2009) 116 v konečném znění.

⁽⁶⁾ KOM(2010) 743 v konečném znění.

⁽⁷⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽⁸⁾ CdR 14/2010 fin.

17. že bezproblémové přeshraniční služby umožňující podnikatelům prodávat a poskytovat služby a produkty ve celé EU (SPOCS – Simple Procedures Online for Cross-border Services, jednoduché online postupy pro přeshraniční služby) prostřednictvím jednoduchého celoevropského elektronického zadávání veřejných zakázek on-line (PEPPOL) budou velkým impulsem pro další rozvoj podnikání v EU;

18. že software na bázi otevřeného zdroje sklízí stále větší úspěchy na trzích a rovněž otevřené normy a otevřená rozhraní představují také klíčový prostředek, který umožní přenos a využití informací a interoperability ve více organizacích, více systémech a ve více zařízeních;

19. že místní a regionální orgány mají klíčovou úlohu v rozvoji širokopásmového připojení v oblastech, kde trh selhal; ⁽⁹⁾

20. podporuje usnesení Evropského parlamentu ze dne 6. července 2011 o evropských širokopásmových sítích: investice do digitálního růstu ⁽¹⁰⁾ a zejména vyjádřený názor, že závazky univerzální služby mohou být značným přínosem pro rozvoj širokopásmového připojení ve venkovských oblastech;

21. že vysoce kvalitní širokopásmové připojení za rozumné ceny může zvýšit dostupnost a kvalitu služeb poskytovaných místními a regionálními orgány a usnadnit mikropodnikům a malým a středním podnikům nabídku jejich produktů k prodeji. Lze počítat s tím, že rozšíření a zrychlení přístupu k širokopásmovým službám bude velmi přínosné pro vzdálené regiony a komunity, zejména ty nejdlejší; ⁽¹¹⁾

22. že širokopásmový přístup by tak umožnil kompenzovat znevýhodnění spojené s odlehlou polohou venkovských oblastí díky lepší komunikaci mezi veřejnou správou a uživateli, a to jak jednotlivci, tak podniky; ⁽¹²⁾

23. že služby „eGovernment“, které vzniknou, by měly zahrnovat tyto oblasti: vztahy mezi uživateli a správními orgány; příspěvní správních orgánů k řízení veřejné debaty (zpřístupnění základních veřejných údajů, veřejné fórum, online konzultace a v širším smyslu nové mechanismy konzultace občanů); vztahy podniků se správními orgány (hlášení sociálních údajů, oznamování o přijímání pracovníků, přenos daňových a účetních údajů aj.); používání technologií elektronického obchodu u veřejných zakázek (elektronické zadávání veřejných zakázek); nové způsoby práce a organizace v rámci správy (rekvalifikace, spolupráce, práce na dálku);

24. že je zapotřebí urychleně podnikat kroky ke splnění závazku EU v Digitální agendě pro Evropu, tedy vybavit základním širokopásmovým připojením všechny obyvatele Evropy do roku 2013 a rychlým nebo superrychlým připojením do roku 2020;

25. že pokud hovoříme o využívání potenciálu „eGovernment“ za účelem snížení uhlíkové stopy, regiony a města by mohly plnit hlavní úlohu při hledání možností, jak podniknout kroky na místní úrovni v oblasti IKT, dále při výměně osvědčených postupů v oblasti technologie, výběru partnerů pro jednotlivé projekty, rozdělování finančních prostředků na investice do nástrojů IKT, měření pokroku a informování o dosažených úspěších;

Výbor regionů upozorňuje

26. na zvláštní význam, který má odvětví služeb při využívání výhod, jež poskytují IKT, jelikož sektory jako velkoobchod a maloobchod, finanční služby a služby podnikům jsou největšími investory do IKT; ⁽¹³⁾

27. na to, že přetrvávající digitální rozdělení vede k prohlubování sociálního vyloučení a hospodářských rozdílů. Vytvoření rovnosti příležitostí v digitální oblasti je proto ze sociálního i hospodářského hlediska nezbytné. Z tohoto hlediska má elektronické začlenění klíčový význam pro dosahování cílů akčního plánu „eGovernment“, a tedy i cílů strategie Evropa 2020 ⁽¹⁴⁾ v oblasti socioekonomického rozvoje;

28. konstatuje, že ochrana soukromí závisí na určitých faktorech, zahrnujících vytváření struktury veřejných subjektů (z nichž většina je na místní úrovni), konvergence legislativy EU, posílení inovační kultury mezi úředníky veřejných orgánů, včetně používání společného etického kodexu, a to i mezi občany, stejně jako stanovení práv spotřebitelů, co se týče digitálních produktů, a zvýšení informovanosti o těchto právech a řízení aplikací IKT; ⁽¹⁵⁾

29. ve fázi budování infrastruktury pro internet a vytváření služeb, které budou jeho součástí, bude nutné zajistit, aby byly splněny všechny bezpečnostní požadavky na všech úrovních, aby se tak zabezpečila optimální úroveň ochrany soukromí a osobních údajů a zabránilo se nepovolenému sledování jakýchkoliv osobních údajů a získávání profilu uživatelů např. v oblasti nákupních zvyklostí, zdravotního stavu a zdravotních záznamů; ⁽¹⁶⁾

30. že místní a regionální orgány musí plnit klíčovou úlohu v oblasti boje proti počítačové kriminalitě a v oblasti bezpečnosti údajů. Měly by být zapojené do shromažďování údajů pro statistiky o počítačové kriminalitě a do odborné přípravy zaměstnanců;

31. s ohledem na princip konkurenceschopnosti trhu s informacemi veřejného sektoru je nutné zajistit pro soukromé poskytovatele služeb stejné podmínky jako pro veřejné instituce, umožnit soukromým uživatelům přístup k veřejným informacím a jasně definovat podmínky, za kterých mohou být tyto informace použity ke komerčním účelům; ⁽¹⁷⁾

⁽⁹⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽¹⁰⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0322+0+DOC+XML+V0//CS>.

⁽¹¹⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽¹²⁾ CdR 14/2010 fin.

⁽¹³⁾ Hospodářský dopad IKT – měření, fakta a důsledky (The Economic Impact of ICT – Measurement, Evidence and Implications), OECD Publishing, 2004.

⁽¹⁴⁾ KOM(2010) 2020.

⁽¹⁵⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹⁶⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹⁷⁾ CdR 247/2009.

32. že jak se uvádí v Bílé knize Výboru regionů o víceúrovňové správě věcí veřejných⁽¹⁸⁾, při řízení procesů v rámci akčního plánu „eGovernment“ a souvisejících veřejných politických opatřeních je mimořádně důležitá koordinovaná činnost Evropské unie, členských států a místních i regionálních orgánů, která v plné míře dodržuje zásadu subsidiarity;

Výbor regionů poukazuje

33. na to, že sociální partneři, místní a regionální orgány a jednotlivé vlády musí spolupracovat, aby spustily koloběh zlepšení lidských zdrojů, organizačních změn, IKT a produktivity, a IKT se tak rozvíjely a účinně využívaly. Politiky zaměřené na posílení základních znalostí v oblasti IKT, rozvíjení schopností v oblasti IKT na vysoké úrovni, podpora celoživotního učení v této oblasti a posílení dovedností v oblasti řízení a vytváření sítí, jež jsou potřebné pro účinné využívání IKT, mají zásadní význam⁽¹⁹⁾ a patří mezi klíčové pravomoci místních a regionálních orgánů;

34. na to, že Evropská komise ve svém sdělení ohlašuje ohromující počet činností, které se mají vykonat v rámci akčního plánu „eGovernment“;

35. na to, že opatření a činnosti nebudou tak, jak jsou uvedeny a navrhnuty ve sdělení, představovat žádný problém, co se týče souladu se zásadou proporcionality, jelikož se omezují pouze na to, co je nutné pro dosažení stanovených cílů. Nadměrné zatížení členských států těmito opatřeními je třeba co nejvíce omezit a podrobit kontrole z hlediska hospodárnosti;

36. na to, že navrhované formy činnosti (nezávazná politická opatření) jsou co nejjednodušší, aby se docílilo dosažení stanovených cílů a zároveň zůstal co největší prostor na rozhodování na vnitrostátní (včetně regionální) úrovni;

37. na to, že bude třeba pozorně sledovat a vyhodnocovat jednotlivé konkrétní činnosti, které se budou realizovat, aby se zabezpečilo, že se omezí pouze na to, co je potřebné na dosažení stanovených cílů, a že ponechají co největší prostor pro rozhodování členskými státy a nebudou zbytečně zatěžovat hospodářské subjekty. Za tímto účelem je třeba zavést systém monitorování procesů;

38. že narušení bezpečnosti je vážným rizikem, pokud jde o komunální služby (vodohospodářství, energetika, firmy poskytující ekologickou energii atd.);

39. že otázka klimatických změn je jednou z nejdůležitějších politických výzev, které budou místní a regionální orgány čelit. Ke splnění ambiciózních cílů pro rok 2020 je třeba zajistit, aby byla řešení na bázi IKT dostupná a plně rozšířená;

⁽¹⁸⁾ CdR 89/2009 fin.

⁽¹⁹⁾ Hospodářský dopad IKT – měření, fakta a důsledky (The Economic Impact of ICT – Measurement, Evidence and Implications), OECD Publishing, 2004.

40. že regiony a obce jsou klíčovými aktéry v oblasti IKT podporujících udržitelný růst, jelikož nesou odpovědnost za mnohé činnosti týkající se plánování, udělování povolení, investic, veřejných zakázek a výroby a spotřeby. Mezi oblasti, v nichž lze dosáhnout významného snížení emisí CO₂ a úspor energie, patří doprava, bytová výstavba, budovy a infrastruktura veřejného osvětlení, které jsou plánovány a poskytovány místními a regionálními orgány. Konkurenceschopnost Evropské unie a možnosti podnikání na místní a regionální úrovni kromě toho podporuje i velký potenciál, které mají IKT z hlediska zvýšení energetické účinnosti;

Výbor regionů doporučuje

41. aby Komise a vlády členských států aktivně podporovaly zapojení místních a regionálních orgánů do používání inovací IKT ve veřejném sektoru, zejména podporou osvědčených postupů na evropské úrovni a poskytováním poradenství a metodologických doporučení;⁽²⁰⁾

42. aby byla zavedena extenzivní odborná příprava všech zaměstnanců, se zvláštním zaměřením na odborné techniky (se specializací např. na sítě, systémy, zabezpečení, ochranu soukromí atd.), zaměstnance pracující přímo s bezpečnostními postupy včetně různých metodik a zaměstnance všeobecně nebo nepřímo zapojené do inovací a modernizace (např. školení v oblasti počítačové gramotnosti pro spotřebitele) o otázkách souvisejících s důvěrou a bezpečností;⁽²¹⁾

43. aby bylo Evropskou komisí vyvinuto posuzování dopadu v oblasti informatiky, jež by bylo součástí kodexu jednání v oblasti mezivládních vztahů a posuzovalo dopady nových politik a nové legislativy na obce a regiony v případě nutných změn v řízení zpracování informací a přizpůsobení novým technologiím. Záměrem posouzení dopadu v oblasti informačních systémů je:

— určit pokud možno již v počáteční fázi, zda je právní úprava v praxi vynutitelná;

— zjistit, jak mohou prvky plánu „eGovernment“ přispět k hladkému procesu provádění;

— stanovit rozsah odpovídající podpory při provádění, která je potřebná vzhledem k současné úrovni rozvoje a adaptačním schopnostem obcí;

44. aby byla věnována větší pozornost zvyšování povědomí na místní a regionální úrovni, kde chybí znalosti a/nebo mechanismy potřebné pro identifikaci informací vhodných k opakovanému použití, a pomoci veřejným subjektům při tom, aby byly transparentnější a při podpoře opakovaného použití informací veřejného sektoru;⁽²²⁾

⁽²⁰⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽²¹⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽²²⁾ CdR 247/2009.

45. aby místní a regionální orgány Evropy v rozsáhlém měřítku využívaly potenciál IKT k řešení problémů vyplývajících ze stárnutí populace, a tím zvyšovaly kvalitu života seniorů, pokračovaly v jejich integraci do místních společenství a podporovaly místní a regionální konkurenceschopnost poskytováním osobně zaměřených služeb. ⁽²³⁾

V Bruselu dne 12. října 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

⁽²³⁾ CdR 84/2007 fin.

Stanovisko Výboru regionů Evropská a mezinárodní mobilita úředníků a zaměstnanců orgánů územní správy Evropské unie

(2012/C 9/13)

VÝBOR REGIONŮ

- upozorňuje, že vzhledem k intenzivnímu a každodennímu kontaktu úředníků a zaměstnanců orgánů územní správy s veřejností a volenými poslanci místní úrovně by jejich dočasné přidělení do jiné územní samosprávy jako součást mobility v rámci celoživotního vzdělávání posílilo jejich roli při předávání evropského poselství;
- upozorňuje, že mobilita zaměstnanců orgánů místní a regionální správy na evropské a mezinárodní úrovni může členským státům Evropské unie pomoci vybudovat moderní a účinné orgány správy se strukturou, lidskými zdroji a kompetencemi v oblasti řízení nutnými k realizaci *acquis* EU;
- předesílá, že mobilita napomůže snižování jazykových bariér v Evropě, neboť bude úředníky a další zaměstnance motivovat k osvojování dalších jazyků;
- upozorňuje na poslední rozsudek Soudního dvora EU, v němž rozhodl, že zaměstnanci veřejného orgánu členského státu převedení k jinému veřejnému orgánu nesmí utrpět „podstatné snížení platu pouze z důvodů převodu“.

Zpravodajka paní Mireille LACOMBE (FR/SES), členka regionální rady Puy-de-Dôme

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. Obecné připomínky

Důvod pro vypracování stanoviska z vlastní iniciativy VR k tomuto tématu

1. připomíná, že Lisabonská smlouva posiluje územní rozměr evropské integrace a ospravedlňuje konkrétní realizaci víceúrovňové správy věcí veřejných, k níž Výbor regionů ve své Bílé knize o víceúrovňové správě věcí veřejných navrhl řadu opatření ⁽¹⁾;

2. připomíná, že k plné realizaci strategie Evropa 2020 je nutné zapojení orgánů územní správy do jejího plánování a provádění, což platí mimo jiné pro stěžejní iniciativy *Agenda pro nové dovednosti a pracovní místa* ⁽²⁾ a *Mládež v pohybu* ⁽³⁾;

3. domnívá se, že posílení úlohy orgánů územní správy v procesu rozšíření EU, politice sousedství a vnějších vztazích (zejména rozvojové pomoci) prostřednictvím decentralizované spolupráce, bude vyžadovat přizpůsobení lidských zdrojů, aby jim bylo umožněno chápat a předvídat evropské veřejné politiky, jak uvádí stanovisko Výboru regionů *Místní orgány: aktéři rozvoje* ⁽⁴⁾;

4. upozorňuje, že vzhledem k intenzivnímu a každodenním kontaktu úředníků a zaměstnanců orgánů územní správy s veřejností a volenými poslanci místní úrovně, by jejich dočasné přidělení do jiné územní samosprávy jako součást mobility v rámci celoživotního vzdělávání posílilo jejich roli při předávání evropského poselství;

5. konstatuje, že veřejný sektor představuje přibližně 20,3 % trhu práce v Evropské unii. ⁽⁵⁾ Mobilita úředníků a zaměstnanců orgánů územní správy, jejímž cílem je usnadnit výměnu zkušeností a odborných znalostí, je součástí volného pohybu pracovníků v EU podle článku 45 SFEU a tvoří jeden ze základních prvků občanství EU;

6. připomíná angažovanost VR v oblasti mobility, ať vzdělávací či odborné, neboť kromě toho, že tato mobilita výraznou měrou přispívá k osobnímu a profesnímu růstu, také napomáhá posílit evropskou identitu a současně zlepšit hospodářskou, sociální a územní soudržnost v Evropské unii; ⁽⁶⁾

7. upozorňuje, že v souladu se zásadou subsidiarity jsou orgány územní správy ve většině členských států přímo odpovědné za plánování a poskytování veřejných služeb a musí rovněž zajistit co nejúčinnější fungování správy. Místní i regionální úroveň oplývá znalostmi a zkušenostmi. Právě na této úrovni umožní výměna osvědčených postupů nalézt nejvíce inovačních přístupů;

8. konstatuje nedostatek informací o možnostech evropské a mezinárodní mobility úředníků a zaměstnanců orgánů územní správy, což neusnadňuje výměny mezi jednotlivými orgány územní správy;

Potenciální kladný vliv evropské a mezinárodní mobility úředníků a dalších zaměstnanců orgánů územní správy

9. upozorňuje, že mobilita zaměstnanců orgánů místní a regionální správy na evropské a mezinárodní úrovni může členským státům Evropské unie pomoci vybudovat moderní a účinné orgány správy se strukturou, lidskými zdroji a kompetencemi v oblasti řízení nutnými k realizaci *acquis* EU;

10. trvá na tom, že nadnárodní mobilita přispívá k soudržnosti. Úředníci, kteří se účastní programů mobility, přímo či nepřímo pracují na zlepšení společnosti pro všechny, a to na místní, regionální a státní úrovni. Výzkum ukázal, že tzv. sociální kapitál má přímý pozitivní vliv na míru růstu v evropských regionech; ⁽⁷⁾

11. zdůrazňuje, že vedle demokratické správy, která podporuje účast dotčených skupin obyvatelstva, je silným faktorem místního rozvoje také spolupráce územních orgánů, zejména pro četnost oblastí možné činnosti a různorodost veřejných i soukromých aktérů, které může přitáhnout. Tato spolupráce může také stimulovat organizaci produkce, obchodních vazeb a hospodářských aktivit prospěšných pro místní skupiny obyvatelstva a životní prostředí;

12. předesílá, že mobilita napomůže snižování jazykových bariér v Evropě, neboť bude úředníky a další zaměstnance motivovat k osvojování dalších jazyků;

13. zdůrazňuje význam orgánů územní správy v oblasti přeshraniční mobility a přínos této mobility jak k posílení evropské integrace, tak k obeznámení kandidátských zemí s *acquis* Unie. Vzhledem k velkému rozsahu zkušeností a znalostí orgánů územní správy v administrativní oblasti se právě na jejich úrovni nalézají nejlepší řešení a zde také dochází k navazování významných partnerství;

⁽¹⁾ CdR 89/2009 fin.

⁽²⁾ KOM(2010) 682 v konečném znění.

⁽³⁾ KOM(2010) 477 v konečném znění.

⁽⁴⁾ CdR 312/2008 fin.

⁽⁵⁾ SEK(2010) 1609 v konečném znění.

⁽⁶⁾ CdR 292/2010 fin.

⁽⁷⁾ Beugelsdijk a van Schaik, *Social Capital and Regional Economic Growth*, 2003.

2. Plánovaná opatření

14. žádá Evropskou komisi, aby nadále podporovala evropskou a mezinárodní mobilitu úředníků a dalších zaměstnanců orgánů územní správy v zájmu lepší spolupráce mezi městy a regiony, a to zřízením databáze, jež by měla formu internetového portálu, kde by se shromažďovaly osvědčené postupy, projekty, nabídky mobility a související právní a hospodářské podmínky. Evropská komise by mohla využít existující informace na státní, regionální a místní úrovni a zpřístupnit je úředníkům a zaměstnancům orgánů územní správy;

15. zdůrazňuje, že by měl být lépe zohledněn rostoucí význam orgánů územní správy v oblasti rozvojové pomoci a programech mezinárodní spolupráce s rozvojovými zeměmi; ⁽⁸⁾

16. vzhledem k silné angažovanosti orgánů územní správy v oblasti spolupráce Výbor žádá lepší zohlednění jejich úlohy. Tyto orgány jednají v souladu se zásadou subsidiarity, a mají proto nejlepší předpoklady pro usnadnění přístupu k mobilitě. Musí se zapojovat do rozvoje programů spolupráce, jež jsou připravovány s přispěním úředníků a zaměstnanců orgánů územní správy, kteří řídí místní a evropské veřejné politiky;

17. navrhuje, aby do orgánů územní správy mohli být vysíláni také evropští úředníci;

18. upozorňuje, že toto stanovisko by se mělo týkat úředníků a dalších zaměstnanců evropských seskupení pro územní spolupráci (ESÚS). Právě v přeshraničních oblastech totiž lze evropskou a mezinárodní mobilitu úředníků EU prověřit. Tyto oblasti se pro tuto problematiku mohou stát skutečnými evropskými laboratořemi. EU musí přispět k podpoře rozvoje informačních služeb pro přeshraniční pracovníky, což by bylo významným aspektem mobility;

19. vyzývá členské státy EU, které ještě nemají rámcové podmínky umožňující evropskou a mezinárodní mobilitu úředníků a dalších zaměstnanců orgánů územní správy, aby si je po konzultaci se sociálními partnery vytvořily, a rovněž podmínky umožňující přijímat úředníky orgánů územní správy z jiných členských států. Tyto rámcové podmínky jsou vhodné pro definování práv a závazků zaměstnance či úředníka orgánu územní správy v období mobility. Rámcové podmínky jsou rovněž zásadní pro určení kritérií mobility, zejména požadované profesní kvalifikace a jazykových znalostí, doby trvání dočasného přidělení, srovnatelnosti přijímacího a vysílacího orgánu územní správy a také přínosu plynoucího zúčastněným orgánům správy z tohoto přidělení;

20. upozorňuje na poslední rozsudek Soudního dvora EU ⁽⁹⁾, v němž rozhodl, že zaměstnanci veřejného orgánu členského státu převedení k jinému veřejnému orgánu nesmí utrpět „podstatné snížení platu pouze z důvodů převodu“;

21. připomíná, že vzhledem k vysokému podílu žen mezi zaměstnanci ve veřejném sektoru musí všechna opatření brát v úvahu význam posílení rovnosti příležitostí žen a mužů, v neposlední řadě zajištěním dostupné odpovídající péče o dospělé osoby, které jsou na ní závislé, a o děti, což by ženám umožnilo zapojit se ve větším počtu do programů mobility;

22. zdůrazňuje, že by bylo užitečné, kdyby Evropská komise spolu se zainteresovanými evropskými sdruženími provedla soupis stavu mobility úředníků orgánů územní správy za posledních pět let včetně hodnocení přidávané hodnoty pro daný správní orgán a získání nových kompetencí pro pracovníky na vedoucích pozicích s řízením složitých projektů;

23. navrhuje, aby Evropská komise v koordinaci s Výborem regionů uspořádala „setkání mobility“ umožňující navázání kontaktů mezi evropskými institucemi a orgány územní správy se záměrem umožnit výměny úředníků a dalších zaměstnanců orgánů územní správy zapojených do mobility s těmi, kteří si přejí pokračovat ve služebním postupu v zahraničí. Mohla by být vytvořena cena za mobilitu („Mobilis“) a předána orgánům územní správy, které by se chtěly v mobilitě angažovat;

24. navrhuje, aby Evropská komise provedla studii proveditelnosti s konečným cílem vytvořit program evropských výměn úředníků a zaměstnanců orgánů územní správy;

25. žádá zachování finanční podpory pro mobilitu zaměstnanců orgánů územní správy (v současnosti prostřednictvím programů jako INTERREG IVC, URBACT a CARDS) v novém finančním výhledu EU;

26. navrhuje, aby Evropská komise zahájila informační kampaň o přidané hodnotě mobility zaměstnanců orgánů územní správy, a pobídla tak k výměnám osvědčených postupů mezi orgány územní správy Evropské unie, ale také kandidátských a třetích zemí.

V Bruselu dne 12. října 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ CdR 408/2010 fin.

⁽⁹⁾ Věc Scattolon, C-108/10.

Stanovisko Výboru regionů Rozvoj evropského rozměru v oblasti sportu

(2012/C 9/14)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že místní a regionální orgány odjakživa uznávají a využívají výchovnou schopnost sportu a zahrnují ho do politik v oblasti školství a do opatření zaměřených na zlepšení kvality života občanů, a to i pokud jde o zdraví;
- zvláště vítá, že Evropská komise zahájila podpůrné činnosti proti podvodům a korupci v oblasti sportu;
- zdůrazňuje mravní hodnoty sportu, zejména nutnost vychovávat mládež k „umění prohrávat“ a k „fair-play“ a vzdělávat v tom zejména trenéry a odborníky, kteří musí jít příkladem, aby se tak skoncovalo s nepatřičnými incidenty se špatným výchovným vlivem;
- zdůrazňuje společenský význam sportovních iniciativ, jako jsou speciální olympiády a paralympiády, díky nimž je podporováno sociální začleňování osob se zdravotním postižením, což v různé míře přispívá k jejich osobní samostatnosti;
- navrhuje, aby se v rámci programu celoživotního učení podporovaly inovativní iniciativy týkající se fyzické aktivity ve školách, zejména ve věku od 4 do 14 let;
- žádá, aby se plně využila možnost Evropského fondu pro regionální rozvoj k podpoře sportovní infrastruktury a aktivit v oblasti sportu a možnost Evropského sociálního fondu k posílení dovedností a zvýšení zaměstnatelnosti pracovníků ve sportovním odvětví.

Zpravodaj	pan Roberto PELLA (IT/ELS), člen zastupitelstva obce Valdengo, radní města Biella
Odkaz	Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Rozvoj evropského rozměru v oblasti sportu KOM(2011) 12 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Všeobecné souvislosti

1. obecně vítá sdělení Evropské komise *Rozvoj evropského rozměru v oblasti sportu* ⁽¹⁾, které následuje po bílé knize o sportu ⁽²⁾ a které uvádí článek 165 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) jako právní základ pro činnost EU. Toto sdělení se zabývá 15 prioritami, které jsou sestaveny do 4 hlavních částí, kterými jsou společenská role sportu, hospodářský rozměr sportu, organizace sportu a spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, pokud jde o sport;

2. oceňuje, že Evropská komise převzala zásady již obsažené v bílé knize o sportu a zdůraznila, že k uskutečnění úspěšné strategie musí být koordinována opatření v oblasti sportu s opatřeními v souvisejících oblastech: zdraví, vzdělávání, odborné přípravy, mládeže, regionálního rozvoje a soudržnosti, sociálního začleňování, zaměstnanosti, občanství, spravedlnosti, vnitřních věcí, výzkumu, vnitřního trhu a hospodářské soutěže;

3. zdůrazňuje, že článek 165 SFEU obsahuje také zmínku o podpůrných opatřeních v oblasti sportu, na jejichž základě by Evropská komise bývala mohla zvážit navržené nové struktury výdajů v rámci stávajícího finančního výhledu, například program o sportu v EU omezený na dva roky;

4. zdůrazňuje v souladu s Evropskou komisí, že článek 165 SFEU uznává specifickou povahu sportu, potvrzenou rovněž v judikatuře Soudního dvora Evropské unie, a žádá vypracování a uplatňování pravidel EU, jež zohlední specifický charakter sportu;

5. s uspokojením konstatuje, že články 6 a 165 SFEU dávají EU pravomocí, pokud jde o podporu, koordinaci a doplňování sportovních činností, a tím dávají nový impuls rozvoji evropského rozměru v oblasti sportu. Evropské činnosti, jež dodržují zásadu subsidiarity a respektují nezávislost řídicích struktur

v oblasti sportu, přispívají k evropské přidané hodnotě sportovních iniciativ členských států a místních a regionálních orgánů jako prvek stimulující větší dopad činností v oblasti sportu;

6. zdůrazňuje, že sport a národní, evropské a mezinárodní organizace, které ho řídí a upravují (MOV a národní olympijské výbory a sportovní svazy, organizace tělesně postižených sportovců, organizace pro místní sporty), mohou účinně přispět k dosažení dlouhodobých strategických cílů EU, zejména ke strategii Evropa 2020, a k vytvoření nových pracovních příležitostí především mezi mládeží;

7. zdůrazňuje význam sportu pro utváření evropské identity a také boj proti rasismu a xenofobii;

8. oceňuje, že Komise a Rada Evropské unie (Rada) uznávají složitost a význam návrhů společných kroků v oblasti sportu a neformální spolupráce mezi členskými státy v zájmu zajištění pokračující výměny osvědčených postupů a šíření údajů týkajících se dosažených výsledků;

9. vítá vůli Evropské komise a Rady ⁽³⁾ podporovat neformální skupiny expertů v oblasti sportu, které chtějí členské státy zřídit a které budou podávat zprávy pracovní skupině Rady pro oblast sportu. Požaduje v této souvislosti, aby byli v této skupině přítomni zástupci VR;

10. oceňuje, že GŘ MARKT Evropské komise zadalo nezávislou studii o financování místních sportů v Evropě za účelem zhodnocení různých systémů financování (státní, regionální a místní financování, příspěvky domácností, příspěvky z dobrovolné činnosti, sponzorství, mediální poplatky a poplatky od služeb poskytujících hazardní hry on-line a další hazardní hry) a že bude také analyzována celá řada politik vnitřního trhu, jež mají přímý dopad na zmíněné systémy financování. Žádá Komisi, aby do probíhajících studií a studií plánovaných v budoucnosti přímo zapojila Výbor regionů a místní a regionální orgány jako instituce, které jsou buď zakladateli dotčených subjektů, nebo jsou jim velmi blízké;

⁽¹⁾ KOM(2011) 12 v konečném znění.

⁽²⁾ KOM(2007) 391 v konečném znění.

⁽³⁾ Usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o pracovním plánu Evropské unie v oblasti sportu na období let 2011–2014.

Úloha místních a regionálních orgánů

11. má za to, že úloha místních a regionálních orgánů při rozvoji evropského rozměru v oblasti sportu je zásadní, neboť v mezích svých institucionálních úkolů pomáhají poskytovat občanům služby v oblasti sportu, jež se při správné činnosti stávají důležitým nástrojem pro usnadnění sociálního začleňování a boje proti diskriminaci;

12. zdůrazňuje dále, že místní a regionální orgány mají zásadní význam při poskytování finančních zdrojů na sportovní činnost a potřebná zařízení. Místní a regionální orgány také ve spolupráci se sportovními organizacemi a s územními strukturami národních olympijských výborů (tam, kde takové struktury existují) zastávají nezbytnou úlohu spočívající v podněcování občanů ke sportovním činnostem. Kromě toho se vyslovuje pro to, aby byly v zemích, v nichž takové struktury ještě neexistují, vytvořeny regionální struktury pro sport, které by na regionální úrovni hrály důležitou úlohu při podněcování ke sportovní činnosti a při její podpoře;

13. připomíná, že místní a regionální orgány provádějí nutnou koordinaci všech subjektů nacházejících se na jejich území a zapojených v různé míře v oblasti sportu, zejména pak podporují sdružování a dobrovolnictví ve sportu;

14. zdůrazňuje dále, že místní a regionální orgány odjakživa uznávají a využívají výchovnou schopnost sportu a zahrnují ho do politik v oblasti školství a do opatření zaměřených na zlepšení kvality života občanů, a to i pokud jde o zdraví;

15. považuje za podstatné, aby Evropská komise uznala autonomii správních struktur v oblasti sportu jakožto zásadní pravidlo související s organizací sportu, a pravomoci členských států v souladu se zásadou subsidiarity;

16. považuje rovněž za nezbytné řešit problémy, jako jsou případy násilí a netolerance při sportovních událostech, a rozhodným a legislativním způsobem řešit nadnárodní problémy, na které sport v Evropě naráží, jako jsou podvody, manipulace s výsledky zápasů či doping;

17. vyzývá Evropskou komisi, aby vyhradila mnohem výraznější úlohu Výboru regionů, místním a regionálním orgánům, národním sportovním organizacím a územním strukturám národních olympijských výborů (tam, kde takové struktury existují) jak ve fázi plánování, tak ve fázi provádění politik v oblasti sportu;

18. zdůrazňuje, že sport má schopnost vytvářet vztahy mezi veřejnými institucemi, sdruženími, federacemi, kluby a dalšími organizacemi; považuje za nutné vytvářet sítě, které by usnadnily a urychlily sdílení poznatků týkajících se sportu a jeho společenského dopadu. V tomto smyslu by vytvoření sítí veřejných orgánů pracujících na místní úrovni znamenalo významný krok pro rozvoj úlohy obcí ve zvyšování společenského dopadu sportu a umožnilo by jim přispět ke zlepšení sportu na evropské úrovni;

19. žádá Komisi, aby při pokračování podpůrných opatření na podporu projektů v oblasti sportu nebo programů existujících v různých oblastech, jako je vzdělávání, celoživotní učení, veřejné zdraví, mládež, občanství, výzkum, sociální začleňování, rovnost žen a mužů, boj proti rasismu, aktivně zapojila VR do diskusí, jež budou doprovázet přípravu příštího víceletého finančního rámce;

20. považuje za podstatné, aby Evropská komise již od počátku zapojila Výbor regionů, podle návrhů obsažených v tomto dokumentu, do všech již probíhajících i budoucích přípravných činností a do navrhovaných konkrétních akcí;

21. navrhuje Evropské komisi, aby podporovala konkrétní činnosti pro projekty na podporu a nábor dobrovolníků v oblasti sportu, které navrhnou přímo místní a regionální orgány, sportovní organizace, územní struktury národních olympijských výborů (tam, kde takové struktury existují), kluby humanitárních služeb (*service clubs*) nebo organizace na podporu sportu;

Společenská úloha sportu

22. oceňuje pozornost, kterou Evropská komise věnuje potřebě účinně zamezit doping, a to nejen ve vrcholovém sportu, ale také v amatérském sportu, kde je stále více rozšířen a kde představuje vážný problém ohrožení zdraví;

23. domnívá se, že účinným opatřením by bylo lépe pochopit rozšíření doping v amatérském sportu a následně, na základě dostupných důkazů, zavést v prvé řadě systematické kontroly a intervenční strategie napomáhající snížení používání zakázaných dopingových látek v oblasti neprofesionálního sportu a poté zpřísnit tresty obdobně k tomu, co se plánuje u omamných látek. Tyto kroky by měly být koordinovány a zaměřeny na používání a sdílení osvědčených postupů v oblasti protidopingových strategií ve všech oblastech. Pokud jde o obchodování s dopingovými látkami, požaduje, aby EU přistoupila k evropské úmluvě, která uznává celosvětovou roli Světové antidopingové agentury (WADA) v boji proti doping;

24. podtrhuje problém rozdílných lhůt ve sportovním a civilním soudnictví a domnívá se, že Evropská komise musí provadět vhodné legislativní kroky v tomto smyslu, aby posílila opatření trestního práva proti obchodu s dopingovými látkami;

25. navrhuje, aby byl v členských státech EU zaveden jednotný antidopingový systém, a to i za pomoci stanovení minimálního počtu kontrol jak při sportovních soutěžích, tak mimo ně;

26. zdůrazňuje, že je naléhavě nutné zamezit nešvaru nezákonných sportovních sázek, které podřívají společenskou a výchovnou funkci sportu, a vítá, že se Evropská komise již zasazuje o řešení této situace;

27. zvláště vítá, že Evropská komise zahájila podpůrné činnosti proti podvodům a korupci v oblasti sportu a zahrnuje v rámci rozsáhlejšího protikorupčního balíčku plánovaného na rok 2011 do oblasti aktivit podléhajících rozhodnutí 2003/568/SVV Rady EU o boji proti korupci v soukromém sektoru;

28. podtrhuje význam činnosti Evropské komise, jejímž účelem je podnítit formy partnerství, jež by umožnily rozvoj systémů včasného varování zaměřených na zabránění podvodům a skandálům v souvislosti s podplacenými sportovními akcemi, a potírat potenciální zasahování organizovaného zločinu do evropského sportu tím, že členské státy budou motivovány, aby přijaly tvrdá opatření proti podvodům ve sportu a sjednotily s tím související sankce;

29. zdůrazňuje mravní hodnoty sportu, zejména nutnost vychovávat mládež k „umění prohrávat“ a k „fair-play“ a vzdělávat v tom zejména trenéry a odborníky, kteří musí jít příkladem, aby se tak skoncovalo s nepatřičnými incidenty se špatným výchovným vlivem, k nimž bohužel často dochází ke konci některých sportovních utkání;

30. považuje v souladu s Evropskou komisí za nezbytné podnítit propojení mezi sportem a vzděláváním, aby bylo možné využít výhod sportu při zlepšování životních podmínek občanů prostřednictvím prevence zdravotních problémů včetně patologických, zejména při léčbě obezity a kardiovaskulárních onemocnění, což by z dlouhodobého hlediska přispělo ke snížení výdajů na zdravotnictví, skutečného požírače regionálních rozpočtů;

31. zdůrazňuje, že je důležité podněcovat ke každodenní sportovní činnosti všechny věkové kategorie – děti, dospělé i seniory. Pokládá za zvláště důležité realizovat koncepci „sport pro všechny“ a zvyšovat popularitu pravidelného pohybu;

32. zdůrazňuje, že vzhledem k významu integračních sportovních aktivit je třeba vytvářet možnosti pro to, aby zdravotně postižení sportovci a žáci mohli každodenně sportovat jak ve škole, tak mimo ni, a že je také třeba věnovat dostatečnou pozornost podpoře a rozvoji sportu pro osoby se zdravotním postižením v rámci různých možností financování;

33. vyzývá proto místní, regionální a celostátní orgány, aby usnadnily každodenní bezplatnou sportovní činnost ve všech školách poskytováním vhodné infrastruktury;

34. navrhuje zavést opatření k posílení rozměru sportu v osnovách mateřských a ostatních škol;

35. vyzývá k tomu, aby se s výchovou k pohybu začínalo již v mateřské škole a aby členské státy vytvářely příznivé podmínky pro tělesnou výchovu ve školách odpovídající

pedagogickým, fyzickým a duševním předpokladům dětí a mládeže. Mimo to je toho názoru, že tělesná výchova je klíčovým úkolem komplexního vzdělávání;

36. doporučuje uznat nezbytnost paralelního odborného vzdělávání pro mladé atlety, a to s přihlédnutím obzvláště k mladším sportovcům. K tomu je potřebná důsledná a pravidelná kontrola vzdělávání, aby bylo možné zaručit jeho kvalitu. Dále se domnívá, že při tom jsou předávány i morální a výchovné hodnoty a hodnoty důležité pro profesionální sport;

37. podporuje dosahování vyšší mobility pracovníků, instruktorů a trenérů v oblasti sportu založené na společných dohodnutých normách, které by byly vzájemně uznávány regiony a členskými státy;

38. navrhuje, aby se podporovala a zavedla úloha vynikajících sportovců jako evropských „vyslanců“ sportu, a to jak během jejich závodní kariéry, tak na jejím konci;

39. zdůrazňuje, že se ve sdělení Evropské komise nevěnuje přímá a důkladná pozornost dobrovolnictví v oblasti sportu, které představuje skutečný sociální potenciál sportu;

40. vyzývá proto jak Evropskou komisí, tak místní a regionální orgány, aby dobrovolnictví v oblasti sportu věnovaly vždy značnou pozornost, což by účinně podpořilo vzdělávání na všech úrovních, obohatilo programy výuky a poskytlo užitečný nástroj pro proces celoživotního učení. Zároveň může zajistit významnou podporu místním a regionálním správním úřadům a sportovním klubům při realizaci akcí, které lidem přibližují sport, v duchu charakteristickém pro jejich neziskovou práci;

41. zdůrazňuje, že dobrovolnická činnost v oblasti sportu musí podporovat zásadu solidarity, a musí se tedy jasně lišit od profesionální sportovní činnosti, která je vysoce odměňována;

42. tlumočí přání místních a regionálních orgánů zvýšit společenskou hodnotu sportu využitím možností, které jsou podle záměrů Evropské komise předloženy k využívání strukturálních fondů spojených se sportem, a podpory poskytnuté projektu evropských měst pro dobrovolnickou činnost v oblasti sportu; považuje za vhodné, aby byl sport využíván jako cenná forma prevence sociálního napětí a jako podpora sociálního začlenění, a to vytvářením malých sportovních zařízení (malá hřiště), kterých bude možné zdarma využívat, zejména v sociálně či geograficky znevýhodněných oblastech, se zvláštní pozorností věnovanou malým a izolovaným vesnicím;

43. zdůrazňuje společenský význam sportovních iniciativ, jako jsou speciální olympiády a paralympiády, díky nimž je podporováno sociální začleňování osob se zdravotním postižením, což v různé míře přispívá k jejich osobní samostatnosti a vytváří z nich protagonisty a aktivní součást společnosti;

44. potvrzuje, že je důležité podporovat každodenní sportovní činnost i u postižených osob, například prostřednictvím příspěvků sportovním sdružením, která se zabývají zasvěcením osob s tělesným, mentálním nebo smyslovým postižením do sportu, na nákup nebo výměnu specifického individuálního vybavení, jež je nezbytné pro tento druh činnosti, a také konečným odstraněním stavebních překážek, aby bylo možné snadno využívat nejen sportovní zařízení, ale i zařízení, v nichž lze sledovat vrcholové akce. Obzvláště vzhledem k demografickému vývoji by se sportovní zařízení a nabídka měly více zaměřovat také na potřeby starších lidí;

45. požaduje, aby byl podporován ženský sport prostřednictvím rovných příležitostí v přístupu k jednotlivým disciplínám a kolektivním sportům, sepsáním různých předpisů, zajištěním rovného přístupu k financování ženského sportu a stejným rozšířením akcí, v nichž se utkávají ženy všech věkových skupin. Vyzývá ke stejnému uznání úspěchů, jichž ženy dosahují v různých sportech, jako se dostává úspěchům mužů. Zdůrazňuje nezbytnost nediskriminačních pravidel pro sportovní soutěže, v nichž by byly stanoveny ekvivalentní ceny pro ženy i muže;

46. doporučuje Evropské komisi, aby neopomíjela zásadní roli vysokých škol a mládežnických sdružení a klubů, které musí být zapojeny v zájmu správného zhodnocení sportu;

Hospodářský rozměr sportu

47. zdůrazňuje, že sportovní odvětví vytváří okolo 2 % světového HDP a že sport, sportovní odvětví, sportovní turistika a pořádání sportovních akcí mají pozitivní dopad na hospodářství, zvláště na sektor cestovního ruchu a na zaměstnanost; dále zdůrazňuje, že tyto prvky mají velký význam pro tvorbu pracovních míst a přidané hodnoty v malých a středních podnicích;

48. vítá úsilí Evropské komise změřit za pomoci spolupráce mezi členskými státy hospodářský dosah sportu prostřednictvím satelitního účtu, který díky tomu, že zohledňuje vnitrostátní účty pro činnost související se sportem, dokáže ukázat, jaká přidaná hodnota souvisí se sportem a jaká pochází z vedlejších ekonomických činností;

49. doporučuje Evropské komisi, aby zahrнула místní a regionální orgány do vytváření tohoto satelitního účtu jakožto orgány schopné přímo zapojit jak sportovní odvětví, tak národní a evropské orgány veřejné správy a akademickou obec;

50. považuje za podstatné, aby byly činnosti v oblasti sportu financovány prostřednictvím evropských programů, jako jsou Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR), Evropský sociální fond (ESF), stávající rámcové programy EU týkající se sportu a navrhovaný sportovní rámcový program EU, který má být vytvořen v příštím rozpočtovém období; žádá, aby se plně využila možnost EFRR k podpoře sportovní infrastruktury

a aktivit v oblasti sportu a možnost ESF k posílení dovedností a zvýšení zaměstnatelnosti pracovníků ve sportovním odvětví;

51. vítá a sdílí doporučení Evropské komise sportovním asociacím, aby připravily mechanismy pro kolektivní prodej mediálních práv, aby se zajistilo přiměřené rozdělování zisků, a překlenula se tak propast mezi „bohatými“ a „chudými“ sporty, a to v plném souladu s právními předpisy EU za současného zachování práva veřejnosti na informace pomocí mechanismů finanční solidarity;

Organizace sportu

52. přeje si, aby byly vyhlášeny a podporovány iniciativy s přímým dopadem na všechny evropské občany (ať již jsou aktivně zapojeni do sportu nebo ne) jako například evropský rok sportu, pořádání decentralizovaných evropských sportovních slavností či evropský den sportu. Tyto iniciativy by byly příspěvkem při utváření evropské politiky v oblasti sportu;

53. podporuje potřebu posílit akci „Evropské hlavní město sportu“ prostřednictvím konkrétní finanční podpory EU; tato akce byla zahájena v roce 1991 a je řízena soukromníky, její dopad a zviditelnění v Evropě neustále roste. Akce byla vytvořena po vzoru Evropského hlavního města kultury, Evropského zeleného města, evropského hlavního města mládeže, a mohla by tedy počítat s podporou EU, jež by jí umožnila další rozvoj a dohled ze strany Evropské komise;

54. přeje si, aby byly vytvořeny propagační kampaně a/nebo sportovní akce, které by byly uskutečňovány ve spolupráci s významnými sportovci všech dob, na podporu diskuse o důležitých sociálních tématech, jako jsou rasismus a xenofobie, využívání nezletilých, kriminalita mládeže, boj proti všem formám organizované trestné činnosti nebo důležitá témata v oblasti lidských práv, kde sport může být impulsem rozvoje správných ideálů sdílených Evropskou unií;

55. poukazuje na účinnost, která se ostatně již osvědčila, systému mezinárodní spolupráce policejních orgánů pro ochranu veřejného pořádku při velkých sportovních akcích;

56. zdůrazňuje, že je nutné, aby tato spolupráce policejních orgánů probíhala a byla rozvíjena účinně a aby byla povinná pro velké sportovní události konající se na území EU, a rovněž když zahrnují nejen členské státy, ale také kandidátské země, potenciální kandidátské země nebo třetí země;

57. vítá, že některé evropské sportovní organizace přijaly opatření zaměřená na posilování finanční čestnosti v evropském fotbalu a jejich podřízení převážně pravidlům vnitřního trhu a právním předpisům týkajících se hospodářské soutěže;

58. žádá Evropskou komisi a Radu, aby analyzovaly faktory, které přispívají k řešení problému podplacených sportovních utkání;

59. žádá, aby byl konzultován, až bude Evropská komise v rámci nadcházejících konzultací řešit témata týkající se poskytování online sázkových služeb;

60. žádá, aby se účinným a rozhodným způsobem jednalo o problémech spojených s pravidly přestupu sportovních agentů;

61. žádá, aby byly s ohledem na uznanou specifickou sportovního systému pozitivně ohodnoceny dopady případných pravidel pro domácí hráče v týmových sportech;

Spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi

62. navrhuje přesněji stanovit rozsah mezinárodní spolupráce v oblasti sportu se zaměřením na členské státy, kandidátské země a potenciální kandidátské země Evropské unie a na členské státy Rady Evropy;

63. zdůrazňuje, že místní a regionální orgány, které už mají různé formy spolupráce a partnerství s těmito subjekty, mohou za účelem optimalizace spolupráce stavějící na již zavedených vztazích sehrát přednostní úlohu;

Závěry

64. zdůrazňuje, že je nezbytné více zapojit místní a regionální orgány na základě společného programu s Evropskou komisí, Radou a národními sportovními orgány;

65. vítá odkaz, který je obsažen ve sdělení, na regionální a místní rozměr, včetně podpory sportovní infrastruktury a udržitelných aktivit v oblasti sportu;

66. zdůrazňuje environmentální aspekt sportu, tedy potřebu působit na evropské a regionální úrovni k povzbuzování vhodného zasazení sportovních zařízení do krajiny a životního prostředí díky ekologicky udržitelným stavebním postupům

a materiálům, které dodržují nejpřísnější standardy pro úsporu energie. Navrhuje, aby byly podporovány takové sportovní iniciativy, jejichž plánování způsobí, bude-li to možné, malý dopad na životní prostředí a které budou upřednostňovat udržitelnou mobilitu, zejména využívání veřejných dopravních prostředků a dopravních prostředků poháněných lidskou silou; budou stanoveny formy náhrad za účelem omezení nebo odstranění dopadů na podnebí způsobených velkým množstvím lidí;

67. žádá, aby strukturální fondy mohly podporovat programy a iniciativy v oblasti sportu, pokud úzce souvisí s cíli strategie Evropa 2020 (inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění). To umožní využít hodnotu sportu jakožto nástroje pro místní a regionální rozvoj, obnovu měst, rozvoj venkova, sociální začleňování, zaměstnatelnost a vytváření pracovních míst. Proto by měly být do příslušných debat na úrovni EU ve stále větší míře zapojovány místní a regionální orgány, které mají klíčovou roli, pokud jde o financování a přístup ke sportu;

68. navrhuje, aby se prostřednictvím místních a regionálních orgánů podporovala síť univerzit, aby se prosadily politiky v oblasti sportu;

69. navrhuje, aby se v rámci programu celoživotního učení podporovaly inovativní iniciativy týkající se fyzické aktivity ve školách, zejména ve věku od 4 do 14 let;

70. žádá, aby při zahájení studie o hospodářských dopadech sportovních akcí byly přímo zapojeny místní a regionální orgány a byl vytvořen monitorovací systém a databáze údajů ze sportu s cílem analyzovat a shromažďovat údaje o různých akcích;

71. žádá Evropskou komisi, aby více zapojila místní a regionální orgány a územní struktury sportovních organizací a národních olympijských výborů (tam, kde existují) při pořádání sportovního fóra EU nebo každoročních setkání, neboť slouží jako základ k prosazování činností souvisejících se sportem v rámci fondů, programů a iniciativ EU.

V Bruselu dne 12. října 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

